

Mediernes Hus
Kalkbrænderiløbskaj 4
2100 København Ø

+45 33 97 40 00
info@danskemedier.dk
www.danskemedier.dk

Danske Medier :

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt elektronisk til hoeringer@ftnet.dk, bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk, aaf@ftnet.dk

21. februar 2020

Vedr.: Høring om markedsføring af kviklån

Danske Medier har med tak modtaget forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomhed og lov om markedsføring m.v. i høring.

Danske Medier har noteret, at lovforslaget har til formål at implementere den politiske aftale, der blev indgået 19. december 2019 mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet og Nye Borgerlige om et opgør med kviklån.

Danske Medier har indledningsvis ingen bemærkninger til det politiske ønske om at indføre et forbud mod visse former for forbrugslån. Foreningen hæfter sig til gengæld ved de foreslåede markedsføringsforbud i lovforslaget, der indeholder elementer, der synes såvel inkonsistente som vidtgående, og som i yderste konsekvens kan få utilsigtede konsekvenser for erhvervsdrivendes muligheder for at reklamere for lovlige ydelser i det offentlige rum.

§ 11 a Forbud mod markedsføring af kreditaftaler til forbrugere med ÅOP på 25 procent eller derover

Danske Medier har noteret, at der med lovforslaget på den ene side indføres et loft i markedet for alle forbrugslån, der har en årlig omkostning i procent (ÅOP) på over 35 procent (som ikke er sikret ved pant i fast ejendom), og på den anden side et forbud mod markedsføring af forbrugslån, såfremt en virksomhed udbyder forbrugslån med en ÅOP på 25 procent eller derover.

Der indføres med andre ord et markedsføringsforbud mod lovlige ydelser, da et forbrugslån mellem 25 og 35 procent er tilladt i henhold til det foreslåede loft i markedet for kviklån.

Denne diskrepans sættes yderligere i relief, når det ved nærlæsning fremgår, at markedsføringsforbuddet også vil gælde for en udbyder af et kviklån, der vel at mærke overholder procentsatsen i det lån, som skal markedsføres, men som i sin virksomhed også opererer med – lovlige – forbrugslån med en ÅOP på over 25 procent. I de tilfælde må virksomheden ikke markedsføre nogen former for kviklån uanset ÅOP.

Danske Medier finder det overraskende, at regeringen ønsker at indføre et markedsføringsforbud, der på flere måder er problematisk.

Først og fremmest er markedsføringsforbuddet et alvorligt indgreb i de erhvervsdrivendes kommercielle ytringsfrihed og ret til at markedsføre lovlige varer og ydelser. Forslaget afviger dertil fra hidtidige markedsføringsforbud som fx forbud mod markedsføring af tobak eller receptpligtig medicin, idet forbuddet ikke har baggrund i de sædvanlige sundhedsskadelige betragtninger. Åbner man først op for muligheden for at indføre markedsføringsforbud for i øvrigt lovlige produkter ud fra et bredt forbrugerbeskyttelseshensyn, kan det i værste fald hurtigt blive en glidebane for andre lignende forbud, der heller ikke er begrundet med sundhedsskadelig adfærd, men hvor regeringen af forskellige årsager finder, at forbrugeren ikke selv er i stand til at foretage fornuftige dispositioner i forhold til lovlige varer og ydelser på markedet.

Med henblik på at undgå en klart uhensigtsmæssig og i øvrigt kompliceret retstilstand, skal Danske Medier allerede af ovenstående grunde opfordre aftaleparterne til at genoverveje forslaget og sikre, at lovgivningen på området er konsistent, således at der gælder ét fælles loft for såvel udbud som markedsføring af kviklån.

Konkurrenceforvridning

Forslaget giver endvidere anledning til at fremhæve betydningen af den konkurrenceforvridning, der sker ved indførslen af et nationalt forbud, der for så vidt angår annoncering via internettet og online tjenester ikke vil gælde for erhvervsdrivende, der er etableret i et andet EU/EØS-land som følge af senderlandsprincippet i e-handelsloven.

Ifølge lovforslagets bemærkninger er Erhvervsministeriet tilsyneladende opmærksom på, at afsenderlandsprincippet kan medføre en konkurrencefordel for forbrugslånsvirksomheder etableret uden for Danmark, men tillægger det ikke synlig vægt under henvisning til, at det vil være muligt at træffe foranstaltninger over for *danske* erhvervsdrivende, der forsøger at omgå forbuddet. Erhvervsministeriet fastslår desuden, at hverken EU-lovgivningen eller den danske radio- og fjernsynslovgivning er til hinder for et sådant forbud.

At direktivet om audiovisuelle medietjenester samt radio- og fjernsynslovgivningen ikke er til hinder for et sådant forbud, er naturligvis en relevant betragtning, men foreningen savner en konkret stillingtagen til, om indgrebet overhoved står mål med formålet om at begrænse markedsføringen af kviklån. Dette finder Danske Medier bestemt ikke indlysende.

Det bemærkes i den forbindelse, at den konkurrenceforvridning, dette forslag må forvente at afstedkomme, alt andet lige vil ske i form af udenlandske – og ikke danske - virksomheder, der via annoncering på online tjenester, internettet og tv-kanaler, vil kunne tilbyde kviklån med en højere ÅOP end

de danske udbydere, ligesom markedsføring vil flyde til disse kanaler i stedet for danske medieplatforme.

§ 11 b, stk. 1, forbud mod enhver markedsføring af forbrugslånsvirksomhed eller kreditaftaler i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere

Med lovforslagets § 11 b foreslås indført et meget vidtgående forbud mod enhver markedsføring af forbrugslånsvirksomheder og af kontante forbrugslån (uden sikkerhed i fast ejendom), der sker i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere.

Den præcise afgrænsning af betegnelsen ”i forbindelse med” er ikke ganske klar, men eksemplerne i bemærkninger tegner et meget bredt anvendelsesområde, der ifølge lovbemærkninger vil gælde alle steder og således ikke blot på og i de trykte og digitale medier, men tillige alle steder i det offentlige rum, herunder outdoor skiltning samt i offentlige transportmidler, forretningsvinduer samt på private husgavle. Der er med andre ord tale om et meget restriktivt forslag, der må formodes at ramme meget bredt samtidig med, at der stilles uforholdsmæssige krav til såvel annoncører som medier i de tilfælde, hvor der sker annoncering af de pågældende ydelser og brands.

Danske Medier skal i den forbindelse henvise til, at der med lovforslaget lægges op til, at det er den enkelte forbrugslånsvirksomhed, der har ansvaret for at sikre sig, at der ikke købes reklametid eller sker anden markedsføring i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere. Dette er dog ikke så enkelt som det lyder, og lovbemærkningerne synes at afspejle en manglende indsigt i det tekniske set-up i såvel programmatic samt ved online reklame booking direkte hos mediet, der ikke gør det muligt for annoncørerne at få indblik i sammenhængen med andre reklamer, sponsorater m.v. Forslaget vil derfor i praksis vælte hele ansvaret over på medieplatformene, der vil skulle anvende et uforholdsmæssigt ressourceforbrug i et forsøg på at undgå overtrædelser af markedsføringsforbudet.

Salg og køb af digital annonceplads er i høj grad automatiseret og afvikles i realtid, hvilket vil sige, at det er umuligt for kviklåns-annoncører at sikre, at indkøb af annonceplads ikke overtræder forbudet, da de aldrig kan vide, hvad en anden annoncør har købt i samme sekund eller hvad der kommer af reklamer. Kombinationerne af reklamer, der vises på en webside er desuden typisk meget dynamisk og forskellig fra bruger til bruger.

Uanset om mediet bærer et juridisk ansvar eller ej, vil udgivere formentlig være nødsaget til at frasortere al annoncering fra kviklåns-annoncører for ikke potentielt at blive forbundet med en ulovlig reklame-kombination. Selv med denne foranstaltning er det svært at garantere, at en ulovlig kombination aldrig kan opstå, da kampagner kan blive indrykket af mediebureauer eller fra varierende domæner. Med andre ord risikerer både medier med lovligt indhold og annoncører med lovlige produkter at begå en lovovertrædelse uden fortsat og med ringe mulighed for at undgå, at det kan opstå.

Et politisk ønske om at begrænse indgåelsen af kreditaftaler med høje omkostninger er én ting, men at indføre et så vidtgående indgreb i virksomhedernes mulighed for at reklamere for lovlige ydelser står ganske enkelt ikke mål med midlet. Dertil kommer, at den reelle effekt ved indgrebet står hen i

det uvisse, i og med at forslaget ikke er ledsaget af nogen form for dokumentation for, at markedsføring af forbrugslånsvirksomhed samt markedsføring af spil eller spiludbydere, der udbydes i det samme "reklamerum" skulle medføre en stigning i indgåelse af forbrugslån og derved en stigning i antallet af forbrugere, der oparbejder en væsentlig gæld som følge af lån til brug for spil.

Foreningens bekymring angående den forventelige konkurrenceforvridning som lovforslaget må antages at få i relation til forbrugslånsvirksomheder etableret i et andet EU- eller EØS-land end Danmark, og som derfor alene skal overholde afsenderlandsprincippet i forbindelse med online markedsføring, gælder ligeledes i forhold til dette markedsføringsforbud.

Markedsføringsforbuddene bør genovervejes

Det er Danske Mediers opfattelse, at ministeriet ikke med det fremsendte høringsmateriale har påvist, at der er tilstrækkelig belæg eller dokumentation for, at disse meget vidtgående markedsføringsforbud er nødvendige endsige vil have den ønskede virkning. Foreningen skal derfor kraftigt anbefale aftaleparterne om at genoverveje de foreslåede markedsføringsforbud. Formålet med at beskytte forbrugerne mod at "*indgå kreditaftaler uden at tænke over omkostningerne og konsekvenserne herved*" samt at bekæmpe ludomani bør trods alt kunne ske ved at tage andre mere proportionelle midler i brug fx ved at skærpe informationskravet i forbindelse med lån og markedsføring i stedet for at ty til uforholdsmæssige indgreb i retten til at markedsføre lovlige ydelser.

Danske Medier stiller sig gerne til rådighed, såfremt ovenstående bemærkninger ønskes uddybet. Henvendelse herom kan rettes til undertegnede på tlf. 33974000 eller e-mail cm@danskemedier.dk

Med venlig hilsen

Christina Mary Moshøj
Seniorkonsulent, cand. Jur.

Forslag til ændringer af lovgivning om kviklån

1. Indledning

Foranlediget af en høring om "ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed" har Dansk Kredit Råd bedt Lauritzen Consulting (LC) om at udarbejde en vurdering af lovforslaget. Vores vurdering, som præsenteres i dette notat, vil se på forslagens proportionalitet ift. dets formål og sætte fokus på en række problematiske forhold i forslaget. Afslutningsvist vil vi konkludere på forslagens konkurrenceforvridende effekter og dets overensstemmelse med EU-retten.

2. Baggrund

Baggrunden for forslaget er debat om udbredelsen af såkaldte kviklån, dvs. typisk korte forbrugslån uden sikkerhed, som forbrugere optager for at kunne finansiere køb af varer eller tjenester. Renten (fx målt ved ÅOP, jf. nedenfor) er typiske højere end på andre lån, hvilket afspejler, at de er dyrere at administrere i forhold til de lånte beløb end fx typiske bånklån, og at kreditrisikoen for udbyderne er større. Selvom lånene optages af alle befolkningsgrupper, er der en overvægt af personer, som formentligt ikke ville være kreditværdige hos pengeinstitutterne, fx unge og personer uden fast beskæftigelse.

Den grundigste analyse af området blev udarbejdet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (KFST) i 2015 ("Markedet for kviklån"). Denne analyse (som var baseret på en relativ bred markedsafgrænsning) viste, at det såkaldte kviklånsmarked var steget stærkt i årene forinden, og rapporten anbefalede på den baggrund en række reguleringer og stramninger af lovgivningen. I 2016 blev der således indført en *48-timers betækningsperiode*, inden forbrugslån med en løbetid på højst tre måneder, og som ikke er betinget af et varekøb, kan udbetales. En række andre stramninger blev indført i foråret 2019, med ikrafttræden pr 1/7 2019, hvorefter det bl.a. blev påbudt for udbydere af forbrugslån at blive registreret og underlagt Finanstilsynets tilsyn¹. Endvidere blev der indført et krav om kreditværdighedsvurdering af den enkelte låntager. Baggrunden for dette var især KFST's rapport, som viste, at en del forbrugere tilsyneladende efterfølgende fortryder deres forbrugslån og/eller ikke betaler lånet tilbage til tiden. Betækningsperioden er således et middel mod såkaldte *impulskøb* med dertil knyttede *impulslån*.

Det bemærkes i øvrigt, at branchen selv har udarbejdet en nyere rapport, fra marts 2018, om udviklingen på markedet. Der refereres ikke til denne rapport i lovforslaget. Det fremgår bl.a. af rapporten, at halvdelen af alle låneanmodninger afvises, og at kun 2,3 % af lånene ender som fogsager. Branchen anbefaler endvidere i denne rapport flere politikinitiativer for at beskytte forbrugerne, fx skærpet tilsyn fra Finanstilsynet, bedre oplysning om

¹ Dette tilsyn er endvidere endnu ikke implementeret i praksis

klagemuligheder og forbud mod lån til personer med gældsankendelser (fx RKI). Lovforslaget forholder sig således ikke til branchens egne ønsker om regulering.

3. Grundlæggende om forslagets proportionalitet

Indledningsvist i lovforslaget begrundes dette med et ønske om at undgå, at "unge og socialt udsatte danskere" ender i "gældsforfælder", bl.a. fordi lånene "automatisk fortsætter fra måned til måned uden krav om afdrag". Dette ønske er forståeligt. Spørgsmålet om proportionalitet vedrører især, om et ønske om at undgå gældsforfælder kunne opnås på mindre vidtgående og forvridende måder end efter forslaget. Dette spørgsmål er vigtigt - både fordi det generelt er uhensigtsmæssigt, når love ikke er effektive i forhold til de mål, de sigter mod at opnå, men også fordi det i forhold til EU-retten gælder, at grundlæggende rettigheder og konkurrenceretten kun må tilsidesættes, hvis der er tungtvejende grunde til det, og hvis målene ikke kan opnås på en mindre konkurrenceforvridende måde.

Ved det foreliggende lovforslag er der flere ting, der peger på, at proportionalitetskravet ikke er opfyldt. Først og fremmest foreligger der ingen opgørelser eller undersøgelser af virkningerne af 2016- og 2019-reguleringernes effekt på omfanget af lån og af, hvor mange låntagere, der er eller føler sig anbragt i en "gældsforfælde".

Det er således i høj grad muligt, at 2016- og 2019-reguleringen vil mindske antallet af personer, der er eller føler sig anbragt i en gældsforfælde. Dette spørgsmål er simpelt hen ikke belyst.

Man kan tilføje, at det vil være helt uproportionalt generelt at søge at dæmpe forbrugslån. Som udgangspunkt er der, også på de finansielle markeder, er aftalefrihed, og at regulere låneaftaler indgået mellem voksne og oplyste forbrugere på den ene side og långivere på den anden side strider grundlæggende mod både grundlovens og EU-retten principper om fri erhvervsudøvelse. Dette hensyn kan under ekstraordinære omstændigheder evt. begrundes med særlige hensyn til meget svage forbrugere. Et sådant særligt hensyn er imidlertid ikke dokumenteret eller sandsynliggjort.

Hvis der er et ønske om at gå videre end 2016- og 2019-reguleringerne vil dette også kunne gøres på mindre indgribende måder end i lovforslaget, jf. nedenfor.

4. ÅOP-begrebet

Et af de væsentligste nye forhold i lovforslaget er grænser på hhv. 25 og 35 pct. for den såkaldte ÅOP, dvs. de årlige omkostninger i pct. ÅOP er et begreb, der er indført i dansk ret på foranledning af EU og sigter mod at gøre det mere gennemsigtigt for forbrugerne at gennemskue vilkårene for forskellige lån. Man kan sammenligne ÅOP med rentesatser, men ÅOP er et "bruttobegreb", der medtager alle renter og øvrige låneomkostninger i et enkelt tal.

En sådan forenkling kan være fornuftig, men grundlæggende har ÅOP-begrebet den svaghed, at det ikke er relateret til långivers omkostninger og at det ved korte lån, dvs. af en eller få måneders løbetid, ikke er et retvisende udtryk for de samlede omkostninger for forbrugeren ved et lån.

En långiver har normalt både omkostninger ved långivning, der er stort set uafhængige af lånets størrelse, og omkostninger, der afhænger af lånets størrelse. De størrelsesuafhængige omkostninger er omkostninger til kreditværdighedsvurdering, registrering, dokumentoprettelse mv. De størrelsesafhængige omkostninger er primært kreditrisikoen, dvs. udbyders risiko for, at låntager ikke kan eller vil betale lånet tilbage. ÅOP-begrebet måler imidlertid låneomkostningerne i forhold til lånebeløbet. *ÅOP-begrebet "straffer" derfor små lån.* Hvis en långiver fx tager en rente på 2 pct. om måneden plus 200 kr i administrationsgebyr, så vil et kort lån på fx 1000 kr eller 2000 kr automatisk have en meget høj ÅOP (langt over lovforslagets grænser). ÅOP kan i dette tilfælde nedbringes ved at øge lånebeløbet, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med lovforslagets intentioner - tværtimod.

ÅOP-begrebet straffer også korte lån. Fx vil et tænkt, rentefrit lån på 1000 kr, med en løbetid på en uge, og et tænkt, lavt lånegebyr på bare 10 kr, have en ÅOP på 68 pct., dvs. langt over lovforslagets grænser. I dette tilfælde kan et sådan lån også bringes i overensstemmelse med lovforslaget, nemlig ved at forlænge løbetiden. Men en ændring af lånemønstrene, så lånene bliver længere, vil ikke på nogen måde reducere risikoen for fortrudte lån eller gældsfølder - formentlig tværtimod, jf. også lovforslagets bemærkning om at undgå lån, der "automatisk fortsætter fra måned til måned uden krav om afdrag".

5. 35 pct. ÅOP-grænsen

Lovforslaget indeholder en generel grænse for ÅOP for forbrugslån på 35 pct.

De fleste andre EU-lande har ikke en sådan grænse. Og i de få lande, der har en sådan grænse, er den højere end 35 pct., jf. både KFST's 2015-rapport og bemærkningerne i lovforslaget.

Island har således en ÅOP-grænse på mere end 50 pct. Finland har en rentegrænse på 20 pct. - men med mulighed for tillæg på mindst 150 euro pr år, hvilket i praksis vil give en væsentligt højere ÅOP end i lovforslaget. I Sverige er loftet 40 pct. plus rentelovens referencerente, som er nationalbankerenten plus 8 pct. - dvs. et loft på i alt næsten 50 pct. Endelig har UK ifølge KFST-rapporten en grænse på 24 pct. - *om måneden* - hvilket også er meget højere end i lovforslaget (men det er ikke nævnt i lovforslagets bemærkninger).

35 pct.-grænsen for ÅOP vil således efter det oplyste være den strammeste regulering i Europa.

Herudover er grænsen konkurrenceforvridende, idet den ikke gælder for udenlandske udbydere fra EU- og EØS-lande (dette gennemgås nedenfor) og heller ikke for lån, der er givet mod sikkerhed i fast ejendom. En sådan sikkerhed i form af et ejerpantebrev el.lign. er en typisk del af pengeinstitutternes forretningsmodel, men ikke af forbrugslånsvirksomhedernes model. Det gør det naturligt at overveje, hvorfor pengeinstitutternes forretningsmodel skal stilles bedre end forbrugslånsvirksomhedernes. Et lån med en given ÅOP opleves ikke af forbrugerne som mindre byrdefuldt, fordi långiver har sikkerhed - tværtimod er långiverens risiko og dermed omkostning større, når der ikke er sikkerhed for lånet.

Et praktisk hensyn kunne være, at pengeinstitutternes ÅOP som regel er lavere end 35 pct., og at det derfor ikke er nødvendigt at gribe ind over for pengeinstitutlån. Det er imidlertid en dårlig begrundelse, for i så fald vil "bøvlet" ved at omfatte lån med sikkerhed også være begrænset.

Konklusionen må derfor i stedet være, at lovforslaget diskriminerer forbrugslånsvirksomheder i forhold til pengeinstitutter, uden at der foreligger nogen rimelig begrundelse for dette.

6. 25 pct. ÅOP-grænsen

Lovforslaget indeholder også en grænse på 25 pct. Denne grænse betyder, at det bliver forbudt at yde lån med en ÅOP over 25 pct., såfremt virksomheden "markedsfører" sine lån.

Denne regel gælder dog ikke lån mod sikkerhed, jf. beskrivelsen ovenfor, og heller ikke lån givet af detailhandelen eller af en anden långiver i forbindelse med køb af en konkret vare eller tjenesteydelse. Endelig gælder reglen igen ikke udenlandske udbydere, jf. ovenfor.

Reglen er problematisk af flere grunde.

For det første er begrebet "markedsføring" ikke klart. Nogle vil ved dette ord forstå "reklamerings" mv., men en sådan opfattelse er for snæver. Efter markedsføringsretten inkluderer ordet "markedsføring" meget andet, herunder fx også den måde, lånene leveres på, skiltning i udbyderens butik, lokaler, hjemmeside osv. Lovforslaget forsøger at reparere på denne uklarhed ved netop at tilføje, at skiltning i egne lokaler, på egen hjemmeside mv. netop ikke er omfattet af reglen. Under alle omstændigheder består der imidlertid uklarheder, som kan forstærke de konkurrenceforvridende effekter af lovforslaget.

Den anden uklarhed og konkurrenceforvridning gælder i forhold til detailhandelen. Ifølge KFST's rapport gives kviklån ofte netop med henblik på køb af en konkret vare eller ydelse.

Når forslaget undtager långivning givet i forbindelse med dette køb, men ikke når låntagningen sker i sammenhæng hermed, men evt. blot "på den anden side af gaden", indføres en konkurrencebegrænsning, som er uproportional, idet den ikke tjener noget rimeligt formål, der står mål med eller kan begrunde konkurrenceforvridningen.

Endelig gør eksistensen af to grænser i sig selv loven uklar, idet der vil være en række grænsetilfælde, hvor det er uklart, hvilken af de to grænser, der gælder.

Ud over de konkurrenceforvridende forhold vil det således gøre loven enklere, klarere og nemmere at forstå og administrere for såvel forbrugere som virksomheder og tilsyn at droppe den særlige 25 pct.-regel.

7. 100 pct.grænsen

Lovforslaget indeholder endvidere en 100 pct.-grænse. Det samlede beløb, som renter og andre låneomkostninger udgør, må ikke overstige lånebeløbet.

I første omgang kan dette synes at være en beskyttelse i ft. rykkeomkostninger mv. (som ikke er indeholdt i ÅOP-begrebet, idet disse omkostninger ikke forudsættes betalt i det "normale" lånetilfælde). Dette forekommer imidlertid ubegrundet, idet der allerede findes en regulering af rykkergebyrer mv. (som normalt højst må udgøre 100 kr pr. rykker, og højst for tre rykkere i alt).

De 100 pct. er imidlertid ikke pr år (som ÅOP), men i alt, og virker derfor som en ekstra beskyttelse for forbrugeren, når lånene har en løbetid på mere end 3-4 år. Omvendt giver reglen et disincitament til at udbyde lån med en længere løbetid end 3-4 år. Det er uklart, hvilket hensyn denne regel skal varetage. I mange situationer kan det være fornuftigt at lade et lån have næsten samme løbetid som det gode, lånet skal finansiere, og mange forbrugsgoder har en længere løbetid end 3-4 år.

Det kan også tilføjes, at mange langløbende bank- og realkreditlån i tidligere højrenteperioder har haft en samlet betaling af renter og omkostninger, der overskred hovedstolen.

8. Sammenfattende om de konkurrenceforvridende virkninger

Det kan sammenfattende konkluderes, at lovforslaget indeholder en del lofter og afgrænsninger, som vil virke konkurrenceforvridende i forholdet mellem forbrugslånsvirksomhederne og andre kreditudbydere - nemlig pengeinstitutter, betalingskortudbydere, detailhandelen mv. Det er meget svært at se noget sagligt grundlag for denne konkurrenceforvridning, som vil svække konkurrencen og reducere udbuddet af lån, således at en del lån fremover ikke vil blive ydet.

Der er også en klar risiko for konkurrenceforvridning ift. private personer og virksomheder, der ikke er registreret og ikke er under Finanstilsynets tilsyn. Dette er søgt håndteret ved også at lade lovforslaget omfatte sådanne lån. Det er imidlertid tvivlsomt, i hvilket omfang loven vil blive håndhævet for sådanne lån. Der er derfor risiko for, at en del af lånene bliver rykket ud i det "mørkegrå" område, hvor långiverne kan være personer eller virksomheder, der også på andre områder kan have et afslappet forhold til lovgivningen, herunder skattelovgivningen.

9. Sammenfattende om forholdet til EU-retten

Det fremgår klart af lovforslagets bemærkninger, at forslaget vil diskriminere danske finanslåneudbydere ift. udbydere fra andre EU- eller EØS-lande, idet disse alene vil være omfattet af hjemlandet lovgivning og ikke af den danske lovgivning. Det anføres som delvist forsvar for dette forhold, at hvis en dansk udbyder etablerer sig i et andet land *alene* med det forhold at udbyde lån til danske kunder fra et andet land, så vil der mulighed for at erklære omgåelse og lade en sådan virksomhed omfatte af de danske regler.

Hvis virksomheden imidlertid fx udbyder lån til flere EU-lande, vil der ikke være tale om omgåelse.

Denne konkurrenceforvridning vil under alle omstændigheder være urimelig over for de danske udbydere. Den vil også indebære risiko for, at lovforslaget ikke når sine mål - men at slutresultatet blot bliver mindre kontrolmuligheder og tab af dansk skatteprovenu.

Spørgsmålet er også, om og i hvilket omfang en sådan diskrimination strider med EU-retten. Det relevante er her EU-traktatens konkurrencebestemmelser (artikel 101-102) og artikel 15 i EU's Charter om grundlæggende rettigheder, der lyder, at enhver har ret til at arbejde og at "udøve et frit valg eller accepteret erhverv".

Hvis en dansk lovgivning på denne måde diskriminerede mod danske virksomheder, var der efter vores vurdering ingen tvivl om, at det ville være i modstrid med EU-retten. Her er der tale om såkaldt *omvendt diskrimination*, hvor et land diskriminerer mod sine egne virksomheder ved at give dem ringere vilkår end virksomheder i andre lande. Retspraksis ift. omvendt diskrimination er væsentligt mindre end retspraksis ift. "normal" diskrimination. Regler og praksis imod diskrimination i EU gælder imidlertid begge veje, og EU-traktaten beskytter i høj grad også både borgere og virksomheder ift. overgreb fra de stater, de er hjemmehørende i.

Det kan således sammenfattende konkluderes, at:

-
- Erhvervsministeriet ikke har taget hensyn til Dansk Kredit Råds rapport fra 2018 samt undersøgt virkningerne af indførelsen af betækningsperiode i 2016 og af den seneste

regulering fra 2018. Ministeriet har således ikke dokumenteret behovet for ny regulering

- Lovforslaget på flere områder indfører eller forstærker en konkurrenceforvridning mellem forbrugslånsvirksomhederne på den ene side og pengeinstitutter, betalingskortvirksomheder mv. på den anden side. Denne konkurrenceforvridning tjener ikke noget sagligt formål. Selv om pengeinstitutterne fx har banklicens, er også forbrugslånsvirksomhederne i dag under tilsyn af Finanstilsynet, og denne forskel er derfor ikke noget saglig grund til konkurrenceforvridning. Der indføres endvidere en konkurrenceforvridning mellem forbrugslånsvirksomhederne og detailhandelen (eller lånevirksomheder med tætte relationer til detailhandelen), som er ubegrundet og usaglig.
 - Endelig indføres der en omvendt diskrimination mod danske virksomheder, som kan være i strid med EU-retten.
-

Det er derfor vores samlede vurdering, at bestemmelserne er kritisable og betænkelige i et EU-retligt perspektiv, og at lovforslaget med betydelig fordel kan gøres mere EU-konformt.

København 21. februar 2020

HØRINGSSVAR TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM FORBRUGSLÅNSVIRKSOMHEDER, LOV OM MARKEDSFØRING OG LOV OM FINANSIEL VIRKSOMHED

Finanstilsynet sendte den 27. januar 2020 forslag til Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed i høring. Med lovforslaget implementeres den politiske aftale af 19. december 2019 om et 'opgør med kviklån'.

Med lovforslaget introduceres blandt andet:

- a) et forbud mod forbrugslån med ÅOP over 35 procent – forbuddet vil ikke gælde lån som er sikret med pant i fast ejendom.
- b) et markedsføringsforbud, der betyder, at virksomheder, der udbyder lån med ÅOP over 25 procent ikke må markedsføre nogen forbrugslån overhovedet. Forbuddet vil ikke gælde lån med pant i ejendom eller lån forbundet med køb af varer eller tjenesteydelser
- c) Et omkostningsloft så en forbruger maksimalt kan betale det dobbelte af lånet tilbage i renter, gebyrer og afdrag samlet set. Loftet vil ikke gælde kassekreditter eller lån som er sikret med pant i fast ejendom.

Dansk Kredit Råd med gruppen af Digitale Långivere repræsenterer den meget begrænsede del af det danske forbrugslånemarked, der omfatter mindre og kortsigtede forbrugslån – 0,86 mia. kroner af et samlet forbrugslånemarked på 115 milliarder kroner og af et samlet låneemarked på omkring 4.000 milliarder kroner ifølge Danmarks Statistik – som bliver særligt voldsomt ramt af lovindgrebet.

Dansk Kredit Råd takker for muligheden for at afgive høringssvar og har følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger til lovændringen

Det fremgår af loven, at formålet er at styrke forbrugerbeskyttelsen gennem forbud mod visse forbrugslån.

Det skal derfor indledningsvist bemærkes, at der allerede er taget en række initiativer til at styrke forbrugerbeskyttelsen på forbrugslånemarkedet, der endnu ikke er blevet endeligt implementeret. Den 1. juli 2019 blev der indført krav om, at forbrugslånsvirksomheder skal have en tilsynspligtig tilladelse hos Finanstilsynet til at udøve udlånsvirksomhed. Endvidere blev det præciseret, at forbrugslånsvirksomhederne skal leve op til god skik for finansielle virksomheder, og at forbrugsvirksomhederne er forpligtet til at foretage en ordentlig kreditværdighedsvurdering, som

Finanstilsynet skal godkende, og som skal sikre, at forbrugere kun ydes lån, som de er i stand til at tilbagebetale. Finanstilsynets tilladelser vil i Dansk Kredit Råds øjne være en markant styrkelse af forbrugerbeskyttelsen, men det er tilladelser, der endnu ikke blevet afgivet, og loven har derfor endnu ikke haft mulighed for at bidrage til at styrke forbrugerbeskyttelsen.

Det er en nyskabelse i dansk forbrugerpolitik at introducere ny lovgivning for at fremme forbrugerbeskyttelsen inden tidligere vedtaget lovgivning for at fremme forbrugerbeskyttelsen inden for samme område reelt er trådt i kraft. Det er også en ganske drastisk tilgang til lovgivningsarbejde generelt, og det kan heller ikke undgå at rejse spørgsmålet om, hvorvidt den nye lovgivning reelt handler om at fremme forbrugerbeskyttelsen eller om den reelt handler om noget andet: Om at sende et signal til vælgerne eller at diskriminere udbydere af mindre og/eller kortfristede forbrugs lån frem for større forbrugs lån med længere tilbagebetalingsfrist, der typisk udbydes af danske pengeinstitutter.

I forbindelse med lovforslaget må det være forventeligt at få dokumentation for både omfanget af de problemer der søges løst ved forslaget – og at den regulering, der indføres, kan dokumenteres at have faktisk effekt på det ønskede formål. Der er ikke fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at de problemer der søges løst, alene hidrører mindre forbrugs lån. Der synes således ikke at være en rimelig oversigt over den reelle gældsætning og dennes oprindelse, blandt de overgældsatte forbrugere man med denne forbrugerbeskyttelse ønsker at beskytte. Ej heller er det noget sted dokumenteret, at den foreslåede regulering faktisk løser problemerne. Ud over at reguleringen er designet til at forhindre specifikke produkter, er den med til at skævvride markedet til fordel for de traditionelle banker. Reguleringen hæmmer innovation og digitalisering og flytter efterspørgslen til uregulerede markeder med hverken forbrugerbeskyttelse eller offentlig kontrol. Alt dette bør veje tungt. Og det er en klar og kritisabel mangel ved denne lovgivningsproces, at dokumentation for behov og faktisk effekt ikke er fremlagt.

Alle typer af begrænsninger af lån baseret på et ÅOP-loft er diskriminerende for kortsigtede og mindre lån. Det skyldes den matematiske formel, der ligger til grund for ÅOP-beregningen. ÅOP bliver rent matematisk eksponentielt høj for lån med kortere tilbagebetalingsfrist end et år, også selvom de reelle omkostninger for den enkelte forbruger ikke øges. På den baggrund hersker der ingen tvivl om, at en lov med et ÅOP-loft på 35 procent og et markedsføringsforbud forbundet med lån med ÅOP på maksimalt 25 procent er et effektivt middel til at forhindre mindre kortfristede lån. Men det vil ikke fremme forbrugerbeskyttelsen.

Da det er uproblematisk rent teknisk at nedsætte ÅOP ved at øge tilbagebetalingsperioden og øge lånebeløbet, vil loven medføre, at låntagere med et behov for et kortsigtet lån, vil være tvunget til at tage et længerevarende lån, der er større end låntagers reelle behov, og som ganske givet har en lavere ÅOP, men i absolutte tal vil koste låntager mere end et kortsigtet forbrugs lån. Lånebehovet og efterspørgslen efter lån vil dermed ikke ændre sig, og det må derfor forventes at forbrugerne i

fremtiden vil gældsætte sig udover deres reelle lånebehov, da små lånebeløb ikke vil være tilgængelige.

Et renteloft baseret på ÅOP er reelt prisregulering, der straffer de, der ønsker mindre og/eller kortsigtede lån og de, der er villige til at tage risikoen ved at udbyde mindre usikrede forbrugslån.

Den reelle konsekvens af loven vil blive, at de enkelte forbrugslån bliver større, og den tid, det tager at tilbagebetale dem, forlænges. Dermed vil lovgivningen resultere i at de lån, der misligholdes også vil blive større i fremtiden og den længere afdragstid øger risikoen for, at antallet af misligholdte lån øges.

Dansk Kredit Råd vurderer på den baggrund, at loven vil medføre en forøgelse af antallet af danskere i reelle gældsfængsler og et endnu mere uigennemskueligt forbrugslånemarked.

2. Konkrete bemærkninger til lovændringen

Lovforslaget øger risiko for et større ureguleret marked

Effektiv regulering kombinerer stærk forbrugerbeskyttelse med et levedygtigt marked for reguleret kredit. Uden et levedygtigt marked nægtes almindelige borgere lovgivningsmæssig beskyttelse.

Fremfor at forbedre beskyttelsen af danske forbrugere, risikerer lovforslaget at skubbe forbrugere med mindre og/eller kortvarige lånebehov ud af det regulerede marked og over i hænderne på uregulerede långivere. Det risikerer effektivt at fjerne reguleringsskjoldet fra dem, der har mest behov for det.

Mindre lån vil med lovgivningen blive kvalt. For den nuværende låntager, der ikke ønsker at sætte sig i stor og langvarig gæld, vil den eneste mulighed for at bygge bro over et finansielt hul være det uregulerede, ubeskyttede marked.

Lovforslaget diskriminerer danske udbydere i forhold til udenlandske udbydere af forbrugslån

Erhvervsministeriet angiver, at et ÅOP-loft sikrer, at danske forbrugere ikke tilbydes lån, hvor kreditomkostningerne er urimeligt høje. Det er ikke korrekt. Der findes fortsat medlemslande i EU, som ikke har et loft over de samlede kreditomkostninger, og der findes ingen EU-lande med et lige så begrænsende loft som det foreslåede. Markedsføringsforbuddet begrænser ligeledes alene selskaber registreret i Danmark, hvorfor udenlandske selskaber stadig vil kunne markedsføre deres lån til danske forbrugere. Endelig dækker markedsføringsforbuddet højst besynderligt ikke lån forbundet med varekøb. Alle tre elementer vil medføre at danske forbrugere fortsat vil blive tilbudt lån med højere kreditomkostninger end 25 eller 35 procent i ÅOP.

I den sammenhæng er det vores klare opfattelse, at regeringens lovforslag er i strid med EU-retten. Ikke alene vil forbrugslånsvirksomheder blive stillet dårligere end konkurrenter inden for EU, men konkurrencen vil også udgøre en trussel for den danske forbruger, som ikke vil kunne skelne mellem danske og udenlandske udbydere af forbruger kreditter.

Lovforslaget vil diskriminere danske udbydere af forbruger kreditter og vil give præference til udenlandske udbydere af forbruger kreditter på det danske marked, fordi udbydere fra andre EU-lande vil være omfattet af det respektive EU-lands regulering. Konkurrenceforvridningen til fordel for låneudbydere fra andre EU-lande, vil også mindske Finanstilsynets kontrolmuligheder og øge risikoen for tab af dansk skatteprovenu.

Lovforslaget vil medføre en overimplementering af erhvervsrettet EU-regulering og vil være det mest indgribende i EU, da ingen andre lande i EU har indført et lignende markedsføringsforbud. Overimplementering af erhvervsrettet EU-regulering bør ikke være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande. Ministeriet bør af denne grund sammenholde de forventede implementeringsomkostninger i Danmark med andre sammenlignelige EU-lande. Dette vil unægtelig vise, at de vurderede administrative omstillingsomkostninger overstiger 4 mio. Ligeledes bør Erhvervsministeriet vurdere hvilke lande der er sammenlignelige i forhold til dette konkrete lovforslag.

Ministeriet bør desuden overveje hvilke markeder der er tilsvarende det danske.

Det er Dansk Kredit Råds mening, at lovforslaget ikke bør fremsættes, som følge af dets uforenelighed med EU-retten. Desuden vil forslaget ikke alene skade danske forbrugslånsvirksomheder, men de afledte konsekvenser vil være, at danske forbrugere optager lån i udenlandske virksomheder – udenfor Finanstilsynets kontrol.

For at uddybe de konkurrenceretlige, herunder de EU-retlige konsekvenser ved lovforslaget, har Dansk Kredit Råd anmodet Lauritzen Consulting uddybe lovforslagets problematiske elementer. (Notat bilagt høringssvar)

Hvilke virksomheder vurderes at basere deres forretning på at tjene penge på, at forbrugere ikke kan betale rettidigt tilbage?

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at "det [er] meget bekymrende, at en væsentlig del af forretningsgrundlaget for en række af udbyderne vurderes at være baseret på, at forbrugere ikke kan tilbagebetale lånene rettidigt og derfor er endt med at betale rykkergebyrer og forlænge lånene" (UDKAST 24.01.2020, side 6 af 55). Der er ikke blandt medlemmerne af Dansk Kredit Råd, udbydere, hvor en væsentlig del af forretningsgrundlaget er baseret på at forbrugere ikke kan tilbagebetale lån rettidigt. Det vil være en praksis vi utvetydigt vil fordømme og medlemmer vil uden

varsel blive smidt ud af brancheforeningen. Dansk Kredit Råd vil gerne udbede sig en liste over de udbydere, som Finanstilsynet og Erhvervsministeriet vurderer, har et forretningsgrundlag, der er baseret på, at forbrugerne ikke kan betale lånene rettidigt tilbage, samt det faktuelle grundlag en sådan vurdering beror på.

Selv hvis sådanne udbydere eksisterede, vil et ÅOP-loft dog ikke stoppe dem. Hvis ambitionen med loven er at stoppe udbydere, der tjener penge på forbrugere, der ikke er i stand til at tilbagebetale lån rettidigt, vil loven fejle. Den mest effektive løsning på det problem ville være at sætte et loft over morarenten, som Dansk Kredit Råd også tidligere har foreslået. Det vil fratage udbydere incitament til at spekulere i at udbyde lån til gældsatte forbrugere, der ikke kan tilbagebetale lånet. Dansk Kredit Råd har konstateret, at der ikke har været politisk interesse for et morarenteloft.

ÅOP-loft på 35 procent

Som nævnt under de generelle bemærkninger, er alle typer af begrænsninger af lån baseret på et ÅOP-loft, diskriminerende for kortsigtede og mindre lån.

Dertil kommer, at lovforslaget læses således, at en eventuel forhøjelse af markedsrenten ikke vil påvirke ÅOP-loftet. Med andre ord lægger lovforslaget op til, at en eventuel forhøjelse af markedsrenten – og dermed den rente, som finansielle virksomheder selv betaler for at finansiere egne udlån – skal håndteres ved at låneudbyderes indtjening udhules, eller at låneudbydere skal afvente en lovændring for at tilpasse ÅOP-loftet til markedsudviklingen.

Det bemærkes i den sammenhæng, at den danske stat ved begrænset vækst i markedsrenten selv kan opleve at kræve renter fra danske borgere, der overskrider ÅOP loftet. Ved for sent indbetalte skatter og afgifter kræver den danske stat i visse tilfælde op til 0,4 procent plus basisrenten i renter om måneden. Basisrenten har historisk fulgt diskontorenten og fremgår af opkrævningslovens §7 stk. 2, der offentliggøres årligt. Den er for nuværende på 0 procent, hvorfor den danske stat vil støde på ÅOP-loftet, hvis basisrenten øges med 2,5 procentpoint. Det skal i den sammenhæng nævnes, at diskontorenten i 1993 - efter EU's konvergenskrav – var 11,5 procent.

Dansk Kredit Råd anbefaler på den baggrund, at ÅOP-loftet ændres, så det som minimum er baseret på diskontorenten + 35 procent.

Markedsføringsforbud skaber de facto ÅOP-loft på 25 procent

Det fremgår samtidig at der ønskes et markedsføringsforbud, der betyder, at virksomheder, der udbyder lån med ÅOP over 25 procent ikke må markedsføre nogle former for forbrugslån overhovedet.

Markedsføringsforbuddet vil medføre flere negative følgevirkninger. For det første vil markedsføringsforbuddet åbne Danmark for udenlandske forbrugslånsvirksomheder. Det indebærer en risiko for manglende gennemsigtighed, når en forbruger skal vælge mellem forskellige forbrugslån. For det andet vil lovforslaget indebære en risiko for at de danske myndigheders tilsyn bliver illusorisk. Danske tilsynsmyndigheder kan alene føre kontrol med virksomheder, såfremt virksomhederne henhører under dansk jurisdiktion. Her tænkes der særligt på udenlandske forbrugslånsvirksomheders markedsføring af forbrugslån, som vil udgøre en væsentlig risiko for den danske forbruger.

Sammenligner man de to ønsker – et ÅOP-loft på 35 procent og et markedsføringsforbud for virksomheder, der udbyder lån over 25 procent – fremstår det tydeligt, at forslaget de facto får virkning som et effektivt ÅOP-loft på 25 procent. Et markedsføringsforbud for udbydere af lån med ÅOP på over 25 procent, betyder de facto, at markedet får et ÅOP-loft på 25 procent - ikke 35 procent, da ingen udbydere af lån vil kunne agere på det danske marked uden effektiv markedsføring. Et de facto ÅOP-loft på 25 procent vil ikke modsvare den risiko, der er forbundet med mindre lån uden sikkerhed. Ønsker man, at danske forbrugere skal have adgang til mindre usikrede danske forbrugslån, vil en større risikopræmie være en nødvendighed. Et markedsføringsforbud vil betyde, at alene de mest kendte og største udbydere af lån i branchen vil dele markedet imellem sig. Det vil umuliggøre nye aktører at konkurrere på markedet for lån og dermed stoppe konkurrencen.

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at andre lande også har et indført ÅOP-loft. Finanstilsynet og Erhvervsministeriet uddyber dog ikke i bemærkningerne, hvorvidt disse lande også har begrænset muligheden for at markedsføre forbrugslån. Der er så vidt Dansk Kredit Råd er bekendt ikke andre lande med et lignende markedsføringsforbud og en sådan undladelse skaber en misvisende sammenligning af Danmarks lovgivning på området sammenlignet med udlandets.

Generelt er det Dansk Kredit Råds opfattelse, at det bør være Forbrugerombudsmandens opgave at føre tilsyn med forbrugslånsvirksomheders markedsføring – ikke et generelt forbud. Der er allerede i dag en lang række krav og retningslinjer til markedsføringen, hvor Forbrugerombudsmanden rettelig påpeger overfor selskaber, når de overtræder kravene, hvorefter virksomhederne retter ind.

Markedsføringsforbuddets undtagelse af lån forbundet med køb af varer og tjenesteydelser

Det er overraskende, at markedsføringsforbuddet kun dækker forbrugslån, men ikke lån forbundet med køb af vare eller tjenesteydelser.

Lån forbundet med varekøb står for en meget stor del af de danske forbrugeres forbrugslån, og et hurtigt blik på de konkrete låneaftaler forbundet med varekøbslån viser, at det er banker og forbrugslånsudbydere, der står bag sådanne lån. Således kan et hurtig besøg i butikkerne vise, at Sparxpres/Spar Nord Bank står for lån i Bang & Olufsen, Express Bank i Power, Santander Consumer Bank i Elgiganten.

Desuden står lån forbundet med varekøb for en meget stor del af de misligholdte lån. Alene lån forbundet med køb af mobiltelefoner står for en tredjedel af alle anmærkninger af unge i RKI (<https://finansdanmark.dk/media/37163/unge-gæld-og-opsparing-rapport.pdf>).

At undtage lån forbundet med varekøb er således et hul af dimensioner i forhold til lovens officielle formål om at beskytte forbrugerne. Ligeledes øger det risikoen for, at markedet tilpasser sig således, at udbydere af mindre forbrugslån går fra kontantudbetalinger til at udbyde lån forbundet med varekøb.

Praktiske problemer forbundet med at efterleve markedsføringsforbuddet

Det fremgår af § 11 b, at "Enhver markedsføring af forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere er forbudt, jf. dog stk. 2 og 3. " og videre: "Det påhviler den enkelte forbrugslånsvirksomhed selv at sikre sig, at der ikke købes reklametid eller sker anden markedsføring i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere."

Forbrugslånsvirksomheder kan ikke bestemme over annoncørers prioriteringer vedr. reklameblokke og har dermed, som det er i dag, ikke mulighed for at overholde denne del af § 11 b.

Dansk Kredit Råd anerkender, at en kombination af spilafhængighed og lån (både sikrede og usikrede lån) er problematisk. Vores produkter er ikke beregnet til dække spillevirksomhed, og vi ønsker heller ikke at låne ud med henblik på hasardspil. Men det foreslåede forbud kræver, at vi udøver en magt, som vi ikke har. Vi er enige i hensigten med forbuddet, men vi har ikke direkte kontrol over, hvordan annoncører administrerer deres reklameblokke.

Dansk Kredit Råds medlemmer har alle kreditværdighedsvurderinger af sine låntagere, der har til formål at sikre, at spilafhængige ikke tilbydes forbrugslån, de ikke kan betale tilbage. Men det bør være op til spiludbyderne – der kender sine kunder bedst – at forhindre spilafhængige i at spille yderligere. Det kan således undre, at spiludbydere ikke per lovkrav skal kreditværdighedsvurdere kunder og på den måde bidrage til at sikre, at deres kunder ikke ender i omfattende spillegæld.

Ligeledes er det tidligere blevet foreslået af Dansk Kredit Råd, at vores medlemmer med fordel kunne gives tilladelse til at søge i ROFUS (register over frivilligt udelukkede spillere) i forbindelse med kreditværdighedsvurderingsprocessen. Vi kan konstatere, at der ikke er politisk opbakning til Dansk Kredit Råds medlemmer må afvise låntagere på baggrund af viden fra ROFUS.

Yderligere om markedsføringsforbuddet

Forslaget om et markedsføringsforbud for alle virksomheder, der udbyder lån over 25 procent i ÅOP virker som udgangspunkt heller ikke gennemarbejdet. Det fremgår ikke, hvornår en finansiel virksomhed har tilladelse til at markedsføre lån med ÅOP på 25 procent, hvis de tidligere har tilbudt låneprodukter over 35 procent ÅOP. Det er heller ikke tydeligt, hvordan en virksomhed defineres. Hvorledes håndteres koncernforbundne selskaber? Uafhængige selskaber der går sammen om at udbyde lån?

Det bemærkes endvidere, at kreditaftaler gerne må markedsføres *"på forbrugslånsvirksomhedens hjemmeside eller et system til brug for fjernsalg, som drives af forbrugslånsvirksomheden"* (lovændringens §11a stk. 2). Det betyder, at sammenligningssider på internettet fortsat er lovlige, og derfor må kunne forventes at få dominerende indflydelse på markedsføringen af forbrugslån. Det er Dansk Kredit Råds opfattelse, at sådanne sammenligningssider kan få en indflydelse, så de reelt kan styre priserne på forbrugslån og svække konkurrencen på markedet.

Andet

I §11 a står der, at: *"Markedsføring af kreditaftaler til forbrugere er forbudt, såfremt forbrugslånsvirksomheden udbyder forbrugercredit med årlige omkostninger på 25 procent eller derover (...)"*. Dette må være en fejl, og bør retteligt være: *"omkostninger på over 25 procent"*.

Finanstilsynet
Att.: Belal Yassin
Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
c: bya@ftnet.dk; hbj@ftnet.dk; aaf@ftnet.dk

Danish Commercial Industries Federation

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

DI takker for modtagelsen af ovenstående høring og sender hermed bemærkninger til forslaget.

DI deler bekymringen for overgældssætning blandt nogle danskere og støtter derfor en stramning af reglerne. DI har ligeledes støttet, at forbrugslånsudbydere blev lagt ind under Finanstilsynet med et forventet styrket tilsyn til følge, herunder krav om at udbydernes produkter skal godkendes til målgruppen – en stramning af reglerne, som vi endnu ikke har set den fulde effekt af. For DI er det afgørende at bevare smidighed i relation til detailhandlens muligheder for at tilbyde deres kunder finansierede køb af f.eks. hårde hvidevarer, cykler mv., ligesom at muligheden for at optage forbrugslån skal være til stede for kunder, der har mulighed for at betale tilbage. For den enkelte kan uheldet kan være ude og DI mener, at muligheden for at kreditværdige kunder kan købe på afbetaling skal bevares, da ikke alle har midlerne til at betale kontant.

Henset til den til tider unuancerede debat om emnet finder DI det nødvendigt at understrege, at der ikke er noget forkert i hverken at låne penge eller at låne penge ud. Debatten og kritikken af overgældssætning er udsprunget af de såkaldte ”kviklån” med skyhøje ÅOP-satser. Med det foreliggende forslag kommer man til at ramme meget bredt og forslaget går i DI’s optik langt videre end hvad, der er nødvendigt for at håndtere udfordringen med kviklån med ÅOP-satser på op til 700-800 pct. I praksis vil der fremover, hvis forslaget gennemføres i den nuværende form, være danskere, der ikke kan få dækket legitime lånebehov. Ikke mindst fordi forbuddet imod markedsføring af kreditaftaler fra udbydere med lån i porteføljen med en ÅOP på over 25 pct. risikerer at komme til at fungere som et de facto loft på 25 pct.

Lov om forbrugslånsvirksomheder

§ 11 a

Det foreslås at indføre et ÅOP-loft på 35 pct. DI anerkender, at der er behov for indgreb over for ”kviklånsbranchen” men mener grundlæggende ikke, at et ÅOP-loft er hensigtsmæssigt, blandt andet fordi et politisk fastsat prisloft forventes at få negativ effekt på konkurrencen på og fordi udbyderne vil blive tvunget til at yde kreditter med længere

løbetid for at komme under loftet, og dermed vil kunderne skulle betale mere i samlede kreditomkostninger, end de ellers skulle.

Angående udformningen af ÅOP-loftet fremgår det af de specielle bemærkninger til forslaget, at ÅOP-loftet på 35 pct. skal gælde uanset udviklingen i Nationalbankens diskontorente. DI finder dette stærkt uhensigtsmæssigt, fordi långiver ingen indflydelse har herpå. DI skal opfordre til at forslaget ændres, så loftet er koblet op på en referencerente. Det samme gælder i forhold til omkostningsloftet i § 11 b.

§ 11 b

Med et omkostningsloft på 100 pct. er der en risiko for, at en låntager, der misligholder sine forpligtelser i forhold til tilbagebetaling, meget hurtigt mister incitamentet til at betale af på gælden, fordi det ingen økonomisk konsekvens har, om man begynder at betale af én måned inde i mislighold eller eksempelvis 12 måneder inde. Risikoen er størst for de mindre lån, hvor stiftelsesomkostningerne udgør en forholdsmæssig stor andel af lånet grundet udgifterne forbundet med at foretage kreditvurderinger.

DI mener, at omkostninger, der allerede er reguleret i medfør af anden lovgivning, som rykkergebyrer, morarentesatser mv. ikke skal være inkluderet i omkostningsloftet. Derudover bør loftet ikke inkludere de omkostninger, der løber på i forbindelse med inddrivelse som fogsedretsgebyrer mv.

Lov om markedsføring

§ 11 a

Det foreslås, at virksomheder, der udbyder forbrugerkreditter med en ÅOP på 25 pct. eller derover forbydes at markedsføre kreditaftaler til forbrugere.

DI stiller sig yderst kritisk overfor denne snørklede bestemmelse, som kommer til at udgøre et de facto ÅOP-loft på 25 pct. for danske udbydere. Det gælder imidlertid ikke for udenlandske aktører, som fortsat frit kan markedsføre kreditaftaler med en ÅOP op til 35 pct.

Skal der indføres et ÅOP-loft er det afgørende for DI, at det kan håndhæves over for alle – danske såvel som udenlandske – aktører. Med andre ord; skal der indføres et ÅOP-loft, bør der være ét ÅOP-loft og § 11 a bør derfor slettes.

Ønsker man trods de åbenlyse uhensigtsmæssigheder at fastholde § 11 a, støtter DI de undtagelser til markedsføringsforbuddet, der fremgår af stk. 2 og 3. Bevares § 11 a, bør den bevares i sin helhed.

§ 11 b

Det foreslås at forbyde markedsføring af forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler i forbindelse med markedsføring af spil. DI støtter forslaget. DI's støtte er betinget af, at det forsat vil være muligt at markedsføre genstandsbestemte lån, hvor lånebeløbet ikke udbetales kontant, som det fremgår af undtagelsen under stk. 3.

Ikrafttrædelse

De foreslåede ændringer kræver store omlægninger hos låneudbyderne, både systemmæssigt og i forhold til allerede planlagte markedsføringsaktiviteter. DI skal derfor opfordre til, at ikrafttrædelsesdatoen udskydes til 1. januar 2021.

DI står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Sidsel Dyrholm Holst
Branchedirektør

Belal Yassin (FT)

Fra: Jesper Bo Nielsen <jn@finansforbundet.dk>
Sendt: 19. februar 2020 10:29
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: VS: Høring over forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder m.fl. love

Sag: 1911-0044; 1911-0053
Sagsdokument: 749508; 753028

Finanstilsynet har anmodet om bemærkninger til ovennævnte lovforslag med brev af 24. januar 2020. Finansforbundet takker for muligheden for at kommentere, og vi er overordnet meget positivt stemte over for lovforslagets indhold.

Vi vil særligt fremhæve, at forslaget rummer flere fornuftige elementer omkring bedre oplysning om de reelle omkostninger, der ligger i et givent produkt, omkostningsloftet, og en stramning af den aggressive markedsføring. Det er skridt i den helt rigtige retning, og kan være med til at sikre forbrugerne bedre beskyttelse, ikke mindst de socialt udsatte.

Der er dog stadig brug for en klarere rådgivningsforpligtelse, så forbrugerne kan blive hjulpet, før for mange yderligere ender i håbløs gæld. Gældsrådgivning er godt, men personlig rådgivning er endnu bedre, da det er med til at forebygge overgældsætning. Rådgivning kombineret med undervisning i privatøkonomi i folkeskolerne og ungdomsuddannelserne er et godt fundament for forebyggelse af gældsopbygning, men som med al anden læring gælder, at livslang læring er nødvendig for at vedligeholde kompetencerne. Den personlige rådgivning kan være med til at understøtte den privatøkonomiske forståelse i forskellige livssituationer.

Med hensyn til bedre oplysning af forbrugerne kan en enkelt yderligere ændring være at tydeliggøre det fulde tilbagebetalingsbeløb. Et begreb som ÅOP kan være forvirrende, og ofte står det skrevet med småt i ansøgningsprocessen. Låntagerne bør have krav på at se det fulde tilbagebetalingsbeløb, fremhævet med store typer, i kroner og øre på informationsmateriale, og på et selvstændigt skærmbillede, så lånets reelle pris står entydigt klart og tydeligt.

Totalforbuddet mod markedsføring af forbrugslån i forbindelse med reklamer for spil er særdeles fornuftigt. I samme åndedrag kunne man eventuelt også overveje at pålægge medier, hvori der reklameres for forbrugslån, et selvstændigt ansvar for ikke at bringe reklamer for forbrugslån i forbindelse med reklamer for spil. Markedsføringsforbuddet af lån med ÅOP over 25 pct. er ligeledes positivt. På længere sigt bør et totalforbud mod forbrugslånsreklamer dog overvejes, gerne i forbindelse med en fremtidig evaluering af nærværende lovændring.

Fremadrettet vil vi også gerne opfordre til et styrket europæisk samarbejde på dette område.

Medlemslandene har vidt forskellige lovgivninger, og en større grad af ensretning vil skabe større klarhed samt gøre det sværere for forbrugslånsvirksomheder at lave "forum shopping" og udnytte de for dem mest fordelagtige nationale vilkår. Desuden er det ikke altid let at finde ud af, hvor et kviklånfirma – der jo som regel er internetbaseret – har hjemsted, og hvilken forbrugerbeskyttelse, der gælder. Det kunne fx overvejes at etablere et obligatorisk mærke, der angiver disse oplysninger, så man som potentiel kunde hurtigt kan orientere sig derom. Til illustration af det betimelige heri kan nævnes de nylige tilfælde, hvor udenlandske bagmænd har udbudt forbrugslån til islændinge via dansk firma og danske hjemmesider.

Desuden bør der oprettes et gældsregister, også gerne som et fælleseuropæisk initiativ, således at enhver lånsøgers samlede eksisterende forbrugslån kan indgå i en forsvarlig kreditvurdering. Til sammenligning har eksempelvis Norge indført et gældsregister i 2019. Det bør også samtidig overvejes at sikre, at overgældsatte personer, der er registreret som dårlige betalere, ikke har mulighed for uhindret at optage yderligere forbrugslån og blive endnu mere håbløst gældsatte.

Med venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen
CRO / Chief Regulatory Officer

Direkte: +45 32 66 14 74

Mobil: +45 21 41 45 65
jn@finansforbundet.dk

Applebys Plads 5, 1411 Kbh. K
finansforbundet.dk
+45 32 96 46 00
post@finansforbundet.dk

Finanstilsynet
Att.: Belal Yassin
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt per mail til hoeringer@ftnet.dk; bya@ftnet.dk;
hbj@ftnet.dk; og aaf@ftnet.dk

21. februar 2020

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

Dansk Erhverv har fået ovenstående lovforslag i høring og skal hermed komme med vores bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er enig med regeringen i, at der er behov for et indgreb mod de problematiske kviklån, der i mange tilfælde har rentesatser på mere end 200 procent per år. Lånene er derudover kendetegnet ved, at de ofte ikke bliver afdraget, men at der alene bliver betalt renter og at låntagerne derfor bliver fastholdt i deres gældsforhold år efter år.

Med de foreslåede ændringer, der vil indføre et ÅOP-loft på 35 procent, ser Dansk Erhverv dog en risiko for, at nogle af de små og kortvarige lån (typisk op til 5000 kroner) vil forsvinde fra markedet, da disse ofte har en lidt højere ÅOP end 35 procent på grund af den korte løbetid og det forholdsvist lave lånebeløb.

Der er her ikke tale om lån med rentesatser på flere hundrede procent, men gode og konkurrencedygtige lån, der blot har en ÅOP over 35 procent på grund af sammenhængen mellem lånebeløb og løbetid. Det vil ikke være til fordel for forbrugerne, at de bliver nødsaget til at optage større lån eller betale dem tilbage over længere tid, da begge dele som udgangspunkt vil resultere i større gældsætning og højere samlede kreditomkostninger for forbrugerne.

Vi skal stærkt beklage, at de seriøse og konkurrencedygtige forbrugslån detailhandlen tilbyder til finansiering af konkrete køb af varer med dette lovforslag behandles på samme måde som useriøse kviklån, hvor forbrugerne får penge i hånden.

Når det gælder de foreslåede begrænsninger i forhold til markedsføring af kreditaftaler til forbrugere, finder Dansk Erhverv det problematisk, at detailhandelsvirksomheder risikerer at blive holdt ansvarlig for aktiviteter hos deres finansielle samarbejdspartnere. Det gælder i forhold til finansieringskøb, hvor detailhandelsvirksomheden bliver bundet af samtlige udbud hos den forbrugerlånsvirksomhed, som de arbejder sammen med – også de lån, som detailhandelsvirksomheden ikke selv benytter sig af.

En detailhandelsvirksomhed, der alene tilbyder finansieringskøb med en ÅOP under 25 procent, vil for eksempel ikke kunne markedsføre disse tilbud andre steder end på deres egen hjemmeside og i deres butikker, hvis samarbejdspartneren blot har et lån med en ÅOP på 25 procent eller derover i sin portefølje. Heller ikke selv om lånene med en ÅOP på 25 procent eller derover ikke har noget med detailhandelsvirksomheden at gøre.

Med et ÅOP-loft på kun 35 procent ser Dansk Erhverv ikke noget behov for at lave en endnu lavere grænse for den del af markedsføringen, der sker andre steder end på detailhandelsvirksomhedens egen hjemmeside eller i virksomhedens butikker. Et ensartet loft på 35 procent vil gøre lovgivningen mere enkel for alle.

I forbindelse med finansieringskøb skal det desuden bemærkes, at denne type lån, hvor forbrugerne ikke får penge i hånden, efter vores opfattelse ikke medfører den samme risiko for overgældsættelse, som de lån, hvor forbrugerne får penge i hånden. Som minimum bør man derfor undtage finansieringskøb fra markedsføringsloftet på de 25 procent.

Derudover er det uheldigt, at danske virksomheder stilles ringere end deres konkurrenter i andre EU/EØS-lande. Disse konkurrenter bliver på grund af afsenderlandsprincippet ikke underlagt de samme markedsføringsmæssige restriktioner i forhold til annoncering på internettet og via andre online tjenester, som de danske virksomheder bliver.

Det vil konkret sige, at det bliver lovligt for udenlandske virksomheder at lave elektronisk markedsføring af lån på op til 35 procent i ÅOP, mens en dansk virksomhed alene vil kunne lave elektronisk markedsføring af lån med en ÅOP under 25 procent. Det er svært at forstå begrundelsen for denne skævhed, og det er meget uheldigt, at danske virksomheder stilles ringere end deres udenlandske konkurrenter.

På baggrund af ovenstående foreslår Dansk Erhverv derfor følgende ændringer til lovforslaget:

- At ÅOP-loftet for markedsføring sættes til 35 pct. så reglerne bliver ens for danske og udenlandske virksomheder, eller
- At annoncering af finansieringskøb undtages fra markedsføringsloftet på 25 procent og dermed alene omfattes af ÅOP-loftet på 35 procent

Specifikke bemærkninger

Lov om forbrugslånsvirksomheder

§ 11 a:

Som nævnt ovenfor synes Dansk Erhverv, at en ÅOP-sats på 35 er for lav i forhold til, at ÅOP-satsen generelt vil blive høj, hvis der er tale om små lån med en kort løbetid. På den baggrund ser vi en risiko for, at långiverne vil forlænge løbetiden og dermed få ÅOP-satsen ned uden, at dette vil være til fordel for forbrugerne, da det typisk vil resultere i højere samlede kreditomkostninger.

Vi så gerne, at der enten blev vedtaget en højere sats for ÅOP-loftet eller at der blev lavet en differentiering i forhold til lånets løbetid således, at små lån med kort løbetid kunne have en lidt højere ÅOP-sats på 35 procent.

Lov om markedsføring

§ 11 a:

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 a sættes der meget snævre grænser for, hvor forbrugslånsvirksomheder eller virksomheder, der samarbejder med forbrugslånsvirksomheder, kan markedsføre kreditaftaler med forbrugere.

Som Dansk Erhverv læser bestemmelsen, vil detailhandelsvirksomheder der tilbyder finansieringskøb, blive bundet af, hvorvidt den forbrugslånsvirksomhed, de samarbejder med, udbyder forbruger kreditter med en ÅOP-sats over eller under 25 procent, også selvom det ikke sker i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der sælges af detailhandelsvirksomheden.

Vi finder det uhensigtsmæssigt og betænkeligt, at detailhandelsvirksomheder, der alene tilbyder finansieringskøb med en ÅOP under 25 procent, bliver begrænset i deres markedsføring af de pågældende finansieringskøb alene fordi, at forbrugslånsvirksomheden, i anden sammenhæng udbyder lån med en ÅOP på 25 procent eller derover.

Det er ligeledes vores opfattelse, at finansieringskøbene ikke udbyder den samme risiko for overgældssætning som de lån, hvor forbrugerne får penge i hånden.

Ovenstående skal også ses i lyset af, at forbrugslånsvirksomheder fra andre EU/EØS-lande ikke vil være omfattet af de samme restriktive regler, når de markedsfører sig via internettet og andre online tjenester. For at sikre en fair konkurrencesituation bør danske virksomheder derfor have de samme muligheder for at markedsføre sig som deres udenlandske konkurrenter.

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at virksomheder, der tilbyder finansieringskøb ikke begrænses i deres markedsføring så længe, at virksomheden ikke annoncerer med finansieringskøb med en ÅOP på 25 procent eller derover, heller ikke selvom den forbrugslånsvirksomhed, der samarbejdes med andetsteds måtte udbyde kreditaftaler til forbrugere med en ÅOP på 25 procent eller derover.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 11 a, stk. 3, nr. 3, er det vigtigt, at forbrugerne også efter vedtagelsen af de nye regler, har mulighed for at afsøge markedet for forbruger kreditter. I den forbindelse mener vi, at det er rimeligt, at en virksomhed frit kan markedsføre deres tilbud om finansieringskøb med en ÅOP på 25 eller derunder, da det netop vil hjælpe forbrugerne til at finde frem til de bedste lånetilbud, også selvom samarbejdspartneren i samarbejdet med andre virksomheder udbyder lån med en ÅOP på 25 procent eller derover.

Med den nuværende formulering af reglerne vil det rent faktisk bliver sværere for forbrugerne at finde frem til de billigste lån, da det vil kræve at forbrugerne går ind på hver enkelt virksomheds hjemmeside.

§ 11 b:

Dansk Erhverv noterer med tilfredshed, at forbuddet mod markedsføring af forbrugerlånsvirksomheder og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil eller spilleudbydere ikke finder anvendelse på, de situationer, hvor kreditaftalen indgås med henblik på køb af en vare eller tjenesteydelse. Dansk Erhverv er enige i betragtningen om, at kreditaftaler, hvor forbrugeren ikke får penge i hånden, ikke i samme grad vil medvirke til fremme af ludomani.

Med venlig hilsen,

Bo Dalsgaard
Chefkonsulent

Valby 21. februar 2020

Til

Finanstilsynet

Att.: Belal Yassin

Sendt per mail til hoeringer@ftnet.dk; bya@ftnet.dk;

hbj@ftnet.dk

Høring over lovudkast om ÅOP-loftsforliget – ”Opgør med kviklån”

Finanstilsynet har anmodet om Finans og Leasings (herefter F&L) bemærkninger til lovudkast om det politiske forlig om et ÅOP-loft m.v., der blev indgået før jul sidste år.

Det er Finans og Leasings generelle opfattelse,

- At det er godt med et opgør med de meget dyre kviklån med ÅOP'er på i praksis op til 7-800%, i lyset af, at Østre Landsret nåede frem til, at generalklausulen i KAL § 22 om en grænse for en rimelig betaling for et lån ikke kunne anvendes i denne situation.
- Men at indgrebet, grundet markedsføringsbegrænsningerne, de facto indfører et ÅOP-loft på 25%, hvilket er alt for vidtgående i forhold til formålet med at undgå de meget dyre kviklån.
- At forslaget i lyset af dette de facto 25% ÅOP-loft derfor på en meget uheldig måde vil afskære forbrugere fra at få finansieret anskaffelse af mindre forbrugsgoder fx PC til skolebrug, ny vaskemaskine eller en cykel.

Det skyldes, at arbejdet med at stifte et lån – herunder med at overholde forskellige lovkrav om bl.a. udformning af skriftlig aftale med opfyldelse af alle oplysningskrav i kreditaftaleloven, tjek af kundens identitet jf. hvidvaskloven (KYC), opslag i RKI/Debitorregistret, CPR-registret og Skat eller lignende til brug for kreditværdighedsvurdering – er meget omfattende og det samme gælder for små som store lån. Stiftelsesomkostningerne og en rimelig indtjening kan dermed ikke rummes inden for en ÅOP på 25% ved små lån med kort løbetid.

- F&L foreslår derfor, at markedsføringsbegrænsningen fjernes, således at ÅOP-loftet reelt bliver 35 %, som i sammenligning med andre omkringliggende lande uanset dette vil være på et lavt niveau
- Det særlige totalforbud mod reklamer for lån i kombination med spil bør genovervejes i lyset af, at kviklånene, som særligt har markedsført sig i forbindelse med spillereklamer, reelt set

fjernes med ÅOP-loftet på 35%, og at forslaget risikerer at ramme utilsigtet bredt herunder i forhold til sponsering/finansiering af både professionelle sportshold og sportsbegivenheder og også det brede idrætsliv

- At omkostningsloftet på 100% i forhold til hovedstolen ikke bør omfatte krav, der ligger ud over det aftalte dvs. omkostninger i forbindelse med misligholdelse.

Og at omkostningsloftet i øvrigt ikke bør gælde for lån over en vis størrelse fx 50.000 kr. og for lån til både og motorkøretøjer sikret mod pant eller ejendomsforbehold.

- At såvel ÅOP-loftet som omkostningsloftet bør sættes i relation til renteniveauet i samfundet med henblik på at løsningen er fremtidssikret.

--- 000 ---

Nedenfor gennemgås de enkelte dele af lovudkastet mere udførligt.

§ 1 – ændring af lov om forbrugslåneselskaber

Forbrugerbegrebet

Forbrugerkreditdirektivet omfatter alene fysiske personer, men er blevet (over)-implementeret i kreditaftaleloven til også at omfatte juridiske personer. I relation til det politiske forlig om beskyttelse imod meget høje ÅOP-satser, er det vores forståelse, at der alene er fokus på fysiske personer. Vi anmoder derfor om, at det præciseres, at dette lovforslag ikke gælder juridiske personer.

Forslag til ny § 2, nr. 4 – Der er behov for en mere dækkende definition af alle revolverende produkter og ikke blot kassekreditter

Bemærkningerne på side 23 midt nævner, at kassekredit-definitionen også vil omfatte "*... visse former for kontokort...*".

Det er vigtigt, at ikke blot traditionelle kassekreditter, men også andre revolverende kreditfaciliteter såsom kontokort, kreditkort m.v. er omfattet af bestemmelsen. Disse produkter har præcis de samme funktioner og er i direkte konkurrence med hinanden, hvorfor der bør gælde ens spilleregler.

Udgangspunktet for behovet for en definition er jo det problem, der opstår i forhold til opgørelse af omkostningsloftet på 100% ved revolverende produkter, "*... der ikke skal være fuldstændig indfriet inden en på forhånd fastlagt dato*", således som det fremgår af forslaget til § 11b, stk. 2, nr. 2. Dette problem er ikke begrænset til kassekreditter, hvilket vi også forstår anerkendes i lovudkastets bemærkninger på side 23 og på side 33, 3. sidste afsnit der nævner "andre [end kassekreditter] revolverende kreditter".

Det er et relativt teknisk område, hvor det er vigtigt at være opmærksom på de tekniske ændringer, der skete i 2012.

I bilag 1 til Kreditaftaleloven (som blev revideret i 2012 på baggrund af en teknisk revision fra kommissionens side af bilag til forbrugerkreditdirektivet fra 2008) om beregning af ÅOP, fremgår der i pkt. 4, nr. 5 (om supplerende antagelser til brug for beregningen af ÅOP) følgende:

"5) Hvis der er tale om en tidsubegrænset kreditaftale, undtagen en kassekredit, antages det, at:

a) Kreditten er stillet til rådighed for en periode på et år regnet fra datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden, og at den endelige betaling foretaget af forbrugeren indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.

b) Kapitalen tilbagebetales af forbrugeren i lige store månedlige betalinger, første gang en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden. I tilfælde, hvor kapitalen imidlertid skal betales i sin helhed i form af en enkelt betaling i hver betalingsperiode, skal forbrugeren efterfølgende udnyttelse af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hele kapitalen antages at foregå i en periode på et år. Renter og andre omkostninger pålægges i overensstemmelse med disse udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af kapitalen og som fastsat i kreditaftalen.

I dette nr. forstås ved en tidsubegrænset kreditaftale en kreditaftale uden fast løbetid, som omfatter kreditter, som skal tilbagebetales i deres helhed inden eller efter en periode, men som efter tilbagebetaling står til rådighed til fornyet udnyttelse.”

Bemærkningerne fra 2012-loven (Justitsministeriets lovforslag om ændring af kreditaftaleloven) siger herom (vores fremhævning med **fed**):

”Den foreslåede nye antagelse 5 vedrører **tidsubegrænsede kreditaftaler, der ikke er kassekreditter**. Ved en tidsubegrænset kreditaftale forstås en aftale uden fast løbetid, herunder aftaler, hvor kreditten skal tilbagebetales i sin helhed inden for eller efter en bestemt periode, og som herefter kan udnyttes igen. **Omfattet af bestemmelsen er eksempelvis kreditkort og kreditfaciliteter eller andre revolverende kreditter.**”

Det ses her af, at kassekreditter i kreditaftalelovens forstand ikke er præcist sammenfaldende med andre tidsubegrænsede kreditaftaler (kreditkort, kreditfaciliteter og andre revolverende kreditter, som det netop er citeret fra lov-kommentaren i 2012).

Den foreslåede brug af ordet ”kassekredit” i lovudkastet og definitionen heraf, der som nævnt er sammenfaldende med kreditaftalelovens definition, synes dermed for snæver, idet det er vigtigt, at også kreditkort, kontokort og lignende bliver omfattet af undtagelsen i § 11b, stk. 2, nr. 2.

Vi foreslår derfor, at man i lovudkastet i stedet indfører en mere bred definition på de kassekreditter og andre revolverende produkter, til brug for undtagelsen i § 11b, stk. 2, nr. 2 med udgangspunkt i kreditaftalelovens § 27 om tidsubegrænsede kreditaftaler. Det kunne fx ske ved, at man i lovudkastet i stedet for ”kassekredit” bruger ”tidsubegrænset kreditaftale”, så der kommer overensstemmelse mellem sprogbrugen i kreditaftaleloven og lov om forbrugslånsvirksomheder. Der er også behov for lignende præcisering af bemærkningerne til lovforslaget.

§ 11a - ÅOP-loft 35%

Det foreslås, at en forbrugerkreditaftale ikke må have en højere ÅOP end 35%. Som der er nærmere redegjort for nedenfor under lovforslagets § 2, indebærer den foreslåede markedsføringsbegrænsning, at der de facto bliver tale om et ÅOP-loft på 25%, hvilket bedes lagt til grund for de følgende bemærkninger.

Forholdet til generalklausulen i KAL § 22

KAL § 22 nævnes s. 8 nederst, at det med lovudkastet fastslås, at en ÅOP over 35% er urimeligt. Er det dermed så omvendt fastslået, at alle lån med en ÅOP under 35% ikke er urimeligt? Eller kan generalklausulen i KAL § 22 alligevel finde anvendelse?

Det bør klargøres, at dette ikke er tilfældet, og at KAL § 22 altså er sat ud af kraft for lån med ÅOP under 35%, idet man jo med bestemmelsen netop indfører en særregel om, at en forbrugerkreditaftale altid er lovlig, så længe ÅOP ikke er over 35%.

Privatpersoners udlån til andre

F&L støtter, at ÅOP-loftet også kommer til at gælde for privatpersoners udlån til forbrugere ud fra de betragtninger, der er nævnt i lovforslaget. Men det rejser spørgsmålet, om ikke hele

kreditaftaleloven så også bør gælde med de øvrige beskyttelsesregler kreditaftaleloven indeholder i form af reklameregler, oplysningskrav, skriftlighedskrav om aftaleforholdet, fortrydelsesret, adgang til førtidig indfrielse etc.

§ 11a, stk. 1

Det fremgår bl.a. på side 4, at målsætningen med lovforslaget er de særlige kviklån med "renter på flere hundrede procent" og ÅOP på 7-800 procent.

Med 35% ÅOP (og pga. markedsføringsbegrænsningen de facto 25 % ÅOP) er der tale om en meget kraftig begrænsning, som langt overstiger behovet i forhold til de kviklån, der er i fokus og har været afsættet for ønsket om yderligere regulering.

Hvad angår de medlemmer, som F&L repræsenterer, som er omfattet af lovudkastet i form af billån og forbrugslån dels via nettet dels via detailhandlen, er det grundlæggende set vores opfattelse, at man griber ind i et velfungerende marked. Det lave ÅOP-loft vil særligt ramme små/kortvarige lån og vil dermed særligt være et problem for finansieringen af varekøb i detailhandlen. Det vil uvægerligt føre til fald i omsætning i butikkerne med tab af arbejdspladser til følge.

Endvidere kan det føre til, at forbrugerne - tvunget af ÅOP-loftet - vil søge mod større lån og/eller længere løbetid for at holde ÅOP'en under loftet for dermed at gøre lånet muligt. Det vil alt andet lige give en større gældsætning end ellers (selvsagt inden for rammerne af den krævede kreditværdighedsvurdering) og højere samlede kreditomkostninger for den enkelte.

ÅOP er det bedste pejlemærke i en indledende grovsortering af forskellige lånemuligheder, men ÅOP er bestemt ikke den eneste relevante faktor, når man overvejer et lån. Det anerkendes jo indirekte senere i nærværende lovforslag med indførelsen af et omkostningsloft i forhold til et låns samlede omkostninger i lånets samlede løbetid.

For at illustrere det kan man sige, at ÅOP svarer til kiloprisen på rugbrød. Et stort rugbrød kan være billigt anskuet ud fra kilopris, men hvis det skyldes en mængderabat, fordi man køber 2 kilo i forhold til et lille rugbrød på ½ kilo med en lidt højere ÅOP, så vil man så at sige komme til at købe for billigt, hvis man skal smide 1 ½ kilo rugbrød væk, som man ikke når at spise, fordi behovet er et andet. Dette - måske lidt barnlige men dog illustrative eksempel - blot for at anskueliggøre, at løbetid, månedlig betaling og samlede kreditomkostninger er mindst lige så relevante ved valget mellem forskellige typer lån.

Med forslaget vil forbrugeren særligt ved mindre lån reelt set blive tvunget til at optage lån med længere løbetid end ellers og dermed med langt højere samlede omkostninger til følge for at lånet kan holde sig under grænsen på 25%. Vel og mærke uanset at forbrugeren kunne spare en masse omkostninger ved at indfri lånet hurtigere.

Det er ikke ordentlig forbrugerbeskyttelse. Faktisk stik det modsatte!

Der mangler en ordentlig, gennemgribende analyse i lovforslaget af de nævnte mekanismer sat op i forhold til markedssituationen.

I det mindste bør dette føre til, at markedsføringsbegrænsningen i lovens § 2, § 11a, fjernes eller ændres fundamentalt, således at der ikke skabes en situation, hvor ÅOP-loftet reelt er 25%. Dette beskrives nærmere nedenfor. Her skal det blot understreges, at der i forhold til finansiering af mindre lån er meget stor forskel på om ÅOP-loftet er 25 eller 35%. Der bør skabes sikkerhed for, at loftet reelt set i det mindste ikke bliver lavere end 35%.

Der er behov for en indeksering af ÅOP-loftet i forhold til renteniveauet i samfundet

Det fremgår på side 24 midt, at ÅOP-loftet ikke foreslås indekseres i forhold til renteniveauet i samfundet. Der fremgår mærkværdigvis ingen nærmere overvejelser herom.

Hvis renteniveauet falder (de vil de fleste nok tænke er umuligt, men det mente mange jo også, før vi så de nuværende negative renter) eller stiger med fx 5 %-point er det efter F&L's opfattelse helt evident, at ÅOP-loftet også må følge med ned eller op.

Vi anmoder på det kraftigste om, at der bliver tilføjet en mekanisme i lovforslaget herom allerede nu. Det bør ikke overlades til senere regulering, som erfaringsmæssigt vil komme for sent.

Præcisering af tidspunktet for beregning af ÅOP i forhold til loftet på 35%

Vi foreslår, at det i § 11a, stk. 1, 2. sætning tilføjes *"beregnet på tidspunktet for indgåelse af kreditten"*, således som det også fremgår af KAL § 8, stk. 2, nr. 7. Det er helt centralt at udrydde enhver tvivl om, på hvilket tidspunkt ÅOP skal opgøres i forhold til loftet. Det er relevant, fordi der kan være forskel på ÅOP'en afhængig af, om den er opgjort til brug for en reklame i forhold til i den konkrete kontrakt.

ÅOP-loftet ved revolverende produkter skal baseres på 100 %'s udnyttelse

Ved revolverende produkter bedes det præciseret i bemærkningerne, at ÅOP opgøres ud fra en 100%'s udnyttelse af kreditten, idet det ifølge gældende danske bekendtgørelse om bankers prisoplysninger fremgår, at ÅOP skal opgøres ud fra 25, 50 og 100 pct.'s udnyttelse. Eventuelt tvivl herom i forhold til ÅOP-loftet bør undgås.

§ 11a, stk. 2 – undtagelsesområder bør udvides

Lån med sikkerhed i fast ejendom foreslås undtaget for ÅOP-loftet. Lovudkastets bemærkninger på side 8 5. afsnit nævner som begrundelse for denne undtagelse, at der typisk er en *"lavere rente end usikrede kreditaftaler, fordi det ikke er nødvendigt at indregne en risikopræmie til at dække tab på misligholdte kreditaftaler, der ikke kan inddrives."*

Samme argumentation gælder fuldt ud ved andre lån sikret mod pant eller ejendomsforbehold

Andre lån til erhvervelse af større formuegoder med pant eller ejendomsforbehold i selve aktivet fx motorkøretøjer og både bør derfor også undtages. Ellers vil der ske forskelsbehandling, om man benytter friværdi i fast ejendom eller selve aktivet som sikkerhedsgrundlag. Og man vil komme i den mærkelige situation, at et båd- eller billån sikret ved pant i fast ejendom (friværdi i fast ejendom) er undtaget, mens et lån sikret i selve aktivet er omfattet. Hvorfor skulle der være den forskel? Emnet er berørt side 28, 2. afsnit uden nogen nærmere begrundelse for resultatet.

Der er ikke behov for nogen beskyttelse af kunden i disse situationer, da ÅOP typisk er meget lavere end 35%.

Om et lån er "sikret" med pant eller ejendomsforbehold bør i øvrigt ikke være afgørende. Ved indgåelse af låneaftaler i trepartsforhold er kreditgiver qua kreditaftalelovens kapitel 4 om forbud mod underpant i kreditkøb tvunget til at benytte ejendomsforbehold. Pant og ejendomsforbehold bør derfor ligestilles. Ved biler skal ejendomsforbeholdet ligesom ved pant tinglyses, og der er et udbetalingskrav på 20% som en gyldighedsbetingelse for alle køb med ejendomsforbehold.

§ 11a, stk. 6

Det fremgår af de almindelige bemærkninger på side 11 øverst, at fysiske og juridiske personer (herunder altså også erhvervsdrivende), der ikke er en forbrugslånevirksomhed, ikke er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering ved aftalens indgåelse.

Det er efter F&L's opfattelse ikke korrekt, da kreditaftaleloven jf. § 1, stk. 1 finder anvendelse på alle kreditaftaler, der indgås af en kreditgiver som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed jf. definitionen i KAL § 4, nr. 2. Det gælder os bekendt uanset, at den erhvervsdrivende ikke udbyder kreditter i et sådant omfang, at vedkommende er forpligtet til at opnå licens hos Finanstilsynet som forbrugslåneselskab

Vi beder venligst om, at det bliver rettet, således at lovforslaget ikke forvirrer om gældende ret.

§ 11b – omkostningsloft 100%

Der foreslås et omkostningsloft på 100% af lånets hovedstol. Vi har forståelse for intentionerne med forslaget i forhold til mindre lån for at dæmme op for at en långiver ellers udbyder lån med en ÅOP på eller tæt ved grænsen på de 35% med en meget lang løbetid.

Imidlertid har vi ikke forståelse for, at loftet skal omfatte de omkostninger, der måtte løbe på i tilfælde af låntagers misligholdelse.

Det bør lægges til grund for udformning af omkostningsloftet, at kreditgiver foretager en ordentlig kreditværdighedsvurdering. For der er allerede regler herom og effektive sanktioner - i sidste ende tab af "licens to operate" - hvis det ikke er tilfældet som senest gennemført i Lov om forbrugslåneselskaber, som kviklånefirmaerne er underlagt pr. 1. jan. 2020.

Det være sagt for at understrege, at det ikke er nødvendigt, at omkostningsloftet skærmer imod dårligt kredithåndværk. F&L's medlemmer foretager en grundig og effektiv kreditværdighedsvurdering ud fra de oplysninger, der er tilgængelige fx Eskatdata, KreditStatus (Experians positive kreditoplysningssystem), RKI/Debitorregistret, Cpr m.v. sammenholdt med økonomiske oplysninger fra kunden. Det overses mange gange i debatten, at misligholdelse af lån i de allerfleste tilfælde ikke skyldes en oprindelig dårlig kreditværdighedsvurdering men derimod efterfølgende uheldige omstændigheder så som sygdom, skilsmisse, arbejdsløshed eller andet, som ingen - heller ikke kreditgiver - er herre over eller kan forudsige

Faktum er derfor, at kreditgiver på ingen måde kan klandres for, eller overskue omfanget af, de omkostninger, der kan løbe på lånet som følge af misligholdelse. Det afhænger bl.a. af, hvor længe misligholdelsen varer og dermed rentetilskrivningen i denne uvisse periode.

Omkostningsloftet vil føre til, at når loftet i forbindelse med misligholdelse er nået, har kreditor ikke krav på yderligere mora-rente. Og et meget væsentligt incitament for debitor til at tilbagebetale gælden bortfalder dermed.

Det vil modvirke en ordentlig kreditkultur og betalingsmoral.

Ingen kan vel heller forestille sig eller forsvare, at gæld til det offentlige ikke skulle forrentes, indtil gælden er betalt.

Forslaget vil betyde endnu et skred i forhold til den i forvejen ret dårlige betalingskultur, der hersker i Danmark, hvilket også kan få negativ betydning i forhold til offentlige krav henset til de enorme skyldige udeståender hos SKAT og dermed give yderligere dræn i statskassen.

Det vil også have uheldig indvirkning på muligheden for at hjælpe låntager i vanskelige situationer med startende betalingsproblemer. Kreditgiver vil fx have vanskeligt ved at imødekomme ønske om løbetidsforlængelser fra låntager ved midlertidige betalingsproblemer, da det vil betyde øgede samlede omkostninger, som kreditor qua omkostningsloftet risikerer at miste retten til. Endvidere er det i strid med princippet i KAL § 16, stk. 3 om opgørelse af ÅOP, hvor det i stk. 3, nr. 2 fremgår, at der ikke skal medregnes:

"andre omkostninger, som forbrugeren skal betale i forbindelse med misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i kreditaftalen"

Det er ikke analyseret i lovforslaget, hvilken betydning det vil have for muligheden for securitisation på baggrund af en låneportefølje, bankers adgang til at frasælge kreditter og virkningen heraf i forhold til kapitalkrav etc.

Hertil kommer, at hvad angår misligholdelsessituationen, er området allerede reguleret ud fra forbrugers interesser i inkassolovgivning og renteloven om grænser for størrelse/antal af rykkergebyrer, mora-rentesatser etc.

Vi opfordrer på denne baggrund derfor til, at bestemmelsen ændres, således at omkostningsloftet alene gælder i forhold til de aftalte forpligtelser, som følge af en normal afvikling af lånet, som kreditgiver kan overskue ved indgåelse af aftalen.

Hvis det fastholdes, at omkostningsloftet skal række ind i misligholdelse, bør der gøres mere ud af bemærkninger om, hvilke udgifter der er med/ikke med i loftet fx omkostninger til udlæg, omkostninger omfattet af småprocessen etc. i forhold til de ret meget få bemærkninger der er på side 33, 1. afsnit. Der savnes også en beskrivelse af, hvad der sker ved forandringer i lånet, novation, låneomlægninger mv. Det bør overvejes at undtage "kreditaftaler, som er resultatet af et forlig indgået for retten" jf. KAL § 3, stk. 1, nr. 4 og "kreditaftaler, ifølge hvilke kreditgiveren og forbrugeren aftaler henstand med betalingen eller aftaler, hvorledes kreditten tilbagebetales jf. KAL § 3, stk. 1, nr. 7 (begge bestemmelser er undtagelser for kreditaftaleloven).

Behov for indeksering

Omkostningsloftet bør, af de grunde, der er nævnt ovenfor i forhold til AOP-loftet, også indekseres ud fra det til enhver tid gældende renteniveau i samfundet. Her bør der tages højde for en vis gennemsnitlig løbetid på lån, således at ændringer i renteniveauet ikke blot forskydes 1:1 men ganges op med denne faktor. Hvis fx renteniveauet stiger med 1 pct.-point er det ikke nok at omkostningsloftet stiger til 101 pct., da et lån med en løbetid på fx 10 år vil have øgede fundingomkostninger i alle ti år og ikke blot i år 1.

Dette er også nødvendigt for at sikre, at det fortsat vil være muligt at indgå variabelt forrentede låneaftaler.

Der er behov for undtagelser for omkostningsloftet

Større lån fx over 50.000 kr. bør undtages fra bestemmelsen. Fx lån til større energirenovering af fast ejendom for at opnå mere klimavenlige løsninger, ombygning, nyt køkken eller lignende større anskaffelser.

Det skyldes, at kreditgiver ellers vil blive nødsaget til at gøre lånets samlede løbetid kortere end ellers, for at de samlede omkostninger kan rummes inden for 100 pct.'s loftet. Det vil have den uheldige virkning for kunden, at den månedlige tilbagebetaling bliver højere end ellers. Det vil betyde, at nogle kunder, som ellers ville være kreditværdige til lån med lavere månedlig betaling, ikke vil blive fundet kreditværdige og dermed ikke vil blive tilbudt lånet. For andre kunder, hvor den højere månedlige betaling kan rummes i kreditværdighedsvurdering, vil det betyde, at de kommer til at sidde langt strammere i det.

Det er også nødvendigt for, at låntager kan optage større lån med en lav, overkommelig månedlig ydelse til sanering af eksisterende (dyre) gæld. Og ligesom ved § 11 a bør lån til motorkøretøjer og både med pant eller ejendomsforbehold i aktivet også undtages, da lån til sådanne større aktiver kan være forbundet med lang løbetid og dermed overstige omkostningsloftet, uanset at nominel

rente og ÅOP typisk er ganske lav.

§ 11 c

Bestemmelsen giver en forbruger ret til at få ændret en kassekredit (eller andet revolverende produkt jf. vores bemærkninger ovenfor til definitionen af kassekredit). Denne anmodning kan jo ske langt senere end stiftelsen af kreditten. Spørgsmålet er derfor, om kreditgiver i disse tilfælde er forpligtet til at foretage en ny kreditværdighedsvurdering ud fra kundens nugældende økonomiske situation, som jo kan adskille sig væsentligt også i negativ retning i forhold til forholdene ved kredittens stiftelse. Dette skal også ses i sammenhæng med, at kunden nu ønsker en kreditaftale med fast afvikling, hvor ÅOP-loftet på 35 % og omkostningsloftet på 100% vil gælde, og hvorfor det dermed kan føre til månedlige betalinger, som overstiger kundens økonomiske formåen. Hvis der er krav om ny kreditværdighedsvurdering, og denne falder negativt ud, har kreditgiver så ret og/eller pligt til at afslå at gennemføre den af kunden ønskede omlægning?

§ 1, nr. 9 – sanktioner

Der er tale om et komplekst og vanskeligt område med store mængder ensartede transaktioner. Overtrædelser vil derfor meget ofte ske gentagne gange indenfor meget kort tid og kan bero på fortolkning af uklare regler. Det er derfor ikke proportionalt, at medarbejdere kan fængsles.

Ligeledes forekommer det uproportionalt, at virksomheder kan miste deres tilladelse – og dermed lukkes – alene på grund af overtrædelse af regler om markedsføring. Vi opfordrer til, at dette bliver gentænkt og håndteret mere afbalanceret.

Endelige bør det fremgå af bemærkningerne, at "grov"/"gentagen" overtrædelse af de nævnte bestemmelser ikke bør omfatte en antal "fejl" udløst af samme forseelse fx som følge af fejl i et IT-system eller andre lignende systemiske fejl.

§ 2 – forslag til markedsføringsloven

§ 11a bør udgå eller ændres markant

Det foreslås, at kreditgiver ikke må markedsføre sine lån, hvis kreditgiver udbyder lån med ÅOP over 25%. Der foreslås så enkelte undtagelser her for i stk. 3, hvor der særlige steder kan ske markedsføring af lån uanset størrelsen af ÅOP (dog vel begrænset af lovforslagets første del, hvorefter en låneaftale ikke må have en ÅOP større end 35%, uanset at dette ikke fremgår udtrykkeligt).

Vi har ved dialog med Konkurrencestyrelsen, som har udarbejdet denne del af lovforslaget forstået, at en virkning af at benytte undtagelserne i stk. 3 og markedsføre lån med højere ÅOP end 25% er, at så gælder hovedreglen i stk. 1 om, at kreditgiver ikke må markedsføre sine andre lån andre steder.

Det er først og fremmest meget svært at læse ud af lovforslagets ordlyd og bemærkninger.

Hvad værre er, at det efter F&L's opfattelse betyder, at der de facto gennemføres et ÅOP-loft på 25%. Det skyldes, at kreditgiver ikke kan leve med ikke at kunne markedsføre sine lån andre end de i stk. 3 nævnte steder fx på internettet, i reklamer i radio, tv eller lignende i det offentlige rum.

Det betyder dermed også, at undtagelsen i stk. 3 ikke vil få den tiltænkte virkning, men at man vil afholde sig fra at udbyde lån med ÅOP fra 25% op til 35 %, uanset at det i den første del af lovforslaget følger, at lån er tilladt op til 35% ÅOP.

Det er grundlæggende set meget uhensigtsmæssigt og dybt uforståeligt, at man den ene side med lovforslaget rent civilretligt tillader lån med ÅOP op til 35% og på den anden side via en markedsføringsbegrænsning reelt indskrænker det til 25%.

Billedligt talt svarer det til en situation, hvor hovedreglen er en hastighedsgrænse på motorvejen på 110 km/t og undtagelse herfor visse steder på 130 km/t. Men med den virkning, at hvis man har kørt 130 km/t et tilladt sted, skal man stoppe bilen, når der igen kun er tilladt 110 km/t!

Forslaget virker også i strid med generalklausulen i markedsføringslovens § 3 om vildledning, idet en bank ikke har mulighed for alle steder at oplyse korrekt om gældende rentesatser eller størrelse af ÅOP. Det vil forvirre forbrugerne, hvilket er et meget dårligt udgangspunkt for en god kunderelation. Begge parter stilles dermed i en dårlig situation.

Som der er redegjort for ovenfor, er et ÅOP-loft på 35% i sig selv meget indgribende og fjerner umiddelbart alle de kviklån, som forligspartierne har villet ramme. Og mere til. Det taler i sig selv for, at der ikke er behov for en markedsføringsbegrænsning på 25% ÅOP.

På den baggrund undrer det os meget, hvad formålet med at indføre en yderligere markedsføringsbegrænsning, som reelt nedsætter ÅOP-loftet til 25% har været. Endvidere henset til at der samtidig indføres et totalforbud med alle lån uanset størrelsen af ÅOP i sammenhæng med spil, som der har været særligt fokus på i debatten (jf. nærmere herom nedenfor).

Forslaget er i strid med hele tanken bag forbrugerkreditdirektivets art. 4 om forbrugerens mulighed for gennemsigtighed om de priser, der udbydes til brug for kundens mulighed for at foretage prissammenligninger og dermed en effektiv priskonkurrence

Forslaget vil også ramme sammenligningssites fx Mybanker og låneplatforme (formidlere/brokere) fx Lendme og hindre dem i at give et samlet overblik over mulige lån (lån med ÅOP mellem 25 og 35%), hvilket ikke er i forbrugernes interesser.

Vi er i øvrigt ikke bekendt med nogen EU-lande, hvor det er ulovligt at markedsføre sig med lån, som ellers er lovligt, hvad angår størrelsen af ÅOP.

Det taler også for en ændring, at markedsføring fra udlandet af lån med ÅOP op til 35% ikke kan undgås qua e-handelsdirektivet, således som det er beskrevet i forslaget. Hvis forslaget gennemføres, vil det således give udenlandske selskaber en konkurrencefordel, ved at markedsføringsbegrænsningen ikke gælder for deres markedsføring cross border ind i Danmark til skade for danske selskaber. Vi kalder derfor på, at regeringen undlader at gennemføre forslaget i nationalt regi, men i stedet søger de ønskede markedsføringsbegrænsninger gennemført på EU-niveau, således at der sikres lige konkurrencevilkår

Reglerne vil virke konkurrenceforvridende, hvis der er selskaber, som kun er sat i verden for finansiering i butikker. De vil så lovligt kunne reklamere for deres produkter med ÅOP op til 35% på deres hjemmeside og i butikkerne i forbindelse med finansiering af genstande uden at have nogen interesse i at dette negativt påvirker deres mulighed for at reklamere for andre låneprodukter, som de i modsætning til F&L's medlemmer ikke har.

Der synes således ikke at være nogen gode grunde til denne yderligere markedsføringsbegrænsning men derimod en lang række uhensigtsmæssigheder, som beskrevet ovenfor.

Vi opfordrer på den baggrund indtrængende til, at § 11 a udgår, således at der i alle henseender lovligt kan markedsføres lån med ÅOP op til 35%, og der dermed skabes ordentlig sammenhæng til den første del af lovforslaget

Dermed undgår man også en meget kompliceret lovgivning med sondringen mellem stk. 1 og undtagelserne i stk. 3.

Alternativt foreslår F&L, at det i det mindste fastslås, at undtagelserne i stk. 3 kan benyttes med markedsføring af lån med ÅOP op til 35%, uden at hovedreglen i stk. 1 anses for overtrådt, således at man fortsat andre steder, end hvad der er nævnt i stk. 3, kan markedsføre lån med ÅOP op til 25%. Altså sagt på en anden måde gør undtagelsen i stk. 3 til en "ægte" undtagelse.

§ 11a, stk. 2

Hvis § 11 a uanset bemærkningerne ovenfor fastholdes, bør stk. 2 i det mindste undtage lån til både og motorkøretøjer sikret ved pant eller ejendomsforbehold og andre lån større end 50.000 kr. af det grunde der er nævnt ovenfor under kommentaren til § 11a, stk. 2.

§ 11a, stk. 3

Det bør præciseres i bemærkningerne, at begrebet "system til brug for fjernsalg" også omfatter;

- bankens samarbejde med en låneplatform, hvor låneplatformens "frontend" via en API-forbindelse er koblet op på bankens fjernsalgssystem, eller
- de tilbudsaviser, som en forretning der afsætter lån for en bank (såkaldte "oprindelige trepartsforhold", eller som det mere præcist er defineret i kreditaftalelovens § 4, stk. 1, nr. 14 "tilknyttet kreditaftale" udsender, da disse reklameaviser er en uundværlig del af det samlede fjernsalgssystem,

Hvorfor disse kanaler dermed er omfattet af stk. 3.

§ 11b – totalforbud mod markedsføring af lån koblet til spil

F&L har grundlæggende sympati for de bagvedliggende hensyn ved totalforbuddet mod markedsføring af lån i forbindelse med markedsføring af spil med henblik på at undgå ludomani m.v. Men særligt ordene "... i forbindelse med..." giver store afgrænsningsvanskeligheder som beskrevet nærmere nedenfor.

Det fremgår af bemærkningerne på side 44, 4. afsnit, at formålet med bestemmelsen er, at *"begrænse den intensive markedsføring af forbruger kreditaftaler med høje omkostninger, som i dag finder sted"*.

Hertil bemærker F&L først og fremmest, at med et ÅOP-loft på 35% vil kviklåneene med de meget høje omkostninger, som vi har set dem hidtil, blive fjernet fra jordens overflade, og spørgsmålet er derfor, om der herefter er behov for det foreslåede forbud mod sammenblanding af reklamer for lån og spil. Det fremgår yderligere, at formålet er at undgå, at forbrugere bliver fanget i "gældsspiraler". Men det sikres allerede via kravene til en ordentlig kreditværdighedsvurdering samt krav om produktgodkendelse, som gælder for såvel banker som forbrugslåneselskaber. I den sammenhæng ville det være mere effektivt at give kreditgivere adgang til Ludomani-registret (ROFUS), således at oplysninger herom kan indgå i kreditværdighedsvurderingen selvsagt med låneansøgers udtrykkelige samtykke. Vi opfordrer hermed til, at dette forslag overvejes nærmere i samarbejde med Spillemyndigheden.

Uheldige virkninger i forhold til sponsorater af professionel sport og almen idræt

Da forbuddet også forbyder generel branding af en bank, der sponsorerer en bestemt sportsbegivenhed eller et bestemt hold, i en reklameblok i forbindelse med en sportskamp, er det vores opfattelse, at indgrebet rammer alt for bredt og kan få en meget uheldig indvirkning i forhold til finansielle virksomheders sportssponsorater og dermed finansieringen af idrætten.

Bemærkninger herom på side 44, første afsnit de to sidste sætninger giver dog stor anledning til tvivl.

Hvis fx en bank sponserer et hold og holdet har bankens logo på spillertrøjen, på bander rundt om en spillebane eller lignende og en kamp transmitteres i tv, er det så i strid med forbuddet i bestemmelsen, hvis der i en reklameblok i pausen i kampen indgår en spillereklame, uanset at der ingen kommerciel sammenhæng er til bankens logo? Hvis svaret er bekræftende, er det meget vanskeligt at se, hvorledes banker i fremtiden reelt set kan sponsorere professionelle sportsbegivenheder, vel og mærke hvis banken vil opnå en reklamemæssig værdig heraf.

Forhold, som er uden for bankers kontrol, bør ikke være omfattet

Der er her ud over andre mere praktiske/tekniske forhold, som gør det ekstremt uoverskueligt og vanskeligt for en bank at undgå at overtræde forbuddet, som følgende eksempler illustrerer:

- Eksempel 1: En bruger besøger en hjemmeside (f.eks. bt.dk), som benytter sig af flere annoncenetværk på deres site. Dvs. at annoncen, som brugeren ser i toppen af hjemmesiden, kan være leveret af et andet netværk end annoncen, brugeren ser i bunden af hjemmesiden. Da begge netværk kan benytte sig af målrettet annoncering, kan netværkene vurdere at en bruger, der tidligere har besøgt hjemmesider, passer demografisk som både en låne- og bettingkunde. På topannoncen kan man herefter få vist en lånereklame fra netværk 1 samt en bettingreklame i bunden af siden fra netværk 2. Der er ikke nogen samkørsel af data netværkene imellem, så i praksis kan det ikke lade sig gøre for banken at styre, hvilke annoncer, der vises samtidigt.

Det svarer lidt til, at man skal kunne koordinere hvilke billboard-annoncer, der må vises samtidig, når man som privatperson har udsyn til mere end ét billboard (som jo sagtens kan ejes af forskellige virksomheder)

- Eksempel 2: Facebook anvender i stor stil kontekstuel samt adfærdsbaseret annoncering, både overfor kunder som f.eks. har liket specifikke brands, men også overfor "look alike audiences" (dvs. en målgruppe der har samme adfærd som en kundetype, man kender i forvejen), som vurderes at konvertere bedre end et tilfældigt publikum. Dermed kan Facebooks algoritme vise annoncer grundet brugerens direkte adfærd.

Hvis brugeren besøger hjemmesider dels for banker/lån dels for spil, vil det kunne ske, at brugeren vil få vist to annoncer for disse emner i samme skærmbillede. Det kan også være at brugerens profil demografisk ligner andre profiler, som har liket eller købt bankydelser og spillet, hvorfor Facebook vurderer, at det vil være formålstjenligt at vise brugeren netop disse annoncer. Det er ikke muligt i Facebooks annonceringsværktøj (Facebook Ads Manager) at fravælge at blive vist sammen med andre specifikke annoncører, så banken kan som annoncør ikke styre, hvad der bliver vist på de øvrige placeringer.

Man kan vælge, at man ikke vil vises sammen med stødende, politisk, seksuelt eller religiøst indhold, men den anden mulighed findes ikke, og vi tvivler på at dansk lovgivning vil få Facebook til at udvikle det.

I det lys bør det overvejes, om ikke det er mere rigtigt og lettere at forbyde markedsføring for spil.

Hvis forslaget fastholdes, bør det i det mindste beskrives, at banken ikke bliver ansvarlig for ovennævnte eksempler og lignende tilfælde, hvor banken rent fysisk/faktisk ikke har nogen mulighed for at undgå sammenblanding af sit brand eller sin forbrugslånsvirksomhed og spil.

§ 4 – ikrafttræden

Der er brug for mere tid til implementering grundet de meget væsentlige forretningsmæssige og IT-mæssige omstillinger, der er behov for herunder i lyset af, at sanktioner ved overtrædelser kan være meget omfattende.

Endvidere bryder markedsføringsbegrænsningerne ind i allerede indgåede aftaler med reklamebureauer, sponsorater af sport/idræt m.v., som skal ændres eller opsiges.

Implementering af lovudkastet kan ikke påbegyndes før lovforslaget er vedtaget i endelig form, hvorefter der vil være ekstremt kort tid til den foreslåede ikrafttræden 1. juli 2020.

Vi anmoder derfor indtrængende om ændret ikrafttræden til 1. jan. 2021.

De administrative omkostninger synes i øvrigt væsentligt undervurderet.

Regulering af pantelånere – bek. nr. 7 af 9. jan. 1969

Det fremgår af ovennævnte bekendtgørelse om pantelånervirksomhed i § 15, at en pantelåner ikke må beregne sig en rente højere end 1,5 % pr. måned.

Området virker noget historisk her i landet. Men uanset dette, kan der dog være anledning til, at man lige tjekker, hvorledes reguleringen hænger sammen med nærværende lovudkast og hensynene heri. Det vil være uheldigt, hvis der findes et smuthul, så kviklåneselskaberne via pantelåner-regelsættet kan omdanne deres forretning på en uønsket måde. I øvrigt bør det afklares, om pantelånere er omfattet af lov om forbrugslåneselskaber, i det omfang de udbyder kreditaftaler omfattet af kreditaftaleloven, og i givet fald om de har indhentet den krævede licens hos Finanstilsynet.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør

Finans og Leasing

Mobil 40382987

chb@finansogleasing.dk

Finanstilsynet Århusgade 110
2100 København Ø
Att. Belal Yassin

Sendt til hoeringer@ftnet.dk, bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Den 20. februar 2020

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om forbrugs- lånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

FA takker for høringen og henviser til Finans Danmarks bemærkninger, herunder specifikt bemærkningerne vedrørende kravet om kvantificering af administrative konsekvenser.

Det fremgår af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, pkt. 2.8.6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, at såfremt et forslag forventes at overstige 4 mio. kr. i administrative konsekvenser skal konsekvenserne kvantificeres. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at OBR har vurderet, at de administrative konsekvenser af lovforslaget ikke overstiger 4 mio. kr. årligt. FA er enige med Finans Danmark i bemærkningerne om, at denne beregning ikke er realistisk.

Med venlig hilsen

Merete Preisler
Underdirektør, advokat (H)
mep@fanet.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Chefkonsulent Belal Yassin

Dato: 21. februar 2020

Sag: FO-20/01759-4

Sagsbehandler: /jli

Direkte tlf.: +45 41 71 50 66

Sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk

Forbrugerombudsmandens høringssvar til Finanstilsynets udkast til forslag til "Opgør med kviklån"

Finanstilsynet har den 24. januar 2020 sendt *udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed (Opgør med kviklån)* (herefter "lovudkastet") i høring hos Forbrugerombudsmanden.

Forbrugerombudsmandens væsentligste bemærkninger til lovudkastet kan sammenfattes som følger:

- 1) Den i lovudkastet foreslåede regulering af omkostningerne på forbrugerkredit vil **styrke forbrugerbeskyttelsen**.
- 2) Den i lovudkastet foreslåede aftaleretlige konsekvens af, at forbrugslånsvirksomheder overtræder ÅOP-loftet, medfører dog, at **forbrugerne stilles ringere** end forbrugeren ville være, hvis retsvirkningerne ved overtrædelse af et ÅOP-loft fulgte den nugældende lovgivning om urimelige aftalevilkår, hvor forbrugeren kan kræve en aftale opretholdt uden de urimelige vilkår.

Overtrædelser af det foreslåede ÅOP-loft ville efter den gældende aftalelovs § 38 c betyde, at forbrugeren kunne fastholde aftalen om afviklingen af lånet i løbetiden – enten helt uden betaling af renter og andre omkostninger, eller alene med tillæg af omkostninger efter renteloven, hvor morarenten p.t. er 8,05 %.

Efter udkastet til § 11 a, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder har forbrugslånsvirksomheder, der overtræder ÅOP-loftet, derimod ret til omkostninger svarende til de lovlige 35 %.

Forbrugerombudsmanden tillader sig derfor at foreslå, at § 11 a, stk. 3, udgår af lovudkastet, og forbrugslånsvirksomheder i stedet omfattes af den foreslåede § 11 a, stk. 6.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

Fax 41 71 51 61

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

forbrugerombudsmanden@
forbrugerombudsmanden.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)
www.icpen.org

- 3) *Overtrædelser af ÅOP-loftet og omkostningsloftet vil blive **vanskelige at håndhæve strafferetligt** i praksis, da overtrædelser ifølge lovudkastet kun vil være strafbare, hvis de er grove eller gentagne.*
- 4) *Bødeudmålingsskemaet til brug for udmåling af straf for overtrædelse af ÅOP-loftet og omkostningsloftet er mindre velegnet i sager mod ikke-finansielle virksomheder, da disse typisk har væsentligt lavere omsætninger end finansielle virksomheder (banker mv.) og vil kunne medføre **lempelse af bødeniveauet** i dag.*
- 5) *Markedsføringsforbuddet **omfatter ikke tredjemandsfinansierede kreditkøb**. Forbrugerombudsmanden skal gøre opmærksom på, at virksomheder tilbyder lånefinansieret online-shopping i stadig større omfang.*

Detailvirksomheder, der selv tilbyder finansiering af kreditkøb, vil ikke kunne markedsføre denne finansiering uden at overtræde forbuddet.

- 6) *Det bør fremgå klart, at Forbrugerombudsmanden har kompetence til at behandle straffesager vedr. ÅOP-loftet og omkostningsloftet.*

Forbrugerombudsmandens bemærkninger er uddybet nedenfor.

1. Lovudkastet vil øge forbrugerbeskyttelsen

Den i lovudkastet foreslåede regulering af omkostningerne på forbrugerkredit vil styrke forbrugerbeskyttelsen.

Reguleringen af omkostningerne på forbrugerkredit må i øvrigt forventes at medføre, at det økonomiske incitament til ikke at foretage kreditværdighedsvurderinger af forbrugerne bliver mindre.

2. De i lovudkastet foreslåede aftaleretlige konsekvenser af at overtræde ÅOP-loftet stiller forbrugeren ringere, end forbrugeren ville være efter aftalelovens § 38 c efter indførelse af et ÅOP-loft

Den i lovudkastet foreslåede aftaleretlige konsekvens af, at forbrugslånsvirksomheder overtræder ÅOP-loftet, medfører, at forbrugerne stilles ringere end forbrugeren ville være, hvis retsvirkningerne ved overtrædelse af et ÅOP-loft fulgte den nugældende lovgivning om urimelige aftalevilkår, hvor forbrugeren kan kræve en aftale opretholdt uden de urimelige vilkår.

Efter den gældende aftalelovs § 38 c må overtrædelser af et ÅOP-loft antages at ville have ugyldighedsvirkning for et aftalevilkår med højere ÅOP, således at virksomhederne ville miste retten til at kræve renter og gebyrer af det pågældende lån.

Efter § 11 a, stk. 3, i lovudkastet til ændring af loven om forbrugslånsvirksomheder (lovudkastets § 1) vil forbrugslånsvirksomheder imidlertid fortsat være berettigede til omkostninger svarende til 35 % i ÅOP, selv om virksomhederne har overtrådt forbuddet mod at kræve højere omkostninger end svarende til 35 % i ÅOP i en låneaftale.

Den aftaleretlige konsekvens ved overtrædelse af ÅOP-loftet vil dermed blive lempeligere for forbrugslånsvirksomheder, end hvis konsekvenserne af overtrædelser skulle vurderes efter de forbrugerbeskyttende regler i aftaleloven.

Selv om forbrugslånsvirksomheder indgår låneaftaler med en højere ÅOP end 35 %, vil de således fortsat have samme indtjening ved at have indgået kreditaftalen, som hvis de havde overholdt forbuddet i lovgivningen. De aftaleretlige konsekvenser af at overtræde lovgivningen har derfor *ingen præventiv effekt*.

I lovudkastet, s. 9 og 27-28, fremgår følgende om baggrunden for den lempelige retsvirkning ved forbrugslånsvirksomheders overtrædelse af ÅOP-loftet:

”Bliver den foreslåede bestemmelse overtrådt er der tale om et ugyldigt aftalevilkår, og forbrugeren bør stilles som hvis bestemmelsen var iagttaget. Det vurderes i den sammenhæng ikke hensigtsmæssigt at foreslå, at forbrugerkreditaftaler, der indgås i strid med bestemmelsen, skal anses for værende ugyldige, da en sådan regel vil medføre, at aftalen i sin helhed er bortfaldet og det lånte beløb skal tilbagebetales inden for meget kort tid. Det vil ofte ikke være muligt i praksis for forbrugeren, fordi det lånte beløb allerede er anvendt til at erhverve et forbrugsgode. Derfor bør konsekvensen af det ugyldige forhold være, at forbrugerkreditaftalen opretholdes, men at kreditomkostningerne på forbrugerkreditaftalen i stedet nedsættes til 35 procent, og dermed til den øvre grænse for rimelige kreditomkostninger.”

Det er således anført i lovudkastet, at et aftalevilkår om en ÅOP på mere end 35 % vil være et ugyldigt aftalevilkår, men at dette ikke ville være hensigtsmæssigt for forbrugeren, fordi det ville medføre, at ”aftalen i sin helhed er bortfaldet og det lånte beløb skal tilbagebetales inden for meget kort tid”.

Det citerede afsnit synes at være baseret på den opfattelse, at ugyldighed altid indebærer, at begge parter skal tilbagelevere deres ydelser i fuldt omfang, men dette er ikke korrekt. For så vidt angår urimelige *forbrugeraftaler* kan forbrugeren netop kræve, at de ugyldige vilkår bortfalder, men at afta-

lens øvrige indhold opretholdes. Det følger af aftalelovens § 38 c, stk. 1, 2. pkt., at forbrugeren frigøres fra sit ugyldige løfte (fx renter og gebyrer), men dog kan kræve, at den erhvervsdrivende fortsat er bundet af aftalens øvrige indhold (fx løbetiden). Det kan i øvrigt tilføjes, at selv hvis ugyldighedsvirkningen var, at forbrugeren skulle tilbagebetale lånebeløbet straks, da vil dette stadig være en mere gunstig retsvirkning for forbrugeren end den foreslåede nedsættelse til 35 %, eftersom forbrugeren i et sådant scenario blot vil blive pålagt morarenter efter renteloven, der for tiden er 8,05 %.

Med lovudkastet er der således lagt op til en retsvirkning, der er markant mindre forbrugerbeskyttende end den forbrugerretlige ugyldighedsvirkning, som ville indtræde, hvis forbrugeren fik medhold i en sag efter aftalelovens § 38 c, jf. § 36:

§ 36. En aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Det samme gælder andre retshandler.

[...]

§ 38 c. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 1. Såfremt det vil være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende, gælder de i § 36, stk. 1, nævnte retsvirkninger også, **idet forbrugeren dog i så fald kan kræve, at den øvrige del af aftalen skal gælde uden ændringer, hvis dette er muligt.**

[...]

Aftalelovens § 38 c gennemfører minimumsdirektivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.¹

Forbrugerombudsmanden skal derfor anbefale, at den civilretlige virkning for alle kreditgiverkategorier reguleres i overensstemmelse med ugyldighedsvirkningen efter aftalelovens § 38 c, stk. 1, 2. pkt., jf. artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, der har følgende ordlyd:

”Medlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, og at aftalen forbliver bindende for parterne på i øvrigt samme vilkår, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår.”²

¹ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. ² EU-domstolen har fortolket reglerne i dette direktiv i dom af 14. juni 2012 i sag C-618/10, Banco Español de Crédito SA mod Joaquín Calderón Camino, jf. særligt præmis 68-69. Forbrugerombudsmanden kan også henvise til forslaget til afgørelse fra generaladvokat V. Trstenjak, fremsat den 14. februar 2012, pkt. 88, hvor rationalet for EU-domstolens afgørelse belyses yderligere, samt lektor, ph.d. Marie Jull Sørensens artikel trykt i U 2013B.383 (Om adgangen til at ændre urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler).

Hvis lovudkastet gennemføres, uden at ugyldighedsvirkningen bringes i overensstemmelse med aftalelovens § 38 c samt direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og EU-domstolens fortolkning af dette direktiv, kan det i øvrigt efter Forbrugerombudsmandens opfattelse give anledning til tvivl om foreneligheden med direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, afhængigt af direktivets anvendelsesområde, herunder fortolkningen af artikel 4, stk. 2, i direktivet.

Forbrugerombudsmanden skal i øvrigt bemærke, at det ikke fremgår klart af lovudkastet, hvilke virksomheder man tilsigter skal være omfattet af den foreslåede § 11 a, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder, der i henhold til bestemmelsen ikke omfatter forbrugslånsvirksomheder, der ikke har en tilladelse efter lov om forbrugslånsvirksomheder.

Efter ordlyden af udkastet sammenholdt med ordlyden af den gældende lov om forbrugslånsvirksomheder, omfatter bestemmelsen ikke de forbrugslånsvirksomheder, der har forsømt at få en tilladelse (og som derfor driver ulovlig virksomhed). Bestemmelsen omfatter imidlertid heller ikke banker (pengeinstitutter) og andre finansielle virksomheder, da disse virksomheder er ”forbrugslånsvirksomheder”, men ikke har tilladelse som forbrugslånsvirksomhed, da de er undtaget fra dette krav, jf. lov om forbrugslånsvirksomheder § 2, nr. 1, sammenholdt med lovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Disse virksomheder er derfor efter udkastets ordlyd omfattet af § 11 a, stk. 6, hvorefter den aftaleretlige konsekvens ved overtrædelse af ÅOP-loftet er, at alle låneomkostninger bortfalder.

3. Overtrædelser af ÅOP-loftet og omkostningsloftet vil blive vanskelige at håndhæve strafferetligt i praksis, da overtrædelser ifølge lovudkastet kun vil være strafbare, hvis de er grove eller gentagne

Det fremgår af udkastet til § 30, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at grove eller gentagne overtrædelser af ÅOP-loftet eller omkostningsloftet strafbelægges.

Strafbestemmelser, hvorefter handlinger kun kan straffes ved grove eller gentagne overtrædelser, er vanskelige at håndhæve, fordi domfældelse forudsætter, at domstolene finder overtrædelsen grov, eller at der kan føres bevis for, at overtrædelsen er sket gentagne gange. Lovudkastet indeholder ingen lovbemærkninger, der bidrager til afklaringen af, hvilke handlinger der skal anses for grove.

Lovudkastet indeholder heller ikke en begrundelse for, hvorfor alene grove eller gentagne overtrædelser af forbuddet er strafbelagt.

Strafbetingelsen om grove eller gentagne overtrædelser kendes fx fra kreditaftalelovens § 56, stk. 2, hvorefter overtrædelser af kreditaftalelovens oplysningspligter straffes ved grov eller oftere gentagen overtrædelse. Der har så vidt Forbrugerombudsmanden er bekendt aldrig været afsagt en dom endsige ført en straffesag efter denne bestemmelse.

På den baggrund skal Forbrugerombudsmanden anbefale, at overtrædelser strafbelægges uden at stille krav til grovhed eller gentagen overtrædelse, eller at det beskrives i lovbemærkningerne, hvad der skal til for, at en overtrædelse er grov eller gentagen.

4. Bødeudmålingsskemaet til brug for udmåling af straf for overtrædelse af ÅOP-loftet og omkostningsloftet synes ikke velegnet i sager mod ikke-finansielle virksomheder, da disse typisk har væsentligt lavere omsætninger end finansielle virksomheder (banker mv.)

I lovudkastet, s. 38-39, foreslås en strafudmålingspraksis baseret på det bødeudmålingsskema, som også findes i lovforarbejder til lov om finansiell virksomhed, og som oprindeligt stammer fra betænkning om bødesanktioner på det finansielle område.³ Skemaet er udarbejdet med henblik på udmåling af bøder til finansielle virksomheder, dvs. banker, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber mv.

Det ene af bødeudmålingsskemaets to kriterier er virksomhedens nettoomsætning. Intervallerne i skemaet er imidlertid fastsat ud fra omsætningsniveauet for finansielle virksomheder, der typisk har væsentligt højere omsætninger end forbrugslånselskaber.

Det er derfor sandsynligt, at kviklånselskaber vil være omfattet af den laveste eller næstlaveste kategori i bødeudmålingsskemaet. Da det øverste bødeniveau i disse kategorier (der giver mulighed for bøder på hhv. 1 og 2 mio. kr.) desuden kun finder anvendelse ved ”særligt grove overtrædelser” – dvs. overtrædelser, der ikke bare er grove, men særligt grove – må det forventes, at forbrugslånsvirksomheders overtrædelser af ÅOP-loftet højst kan give anledning til bøder i skemaets generelle niveau, dvs. bøder på maksimalt hhv. 100.000 kr. og 200.000 kr.

Strafudmålingspraksis baseret på skemaet vil derfor kunne føre til en svækkelse af det nuværende bødeniveau på kviklånsmarkedet, sådan som dette har udviklet sig i sager om overtrædelse af markedsføringsloven.⁴

³ Betænkning nr. 1516 om bødesanktioner på det finansielle område, afgivet den 10. maj 2016.

⁴ Der kan henvises til følgende praksis vedr. bødeudmåling i sager om forbrugslånsvirksomheder/kviklånsselskabers overtrædelse af markedsføringsloven: Retten i Glostrups dom i sag 15-7340/2013 (bøde på 100.000 kr. til selskab med omsætning på 4,3 mio. kr.), Retten i Glostrups dom i sag 15/7338/2013 (bøde på 100.000 kr. til selskab med omsætning på 5,2

5. Markedsføringsforbuddet undtager tredjemandsfinansierede kreditkøb, som er et marked i vækst

Det fremgår af lovudkastet, at markedsføringsforbuddet i medfør af forslaget til § 11 a, stk. 3, nr. 3, i markedsføringsloven (lovudkastets § 2) ikke gælder, hvis kreditten udbydes med henblik på køb af en specifik vare eller tjenesteydelse og købesummen helt eller delvist dækkes ved lån indrømmet køberen af tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren.

Forbrugerombudsmanden forstår bestemmelsen således, at *tredjemandsfinansierede kreditkøb* ikke er omfattet af markedsføringsforbuddet.

I lovudkastet, s. 13, fremgår dog følgende (Forbrugerombudsmandens fremhævning):

”Markedsføringsforbuddet skal gælde for alle forbrugslånsvirksomheder og forbrugerkreditaftaler, der ydes uden pant i fast ejendom. **Markedsføringsforbuddet vil derfor omfatte alle former for forbrugerkreditaftaler, f.eks. kortfristede lån, kassekreditter, billån og andre lån, der ydes med henblik på erhvervelse af et forbrugsgode, og udbydere af disse.**”

Under hensyn til undtagelsen af tredjemandsfinansierede kreditkøb fra markedsføringsforbuddet, synes den retstilstand, man på udkastets s. 13 angiver, at man ønsker at indføre, ikke at blive resultatet af en gennemførelse af lovudkastet.

Lovudkastets undtagelse af tredjemandsfinansierede kreditkøb vil desuden medføre, at de fleste *shoppingkreditaftaler* vil være undtaget fra markedsføringsforbuddet. Shoppingkreditaftaler er typisk kendetegnet ved at være aftaler om kreditrammer til brug for køb af varer eller tjenesteydelser til brug for shopping i en eller flere butikker eller på en eller flere webshops.

Forbrugerombudsmanden skal gøre opmærksom på, at udbuddet af sådanne shoppingkreditaftaler efter Forbrugerombudsmandens opfattelse er i vækst ved online-handel.

6. Det fremgår ikke klart, at Forbrugerombudsmanden har kompetence til at behandle straffesager vedr. ÅOP-loftet og omkostningsloftet

Det fremgår ikke af lovudkastet, at Forbrugerombudsmanden har kompetence til at behandle straffesager om overtrædelse af de strafbelagte bestemmelser i lov om forbrugslånsvirksomheder.

mio. kr.) og Københavns Politis bødeforelæg af 2. november 2016 i sag 0100-91190-00019-16 (bøde på 300.000 kr. til selskab med omsætning på 262 mio. kr.).

Forbrugerombudsmanden antager, at det er hensigten, at Forbrugerombudsmanden skal kunne behandle straffesager vedr. overtrædelser af ÅOP-loftet og omkostningsloftet.

Hvis ikke Forbrugerombudsmanden har kompetence til at behandle strafbare overtrædelser af loven, vil der gælde en uhensigtsmæssig retstilstand, hvorefter Forbrugerombudsmanden – ved behandling af fx et kviklånsselskabs overtrædelse af markedsføringsforbuddet – ikke har mulighed for samtidig at behandle overtrædelser af ÅOP-loftet eller omkostningsloftet, der i stedet skal behandles af Finanstilsynet og SØIK. Dette er byrdefuldt for virksomhederne, der i sådanne sager skal forholde sig til to myndigheder. Fra et myndighedsperspektiv vil det være unødigt ressourcekrævende og ineffektivt.

Forbrugerombudsmanden skal derfor opfordre til, at der i loven indføres en eksplicit kompetenceregulering, der giver Forbrugerombudsmanden adgang til at behandle straffesager efter loven. Herved kan der ikke opstå tvivl om, hvorvidt Forbrugerombudsmanden kan behandle sådanne sager.

-0-

Giver ovenstående bemærkninger anledning til spørgsmål, står Forbrugerombudsmanden naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Jacob Tanderup Linkis
Specialkonsulent

Finanstilsynet
Att.: Belal Yassin, bya@ftnet.dk
hoeringer@ftnet.dk

19-02-2020
Dok. 197 585/

Høring - Forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

Finanstilsynet har sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Overordnet finder Forbrugerrådet Tænk, at det er positivt og særdeles tiltrængt, at der med lovforslaget indføres en bedre regulering af en usund del af forbrugslånemarkedet. Et marked der bringer mange forbrugere i betydelige økonomiske og sociale vanskeligheder.

Lovforslaget adresserer i store træk de forhold, som Forbrugerrådet Tænk gennem mange år har arbejdet på, for at gøre markedet for forbrugslån sundere og tryggere for forbrugerne.

Forbrugerrådet Tænk havde gerne set at ÅOP-loftet var fastsat lavere på 20 pct. plus diskontoen. Dette niveau ville sikre en effektiv kreditvurdering og forhindre ublu låneomkostninger, og dermed beskyttelse af forbrugerne mod lån de ikke har mulighed for at betale tilbage. Samtidig med, at et loft på dette niveau giver plads til at sikre en effektiv konkurrence blandt lånevirksomhederne under loftet.

Imidlertid finder Forbrugerrådet, at den samlede række af forslag som er med i lovforslaget i sin helhed vil sikre en effektiv regulering, der gør lånemarkedet betydelig sundere og mere trygt for forbrugerne.

Selvom ÅOP-loftet er højere end Forbrugerrådet Tænk havde foreslået, støtter vi derfor forslaget, hvis det gennemføres i sin helhed. Det er således vigtigt for Forbrugerrådet Tænk, at samtlige de elementer til beskyttelse af forbrugerne, der indgår i forslaget, kommer med i den vedtagne lov.

Det foreslås endvidere, at Penge- og Pensionspanelet nedlægges og opgaverne delvist overflyttes til Finanstilsynet. Forbrugerrådet Tænk har ingen bemærkninger til denne overflytning, under forudsætning af at de væsentligste af panelets analyse- og informationsopgaver reelt videreføres af Finanstilsynet, evt. i en anden form eller på andre

medier. Forbrugerrådet Tænk bidrager gerne med input og sparring i den forbindelse.

Forbrugerrådet Tænk finder, at det er væsentligt at kunne følge udviklingen på markedet for forbrugslån, herunder eventuelle omgåelser og nye tendenser på markedet. Derfor er det vigtigt, at der sikres adgang til data om markedsudviklingen.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Morten Bruun Pedersen
Seniorøkonom

Finanstilsynet
Att.: Belal Yassin

d. 21.02.2020

Høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed.

Kreativitet & Kommunikation vil først og fremmest gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar til det pågældende udkast til lovforslag.

Vores medlemmer dækker reklame-, pr-, media-, kommunikationsbureauer, etc. og derfor er det udkastet til ændringer i lov om markedsføring, der er afgørende for de interesser, vi varetager. Høringssvaret kommer derfor som udgangspunkt ikke ind på udkastet til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder og lov om finansiell virksomhed.

Kommerciel ytringsfrihed og adgangen til at kunne markedsføre produkter og tjenesteydelser er helt afgørende for alle danske virksomheder og for deres indtjeningsmuligheder. Derfor skal man altid være varsom, når man begrænser markedsføringsmulighederne eller måske helt afskærer dem, da man på den måde begrænser eller udelukker de berørte virksomheders mulighed for at kommunikere med deres målgruppe og afsætte deres produkter.

Kreativitet & Kommunikation har dog samtidig stor sympati og forståelse for, at man ønsker at begrænse udbredelsen af de produkter, som i et samfundsmæssigt perspektiv har store konsekvenser for de forbrugere, der fx ender dybt forgældede. Den politiske aftales formål og dermed lovforslagets formål tjener i vores optik gode samfundshensyn både på baggrund af almindelig sund fornuft og etik, men også ud fra den praktiske virkelighed.

Markedsføringsbegrænsning

Af udkastet s. 27 understreges det over flere afsnit klart, at man med forslaget mener, at en ÅOP på 35 % er grænsen for, hvad der kan anses for at være rimelige kreditomkostninger og dermed at en ÅOP på 35 % eller derover skal betragtes som urimelige kreditomkostninger.

Vi har hos Kreativitet & Kommunikation ikke en konkret holdning til fastsættelsen af denne procentsats, men ud fra en forudsætning om, at den agerer skillelinje for, hvornår der er tale om en urimelig kreditomkostning, mener vi, at man bør have den samme linje, når det gælder markedsføring af kreditaftaler. Med forslaget dømmer man især kreditaftaler med kontantudbetaling med en ÅOP mellem 25 og 35 % ude, da de markedsføringskanaler undtagelserne muliggør er passive og dermed kræver, at forbrugeren selv konkret finder dem.

Ved i stedet at ensrette skillelinjen ville man kunne skabe både en praktisk, forståelig og anvendelig lovgivning, men også undgå, at begrænse muligheden for at fortælle forbrugerne om et produkt man reelt definerer som havende rimelige kreditomkostninger.

"ÅOP-loftet på 35 procent skal betragtes som den øvre grænse for, hvad der kan anses for rimelige kreditomkostninger uanset typen af forbrugerkreditaftale, der ydes uden pant i fast ejendom, herunder uanset løbetiden på forbrugerkreditaftalen, omfattende alle kreditgivere.

...

Med den foreslåede bestemmelse slås det entydigt fast, at en ÅOP over 35 procent er udtryk for urimelige kreditomkostninger.", udkastet s. 27.

Her understreges det altså, at en ÅOP på mellem 25 og 35 % anses for rimelige kreditomkostninger. Vi har ikke kendskab til, hvad det vil betyde for udbredelsen af kreditaftaler med en ÅOP på 25-35 %, men når omkostningerne ved dem ikke findes urimelige og man ikke forbyder aftalerne, undtagelserne taget i betragtning, så finder vi det ikke sagligt at begrænse markedsføringen som foreslået.

Hvis man fastholder opdelingen, så der både er en 25 % grænse og en 35 % grænse, mener vi, som minimum, at man bør fastsætte en markedsførings ÅOP-grænse for finansieringskøb på 35 %.

Porteføljebegrænsning

Den kommercielle ytringsfrihed begrænses i forslaget yderligere i en grad, som vi ikke mener harmonerer med formålene.

At man ved udbud af én kreditaftale, med en ÅOP på 25 % eller derover, i sin eller sin samarbejdspartners (fx hos en detailvirksomhed udbydes kreditaftaler med en

forbrugslånsvirksomhed) portefølje, fuldstændig afskæres fra at markedsføre sine andre produkter på de effektive kanaler, er i vores optik en begrænsning af den kommercielle ytringsfrihed, der hverken er sagligt eller objektivt velbegrunder.

Hvis man, som tidligere omtalt, fastsætter en ÅOP på 35 % som grænsen for rimelighed, så mener vi ikke, at der i markedsføringssammenhæng er rimelighed i, at man ved at udbyde ét ellers lovligt produkt (med en ÅOP mellem 25 og 35 %) samtidig lammer sin markedsføring af andre lovlige produkter (med en ÅOP under 25 %), som man udbyder.

Dette understreges af, at der i forvejen er stillet det ovenfor omtalte forslag om begrænsninger af placeringen af markedsføring af kreditaftaler med en ÅOP mellem 25 % og 35 %.

Kreativitet & Kommunikation foreslår derfor, at man holder sig til én ÅOP procentmæssig skillelinje og at markedsføringen af kreditaftaler med en ÅOP under denne skillelinje ikke begrænses yderligere.

Hvis man fastholder den foreslåede markedsføringsbegrænsning af kreditaftaler med en ÅOP på 25-35 % mener vi, at man bør fjerne den yderligere begrænsning, der er foreslået, om en produktportefølje påvirkning af markedsføring af andre enkeltprodukter.

Afsenderlandsprincip

Vi mener, at det er uheldigt, at man med forslaget går imod principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Det gør sig også gældende for den del, der stiller danske virksomheder dårligere i konkurrencesammenhænge, fordi afsenderlandsprincippet vil finde anvendelse. Således vil man fra andre EU-/EØS-lande ikke være underlagt samme restriktioner, hvilket vil svække de danske virksomheder.

I det foreslåede lovforslag vil konsekvensen således være, at man som udenlandsk virksomhed eventuelt vil kunne markedsføre kreditaftaler med en ÅOP på 25-35 % på de aktive og effektive digitale kanaler, mens danske udbydere ikke vil have samme mulighed. Det mener vi er en skævvridning i konkurrencerelationen for danske virksomheder, som skal genovervejes i lyset af, at det reelt er forbrugerne man ønsker at beskytte og at man dermed kan risikere at flytte kreditaftaler ud af landet og derved ikke have samme styring med de aftaler forbrugerne indgår.

Det er ikke vores vurdering, at det er oplagt, at man vil kunne bruge omgåelsesreglerne.

Vi kender i øvrigt i høj grad problematikken om afsenderlandsprincippet, der finder sted på Tv-stationer, hvor en lang række sender fra England og dermed ikke skal følge de danske regler.

Markedsføring i forbindelse med spil eller spiludbydere

Kreativitet & Kommunikation mener, at det er positivt, at man med forslaget til § 11b har lavet en undtagelse, så hovedreglen alene rammer det formål, der er opstillet.

Ved at undtage situationer, hvor kreditaftaler, der indgås med henblik på køb af en vare eller en tjenesteydelse, rammer man alene kreditaftalerne med kontantudbetaling, som må forventes at være det der, i sammenspil med markedsføring af spil eller spiludbydere, kan medvirke til de kritiske samfunds- og forbrugermæssige konsekvenser.

Ikrafttrædelse

Ikrafttrædelse d. 01. juli 2020 er for kort en frist på nuværende tidspunkt. Det er det i forhold til markedsomstillingen og fordi mange kampagner og en masse reklamemateriale allerede nu vil være produceret, ligesom der allerede er booket dyr medieplads til konkrete kampagner. Dette vil i så fald kunne skabe yderligere urimelige økonomiske konsekvenser og store tab for de berørte virksomheder. Vi foreslår derfor en ikrafttrædelse ikke tidligere end ved årets udgang.

Afsluttende bemærkninger

Kreativitet & Kommunikation stiller sig gerne til rådighed for uddybende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Cecilie Kunz Paulsen

Juridisk rådgiver

ckp@kreakom.dk | +45 41 31 60 08

www.kreakom.dk | +45 33 13 44 44

St. Kongensgade 81B | DK-1264 København K

Finanstilsynet
hoeringer@ftnet.dk
bya@ftnet.dk; hbj@ftnet.dk; aaf@ftnet.dk

RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE

Dato 20. februar 2020

Høringssvar på høring over forslag til lovforslag om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder mv. (Opgør med kviklån).

Gæld er et meget stort problem for mange socialt udsatte. At blive gældfri er én af de mest udbredte drømme blandt socialt udsatte. Mange - også mange unge socialt udsatte - er fanget i meget stor gæld herunder også gæld til kviklånsfirmaer med alt for høje omkostninger, selv om kviklån ofte kun er en mindre del af socialt udsattes gældsportefølje.

Rådet finder samlet, at lovforslaget vil være til gavn for socialt udsatte, da udlånsvirksomhederne vil få en større tilskyndelse til at kreditvurdere låntager, før de giver lånet. Dels kan det forhindre en yderligere gældsætning af borgere med en skrøbelig økonomi, og dels giver det lån med lavere omkostninger, der alt andet lige vil være mere overkommelige at betale tilbage. Det kunne måske have været ønskeligt med et endnu lavere loft over ÅOP.

Erfaringerne med kviklånsfirmaerne er, at de er meget kreative med hensyn til at omgå lovens intentioner. I den forbindelse bør det overvejes, om kravet om fuld udnyttelse af en kassekredit før retten til omlægning af kassekredit til lån med afdrag (§ 11 c) og dermed omfattet af omkostningsloftet bør løsnes, så retten udvides også hvor kreditrammen ikke er fuldt udnyttet.

Med venlig hilsen

Vibe Klarup
Formand

Finanstilsynet

Att.: hoeringer@ftnet.dk, bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk, aaf@ftnet.dk

Odense, den 21-02-2020

SAG-2020-00049

HØRING OVER LOVUDKAST – OPGØR MED KVIKLÅN

Hermed anerkendes modtagelsen af udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerlånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.

TV 2 DANMARK A/S skal i forbindelse med lovforslaget fremkomme med følgende bemærkninger:

Etablering af dansk særlovgivning

Lovforslaget indeholder et forbud mod markedsføring af visse kreditaftaler og forbrugslånsvirksomheder samt et forbud mod, at forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler markedsføres i forbindelse med spil og spiludbydere.

Erhvervsministeriet anfører i bemærkningerne til forslaget, at afsenderlandsprincippet i e-handelsloven bevirker, at erhvervsdrivende, der markedsfører sig via internettet eller andre online tjenester, som udgangspunkt alene skal overholde den offentligretlige regulering i det EU/EØS-land, hvor den erhvervsdrivende er etableret.

TV 2 DANMARK A/S skal i den forbindelse bemærke, at AVMS-direktivet ligeledes etablerer et afsenderlandsprincip på området for TV og audiovisuelle medietjenester. Forbuddet mod markedsføring af visse forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler samt forbuddet mod markedsføring i forbindelse med spil og spiludbydere vil således som udgangspunkt alene have virkning for TV 2 DANMARK A/S, idet de øvrige kommercielle tv-stationer, NENT og Discovery, er etableret udenfor DK.

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at NENT og Discovery historisk set har været i besiddelse af de dyreste og mest attraktive sportsrettigheder. Langt størstedelen af reklamerne for betting-virksomheder har derfor været vist på disse kanaler, hvilket kan have særlig betydning for effektiviteten af det foreslåede forbud mod markedsføring i forbindelse med spil og spiludbydere.

Der er således en risiko for, at et særligt dansk forbud blot vil resultere i, at reklamer for de berørte forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler allokeres til tv-stationer uden for dansk jurisdiktion, og dermed sikrer lovgivningen ikke, at danskerne skærmes mod den markedsføring, man har til hensigt at gøre ulovlig.

TV 2 DANMARK A/S skal på den baggrund opfordre Erhvervsministeriet til at genoverveje, om indførelsen af et særligt dansk forbud på området må forventes at føre til det ønskede resultat.

Forbud mod markedsføring i forbindelse med spil og spiludbydere

Lovforslaget indeholder som nævnt et forbud mod enhver markedsføring af forbrugerlånsvirksomhed og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil og spiludbydere.

Det forekommer ejendommeligt, at markedsføringen af et ellers lovligt produkt kan kriminaliseres ved tilstedeværelsen af markedsføring for et andet, ligeledes lovligt, produkt. Hertil kommer, at den nuværende markedsføring af de to forskellige produkter efter TV 2 DANMARK A/S' opfattelse, ikke er koordineret, hvorfor enhver markedsføring af produkterne i forbindelse med hinanden må tilskrives tilfældigheder. Det virker umiddelbart ikke formålstjenesteligt at forsøge at forbyde tilfældigheder ved lov. Endeligt bør indgreb i den kommercielle ytringsfrihed overvejes nøje og som minimum baseres på empiri og dokumenteret årsagssammenhæng.

Lovbemærkningernes definition af "i forbindelse med" forekommer herudover voldsomt bred og upræcis og ikke umiddelbart anvendelig i praksis. Overtrædelse af bestemmelsen er endvidere stafbelagt, hvilket forstærker kravet til, at bestemmelsens indhold fremstår klart og utvetydigt.

Det fremgår således af lovbemærkningerne, at begrebet "i forbindelse med" skal forstås således, at det ikke vil være tilladt at placere en reklame for forbrugslånsvirksomhed m.m. i reklameblokken før et selvstændigt optaktsprogram, hvis "hovedudsendelsen" er sponsoreret af en spiludbyder eller hvis reklameblokkene omkring hovedudsendelsen indeholder reklamer for spil eller spiludbydere.

Lovudkastet og de tilhørende lovbemærkninger tager i den forbindelse ikke højde for, hvordan køb af reklametid og placering af TV-reklamer foregår i praksis.

Annoncører og mediebureauer hos TV 2 DANMARK A/S har mulighed for selvstændigt at købe og placere TV-kampanjer via et online reklamebooking system. Onlinesystemet gør annoncørerne i stand til selv at placere TV-reklamer i specifikke reklameblokke, herunder at bestemme den præcise placering inden for en given reklameblok.

Annoncørerne har i den forbindelse ingen viden om, eller indsigt i, hvilke andre annoncører der har booket reklametid i den pågældende reklameblok – endsize i reklameblokken til en eventuelt tilstødende hovedudsendelse. Denne information er fortrolig, da planlægningen af kommende reklamekampanjer i sagens natur er forbundet med stor konkurrencemæssig betydning for den enkelte annoncør.

Det vil således ikke være praktisk muligt for den enkelte forbrugslånsvirksomhed selv at sikre, at der ikke købes reklametid eller sker anden markedsføring i forbindelse med spil eller spiludbydere.

For at TV 2 DANMARK A/S vil kunne administrere det foreslåede forbud mod markedsføring i forbindelse med spil og spiludbydere vil det således kræve, at:

- alle annoncører, der udbyder forbrugerlånsvirksomhed og kreditaftaler identificeres og registreres
- alle annoncører, der udbyder spil identificeres og registreres.
- alle udsendelser, der kan siges at have en "indbyrdes sammenhæng" identificeres og registreres.

Herefter vil TV 2 DANMARK A/S manuelt skulle kontrollere alle planlagte reklamekampanjer for forbrugerlånsvirksomhed og kreditaftaler. TV 2 DANMARK A/S vil i den forbindelse være tvunget til manuelt at gennemgå alle reklameblokke og eventuelle programsponsorater, ikke kun i forbindelse med den konkrete udsendelse, men også i forbindelse med eventuelle optaktsprogrammer m.m., der tidsmæssigt kan være placeret lang tid før "hovedudsendelsen".

Det skal på den baggrund understreges, at det foreslåede forbud vil have betydelige økonomiske og administrative konsekvenser for TV 2 DANMARK A/S.

TV 2 DANMARK A/S skal således anbefale, at et eventuelt indgreb i den kommercielle ytringsfrihed først sker efter en grundig undersøgelse af sammenhængen mellem markedsføring af forbrugerlånsvirksomhed og kreditaftaler og markedsføring af spil og spiludbydere.

TV 2 DANMARK A/S skal herudover anbefale, at reguleringen i videst muligt omfang sker på fællesskabs-niveau, for at undgå, at de berørte forbrugslånsvirksomheder allokerer deres markedsføring til tv-stationer udenfor dansk jurisdiktion.

Endelig skal TV 2 DANMARK A/S anbefale, at omfanget af forbuddet mod markedsføring af forbrugerlånsvirksomhed og kreditaftaler i forbindelse med markedsføring af spil og spiludbydere grenovervejes, idet forbuddet i den foreslåede udformning vil medføre ganske betydelige utilsigtede håndteringsvanskeligheder for TV 2 DANMARK A/S.

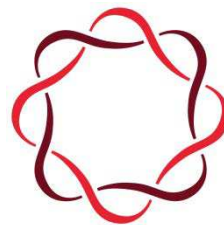
Med venlig hilsen

Lisbeth Qvist
Juridisk chef

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att.: Vicekontorchef Henrik Bruun Johannesen

Sendt til hoeringer@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk, bya@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomhed m.m. (Opgør med kviklån)

Resumé

Indledningsvis takker Finans Danmark for muligheden for at afgive høringssvar.

Regeringen har sammen med en række partier indgået en aftale om "Et opgør med kviklån". Dette støtter Finans Danmark, idet vi de seneste år har set uheldige eksempler, hvor forbrugslånsvirksomheder har ydet lån med meget høje ÅOP'er, og til personer, der er blevet overgældsat. Dette er hverken i den enkelte persons eller samfundets interesse.

Den politiske aftale omfatter alle kreditaftaler ydet til forbrugere, medmindre kreditaftalen er sikret ved pant i fast ejendom. Det er Finans Danmarks opfattelse, at man med lovforslaget opnår en uhensigtsmæssig retstilstand. Lovforslaget tager ikke højde for en række forskellige kreditkonstruktioner, fx kreditkort, midlertidige overtræk på indlånskonti og kreditfaciliteter tilknyttet budgetkonti, som blandt andet burde være undtaget fra lovforslaget. Lovforslaget burde som minimum indeholde modifikationer fra de meget stringente hovedregler i forhold hertil. En grundig analyse, der kunne begrunde sådanne modifikationer, er imidlertid ikke blevet foretaget. Derfor foreslår Finans Danmark, at de i kreditaftalelovens § 3 nævnte undtagelser indsættes i nærværende lovforslag. Vi opfordrer til, at analysen foretages, inden loven vedtages. Under alle omstændigheder bør analysen foretages, inden aftaleparterne reviderer den politiske aftale om et år. Finans Danmark deltager selvfølgelig meget gerne i dette arbejde.

Imødekommes forslaget om en undtagelse ikke, vil det betyde, at banker, der ønsker at imødekomme en forbrugers anmodning om et midlertidigt overtræk,

Høringssvar

21. februar 2020

Dok: FIDA-1826564804-690343-v1

Kontakt Jeanne Blyt

må oprette en ny kreditaftale med forbrugeren med deraf følgende fulde omkostninger for forbrugeren.

Lovforslaget omfatter også andelsboliglån. Eftersom det af den politiske aftale fremgår, at lån med sikkerhed i fast ejendom er undtaget aftalen, går Finans Danmark ud fra, at andelsboliglån med pant i andelen sidestilles hermed, og at der derfor er tale om en manglende præcisering, som der vil blive rettet op på i det endelige lovforslag.

Finans Danmark finder desuden, at kreditaftaler sikret ved pant i en bil eller båd, herunder købekontrakter med ejendomsforbehold, er at sidestille med kreditaftaler sikret ved fast ejendom, og derfor bør disse kreditaftaler også undtages fra ÅOP-loftet og omkostningsloftet.

Ved at lovforslaget omfatter alle kreditaftaler til forbrugere (hvor der ikke er stillet sikkerhed), og lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte finansielle virksomheder, bliver også bankerne underlagt en ÅOP-grænse på 35 pct. Det betyder, at det ikke længere bliver muligt at hjælpe forbrugerne med små lån med kort løbetid. Hvis bankerne vil hjælpe forbrugerne med disse behov, vil det således være nødvendigt enten at udlåne større beløb eller at forlænge lånets løbetid for at holde lånet inden for den fastsatte ÅOP-grænse. Dette er hverken i forbrugers eller samfundets interesse. Dels fordi det medfører øgede omkostninger i form af renter for en længere periode for forbrugeren, dels fordi det generelt er uhensigtsmæssigt for forbrugeren at skulle betale et lån tilbage over en længere periode.

Som bekendt er bankerne allerede pålagt en rådgivningspligt og et "kend-din-kunde"-princip, jf. god skik-bekendtgørelsen. Dette sammenholdt med en ordentlig kreditvurdering sikrer, at forbrugerne kun får de kreditaftaler, de som udgangspunkt kan servicere. Der kan altid i en forbrugers liv opstå negative situationer, som ikke kan forudsiges. Dette var også baggrunden for, at Finans Danmark foreslog et ÅOP-loft på 50 pct., da dette muliggjorde en fornuftig balance mellem lånebeløb og løbetid.

Lovforslaget tager desuden ikke højde for, at vi for tiden befinder os i et lavrentemiljø. Det må forventes, at renten på et tidspunkt igen begynder at stige. Finans Danmark foreslår, at der indsættes en reguleringsmekanisme i forhold til ÅOP-loftet. Tilsvarende gør sig gældende i forhold til omkostningsloftet på 100 pct.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Omkostningsloftet giver desuden udfordringer i forhold til inddrivelse af misligholdte fordringer. Selvom der selvfølgelig er et hensyn til beskyttelse af forbrugerne, må det nødvendigvis også være således, at bankerne på en rimelige måde kan inddrive misligholdte fordringer. Der bør ikke etableres et system, hvor forbrugerne kan spekulere i misligholdelse.

En yderligere betragtning er, at der ikke bør etableres et system, hvor bankerne stiles dårligere end andre kreditorer. Andre kreditorer vil kunne anmelde den fulde fordring i forbindelse med en gældssanering, mens bankerne kan være begrænset af omkostningsloftet, hvilket ikke skal være tilfældet.

I forhold til markedsføring af kreditaftaler er det foreslået at indføre et forbud mod markedsføring af kreditaftaler, såfremt virksomheden udbyder en forbrugskredit med en ÅOP på 25 pct. eller derover. Lovforslaget tager ikke højde for, at der er markant forskel på antallet af udbudte kreditaftaler i en forbrugslånsvirksomhed og i en større bank. Hertil kommer, at bankerne allerede er underlagt betydelige krav i reglerne om produktgodkendelsesprocedure i detailbankprodukter. Disse regler sikrer, at forbrugerne kun bliver tilbudt produkter, der er hensigtsmæssige for dem. De tilsvarende krav for forbrugslånsvirksomheder er på et betydeligt lavere niveau.

Det foreslås desuden at indføre et forbud mod enhver markedsføring af kreditaftaler i forbindelse med markedsføring af spil. Overordnet set en fornuftig bestemmelse men også en bestemmelse, der giver mange vanskeligheder.

Et tænkt eksempel: Kan en bankfilial ikke længere have reklamer i filialens vindue, hvis der er risiko for, at der kan komme reklamer for spil på rulleskiltet ved busstoppet uden for filialen? Eller hvad hvis naboejendommen til filialen bliver solgt, og der etableres spillehal?

Tilsvarende overvejelser gør sig gældende i forhold til onlinereklamer. Annoncerne har i dag ikke mulighed for at kontrollere, hvilke andre annoncører man er placeret ved siden af.

Bestemmelserne vil få en betydelig konkurrenceforvridende virkning, idet man i den grad begrænser danske virksomheders muligheder for at reklamere, og giver virksomhederne dårligere vilkår end deres udenlandske konkurrenter.

Regeringen bør derfor arbejde for, at der i EU-regi indføres regler herfor, så der bliver lige konkurrencevilkår.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

På baggrund af ovenstående finder Finans Danmark, at bankerne ikke skal være omfattet af disse markedsføringsbestemmelser.

Det anføres i opgørelsen over "Administrative konsekvenser for erhvervslivet", at det vurderes, at de administrative konsekvenser af lovforslaget ikke overstiger 4 mio. kr. Hvis vi antager, at ca. 80 virksomheder er omfattet, svarer dette til en gennemsnitlig omkostning på 50.000 kr. pr. virksomhed. Dette skal sættes i relation til, at der blandt andet skal ske en gennemgang af samtlige produkter og etableres nye systemer til overvågning af, at alle privatlån ikke overstiger omkostningsloftet. Denne omkostningsberegning forekommer derfor ikke realistisk i forhold til det omfattende arbejde, herunder it-udvikling, lovforslaget medfører.

Finans Danmark er enig i, at det er tid til at nedlægge Penge- og Pensionspanelet og erstatte panelet med et rådgivende kontaktudvalg. Samtidig har Finans Danmark noteret sig, at det foreslås, at den finansielle sektor skal betale for det offentlige forbrugerinformation på det finansielle område. En tilsvarende betaling er Finans Danmark bekendt ikke gældende for andre erhvervsområder.

I henseende til blandt andet den it-udvikling, lovforslaget medfører, skal Finans Danmark anmode om, at ikrafttrædelsen udsættes til 1. januar 2021.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Generelle bemærkninger

Lov om forbrugslånsvirksomheder

§ 2 – definition af kassekredit

Definitionen af kassekredit er identisk med definitionen i kreditaftaleloven.

I kreditaftaleloven er der imidlertid en undtagelsesbestemmelse, der medfører, at bevilliget overtræk ikke er omfattet af loven, hvis dette tilbagebetales inden tre måneder. Forbrugerne er meget glade for denne mulighed, idet der er tale om en kort kredit med meget begrænsede omkostninger. Bevilliget overtræk knytter sig til en ind- eller udlånskonto eller et kreditkort.

Finans Danmark finder det hensigtsmæssigt for forbrugerne, at disse midlertidige overtræk undtages for lovforslaget, så at den eksisterende fleksibilitet i forhold til forbrugerne bevares.

Definition af forbruger

I den politiske aftale anføres det, at man ønsker et opgør med forbrugernes adgang til dyre forbrugslån. Hermed antager Finans Danmark, at aftalen sigter mod fysiske personer. Definitionen af "forbrugere" i lov om forbrugslånsvirksomheder omfatter imidlertid også juridiske personer, ligesom blandede kreditaftaler også er omfattet af forbrugerdefinitionen. Finans Danmark finder, at lovforslaget alene bør omhandle fysiske personer, der handler uden for deres erhverv.

§ 11 a – ÅOP-loft

Et ÅOP-loft på 35 pct. vil betyde, at bankerne ikke længere kan tilbyde forbrugere mindre lån på fx 10.000 kr. med kort løbetid, idet sådanne lån kan få en for høj ÅOP.

Finans Danmark finder, at der bør indføres en reguleringsmekanisme, der tager højde for, at vi i øjeblikket befinder os i et lavt rentemiljø. Mekanismen kan sættes i relation til Nationalbankens diskonto. Når denne stiger, bør ÅOP-satsen stige tilsvarende. Fastholdes den nuværende ÅOP-sats i et højrentemiljø, vil forbrugslån blive større og få længere løbetid, hvis de fortsat skal holdes inden for den eksisterende ramme.

Såfremt kreditaftaler med sikkerhed i biler og både ikke undtages lovforslaget, bør der indføres en reguleringsmekanisme i forhold til ÅOP-loftet, såfremt de nuværende tinglysningsafgifter ændres.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Det er en fordel for de fleste forbrugere, at kassekreditter kan løbe tidsubegrænset, idet det giver forbrugeren større tryghed og fleksibilitet samt lavere omkostninger.

Ved beregning af ÅOP for kassekreditter uden fastsat udløb skal bankerne i henhold til kreditaftaleloven anvende en løbetid på tre måneder, hvilket øger risikoen for, at loftet rammes.

Det foreslås derfor, at sådanne krediters ÅOP beregnes efter samme model som i skiltningsbekendtgørelsen. Her er der fastsat et standardeksempel med 5-års løbetid. Dette har i praksis vist sig at give et mere korrekt billede af ÅOP.

Desuden bør det i bemærkningerne til bestemmelsen anføres, hvorledes virkshederne skal forholde sig, hvis kreditomkostningerne ændrer sig inden for rammerne af kreditaftalens vilkår. Det kan fx være tilfældet, hvis en favørrente bortfalder, fordi forbrugeren træder ud af et fordelsprogram eller anvender provenuet på anden måde end aftalt, og renten derfor ændres i medfør af kreditaftalens vilkår. Her vil forbrugeren have fået kreditaftalen med en ÅOP inden for loftet, men når kreditaftalen genberegnes med den højere rente og nu formentlig kortere løbetid, kan kreditaftalen ramme loftet. Sådanne renteændringer indebærer ikke indgåelse af en ny kreditaftale, og Finans Danmark finder derfor, at de bør sidestilles med renteændringer på en kreditaftale med variabel rente. Det betyder, at der ikke skal foretages en ny vurdering af ÅOP i forhold til den foreslåede § 11a. Dette bør præciseres i bemærkningerne.

Noget tilsvarende gælder for kreditaftaler sikret ved pant i fast ejendom i situationer, hvor pantet ophører, fx fordi lånet bliver misligholdt, og ejendommen sælges på tvangsauktion uden fuld dækning til kreditor. Hvis det personlige gældsansvar for restfordringen opretholdes og gøres gældende over for forbrugeren på grundlag af den oprindelige kreditaftale (pantebrevet i den faste ejendom), går Finans Danmark ud fra, at der fortsat er tale om et lån, der ikke er omfattet af nærværende lovforslag. Dette bør ligeledes præciseres i lovbemærkningerne.

Hvis den personlige fordring mod forbrugeren videreføres i en fornyet skylderkendelse eller en ny kreditaftale, antager Finans Danmark, at dette heller ikke medfører, at et sådant frivilligt forlig eller anden kreditaftale omfattes af reglerne om hverken ÅOP- eller omkostningsloft.

Finans Danmark finder, at den i stk. 4 anførte afkørtningsregel bør ændres, da det er mere hensigtsmæssigt, at en eventuel afkørtning af kreditaftalen medfører, at

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

der genberegnes nye ydelser i den resterende løbetid frem for afkorting i de første ydelser.

§ 11 b – omkostningsloft på 100 pct.

Bestemmelsen vil medføre, at det bliver sværere at inddrive misligholdte fordringer. Dette vil specielt være gældende for misligholdte kreditaftaler, der løber over en meget lang periode, fx som følge af debtors gentagne insolvenserklæringer. Her kan et loft betyde, at banken må indstille at få fordringen inddrevet som følge af loftet.

Se et eksempel herpå:

Tidslinje	Handling	Gæld (ca. tal)	Gæld (ca. tal og efter indførelse af ab- solut loft)
Dag 1	Forbrugeren tages til inkasso for et beløb på 100.000 kr.	100.000 kr.	100.000 kr.
År 3 Umiddelbart før forældelse af renter, det vil ty- pisk sige umid- delbart før 3 år efter overgang til inkasso	Debitor underskri- ver frivilligt forlig	168.000 kr.	168.000 kr.
År 4		200.000 kr.	200.000 kr.
År 5	Fogedrets begæ- ring	239.000 kr.	200.000 kr. Herefter er det beløbsmæssigt ri- sikofrit for forbru- geren ikke at be- tale!

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Typisk vil et omkostningsloft ramme langt tidligere, da situation er den, at der er påløbet/betalt ordinære renter i tiden op til misligholdelsen og disse indgår også i beregning af loftet.

Et andet eksempel:

En forbruger med et forbrugslån på 100.000 kr. med en løbetid på 10 år kommer i økonomiske vanskeligheder. Forbrugeren har betalingsvilje, men ikke midlerne. For at få forbrugers økonomi til at løbe rundt, sætter banken ydelsen ned, så at løbetiden forlænges til 15-30 år, så forbrugeren med den mindre ydelse og eventuelt også lavere rente kan klare betalingsordningen. I så fald vil omkostningerne meget hurtigt klart overstige 100 pct. Selvom det oplagt er i forbrugers interesse (og selvfølgelig også i bankens), vil banken være afskåret fra at hjælpe forbrugeren på denne måde. Forslaget gør det dermed svært at hjælpe gennem fleksibel nedsættelse af rente og forlængelse af løbetid, når forbrugeren har økonomiske problemer.

Finans Danmark finder, at både omkostninger til domstolene, som anført i lovforslaget, og fogedretten, herunder advokatombudsninger i forbindelse hermed, skal undtages omkostningsloftet.

Løftet kan også få betydning for bankens muligheder for at sælge misligholdte fordringer dels i forhold til fogedombudsninger, dels i forhold til at sikre at omkostningsloftet ikke overskrides.

I stk. 2 anføres to undtagelser til omkostningsloftet. Finans Danmark foreslår, at der indføres yderligere en undtagelse i forhold til kassekreditter med en løbetid på 5 år eller derover. Hensynet bag dette forslag er det samme som ved kassekreditter, der ikke skal indfries inden en på forhånd fastlagt dato. Omlægningsmuligheden i § 11 c skal også gælde for disse kassekreditter.

Finans Danmark finder, at der også i forhold til et omkostningsloft bør indføres en reguleringsmekanisme, der følger renteutviklingen.

Bestemmelsen i forhold til lån med pant i fast ejendom skal ændres, så andelsbøglån også undtages. Tilsvarende gør sig gældende for lån til bil og båd med sikkerhed, samt købekontrakter med ejendomsforbehold.

§ 11 c – omlægning af kassekredit

Finans Danmark foreslår, at ordene i § 11 c " hvor kreditrammen er fuld udnyttet" udgår af bestemmelsen. Der er tale om en forbrugerbeskyttende regel. Derfor bør det være muligt for forbrugeren at få omlagt en kassekredit, selv om der fx på kassekreditten kun er trukket halvdelen af kreditrammen, idet forbrugeren også i sådanne situationer kan have en interesse i at omlægge til en kreditaftale med fast afvikling.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Bestemmelsen bør tillige tilrettes således, at også de kassekreditter med en løbetid på fem år eller derover, som vi foreslår under § 11b, bliver omfattet af omlægningsmuligheden.

I forbindelse med en omlægning af en kassekredit til en kreditaftale med afdrag antages det, at den nye kreditaftale også skal holdes under 35 pct. Dette bør fremgå af bemærkningerne.

Lov om markedsføring

§ 11 a – ÅOP-loft på 25 pct. ved markedsføring

Finans Danmark foreslår, at det i lovteksten i stk. 3 præciseres, at uanset forbudet mod markedsføring af kreditaftaler med en ÅOP på 25 pct. eller derover i stk. 1, har en virksomhed lov til at markedsføre kreditaftaler i de i stk. 3 nævnte situationer uanset størrelsen af ÅOP-satserne.

Samtidig ønskes det præciseret, om opregningen i stk. 3 er udtømmende, eller om der også kan ske markedsføring på andre måder end de nævnte.

I bemærkningerne til § 11 a, stk. 3, nr. 1, er angivet, at "markedsføring må således gerne ske i forbrugslånsvirksomhedens eget forretningslokale, men ikke f.eks. på forretningslokalets husgavl eller på en tilhørende parkeringsplads". Er det inden for bestemmelsens rammer at foretage markedsføring i butiksvinduerne (indenfor) ud mod gaden? Eller i lobbyen/ved indgangen?

I bemærkningerne til § 11 a, stk. 3, nr. 2, er angivet, at markedsføring "gerne må ske på forbrugslånsvirksomhedens egen hjemmeside, hvorfra en forbruger kan optage en kreditaftale, men ikke som bannerreklamer eller lignende på internet". Dette fortolkes således, at markedsføring i form af bannerreklamer på bankens egen hjemmeside er tilladt.

§ 11 b, stk. 1 – forbud mod reklamer i sammenhæng med spil

I bestemmelsen anføres, at enhver markedsføring af forbrugslånsvirksomhed og kreditaftaler til forbrugerne "i forbindelse med" markedsføring af spil eller spiludbydere er forbudt.

Finans Danmark anmoder om, at der udarbejdes fyldige bemærkninger med eksempler på, hvad der indgår i "i forbindelse med". Vi går således ud fra, at de

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

nævnte eksempler i dette høringssvar under "Resumé" om busreklamen og spillehallen ligger klart uden for "i forbindelse med". Men skal "i forbindelse med" fortolkes som: på samme site, bannere ved siden af hinanden eller lignende?

Forbuddet giver udfordringer i forhold til onlinereklamer på nettet. Processen er i dag sådan, at bankerne køber onlineannoncering baseret på brugernes adfærd på nettet. Dermed køber man ikke navngivne placeringer, og banken ved ikke, hvilke andre annoncørers reklamer der placeres samtidig. En anden mindre brugt metode er at købe en plads online på eksempelvis en avis. Her er banken ikke bekendt med, hvilke reklamer der ellers vises denne dag/periode. Det er ikke en ydelse, banken kan erhverve viden om.

Der er i dag fra annoncørernes side ikke mulighed for at kontrollere, hvilke andre annoncører man er placeret ved siden af. De enkelte annoncører kan ikke komme med løsningsforslag, da de kun arbejder med egne marketingaktiviteter.

Forslaget medfører en meget tydelig konkurrenceforvridning i forhold til udenlandske udbydere, som frit kan reklamere sammen med spiludbydere, da de ikke er underlagt samme lovgivning på nuværende tidspunkt. En udenlandsk bank vil således kunne bringe reklamer for lån under en europæisk fodboldkamp, der vises i Danmark, uanset at der også vises reklamer for en spiludbyder under kampen.

Finans Danmark forslår derfor, at regeringen arbejder for, at der i EU-regi indføres regler herfor, så der bliver lige konkurrencevilkår i hele EU.

Lov om finansiel virksomhed

Finans Danmark er enig i, at det er tid til at nedlægge Penge- og Pensionspanelet og erstatte panelet med et rådgivende kontaktudvalg.

Samtidig har Finans Danmark noteret sig, at det foreslås, at den finansielle sektor skal betale for det offentlige forbrugerinformation på det finansielle område. En tilsvarende betaling er Finans Danmark bekendt ikke gældende for andre erhvervsområder.

Ikrafttrædelse

I henseende til blandt andet den it-udvikling, lovforslaget medfører, skal Finans Danmark anmode om, at ikrafttrædelsen udsættes til 1. januar 2021.

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Såfremt tilsynet har spørgsmål til ovenstående, er I selvfølgelig velkomne til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Jeanne Blyt

Kontorchef

Direkte: 33701062

Mail: jeb@fida.dk

Høringssvar

21. februar 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690343-v1

Finanstilsynet
hoeringer@ftnet.dk
bya@ftnet.dk
hbj@ftnet.dk
aaf@ftnet.dk

21. februar 2020

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.

Dansk Annoncørforening har modtaget høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed fra Finanstilsynet 24. januar 2020.

Dansk Annoncørforening har følgende overordnede bemærkning:

Det er foreningens holdning, at indgrebet i forbrugslånsvirksomhedernes frie prisdannelse eller deres kommercielle ytringsfrihed ikke er tilstrækkeligt funderet i evidensbårne væsentlige samfundsinteresser. Ydermere er det vores opfattelse, at forslaget ikke er tilstrækkeligt gennemarbejdet i sin nuværende form. Det udgør en tikkende bombe under lånemarkedet, og det stiller krav til erhvervslivet, som ikke kan honoreres i praksis.

Specifikke bemærkninger.

Dansk Annoncørforening specifikke bemærkning omhandler tre områder:

1. Renteloftet
2. Markedsføringsforbuddet
3. EU-retten og hensynet til erhvervslivet

1.1 Renteloftet: Hensynet til det regulerede lånemarked

De såkaldte kviklån skaber ikke i sig selv behovet for kortfristede forbrugslån. De opfylder behovet på en reguleret måde.

Uden et levedygtigt reguleret marked for disse lån, vil låntagere i stigende grad optage deres lån enten i udlandet eller i det uregulerede sorte marked her i Danmark, hvor de vil være prisgivet ågerrenter og voldelige kriminelle elementer. Gennemføres forslaget i sin nuværende form, forventer vi en vækst i det uregulerede og ofte kriminelle marked.

Det fremgår eksplicit af bemærkningerne til forslaget, at man ikke har analyseret de økonomiske konsekvenser for lånevirksomhederne og dermed heller ikke muligheden for at bevare et reguleret marked

efter indgrebet. Det finder vi stærkt betænkeligt. Vi opfordrer derfor partierne bag forslaget til at analysere konsekvenserne til bunds, inden lovforslaget behandles yderligere.

1.2 Renteloftet: Loftets størrelse

Ganske vist tillader forslaget til en ny § 11 a. i lov om forbrugslånsvirksomheder renter med en ÅOP på op til 35 %. Men da hverken låneproduktet eller virksomheden bag må markedsføres, vil det ikke eksistere i et offentligt marked. I praksis bliver renteloftet derfor fastsat af forslaget til ny § 11 a. i lov om markedsføring, der opererer med et ÅOP-loft på 25 %.

Vi har forgæves ledt i bemærkningerne til lovforslaget for at finde frem til den analyse af markedet, som har ført til denne rentefastsættelse, men har ikke kunnet finde den. Vi må derfor gå ud fra, at der er tale om en vurdering, der ikke er faktuel baseret.

Dansk Annoncørforening opfordrer til, at et eventuelt renteloft enten bliver baseret på Finans Danmarks begrundede forslag på et loft på 50 % eller, at behandlingen af lovforslaget udsættes, så der kan udarbejdes en analyse af det regulerede lånemarkeds levedygtighed med en politisk fastsat de facto rente på 25 %.

1.3 Renteloftet: Det absolutte loft

Dansk Annoncørforening finder det stærkt bekymrende, at det foreslåede renteloft ikke er bundet til det generelle renteniveau i samfundet i form af eksempelvis diskontorenten, sådan som tilfældet er i Sverige og Island.

Som bekendt er det nuværende renteniveau i Danmark historisk lavt, derfor vil kommende rentestigninger have en uforholdsmæssig stor effekt på det regulerede lånemarkeds rentabilitet.

Historisk har vi tidligere set, at pludseligt opståede kriser kan udløse høje renteniveauer meget hurtigt. Uden et fleksibelt renteloft, der er bundet til eksempelvis diskontorenten, kan forslaget, som det foreligger, føre til en kollaps af hele lånemarkedet, medmindre man fra politisk side er parat til at hastebehandle lovændringer i takt med rentestigningerne, hvilket vi finder uhensigtsmæssigt og urealistisk.

Dansk Annoncørforening opfordrer derfor til, at et eventuelt renteloft bliver fastsat relativt i forhold til diskontorenten.

2.1 Markedsføringsforbuddet: Den kommercielle ytringsfrihed vs. hensynet til almenvellet.

Den kommercielle ytringsfrihed i Danmark er sikret gennem artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Særligt erhvervslivets ytringsfrihed kan dog indskrænkes af nationalstaterne efter specifikke og afgrænsede hensyn.

Bemærkningerne til lovforslaget nævner ikke, hvilke specifikke hensyn der er grundlaget for indskrænkelsen i den kommercielle ytringsfrihed, og rummer derfor heller ikke en analyse, der sandsynliggør, at hensynet er faktisk baseret.

Dansk Annoncørforening mener, at markedsføringsforbuddet i § 11 i forslaget til ændring af lov om markedsføring strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og opfordrer derfor partierne bag lovforslaget til at fjerne forbuddet fra forslaget.

2.2 Markedsføringsforbuddet: Unfair konkurrence

Et dansk markedsføringsforbud vil udsætte danske forbrugslånsvirksomheder for unfair konkurrence fra lånevirkksomheder uden for Danmarks grænser. Konkurrencen vil især komme fra andre forbrugslånsvirksomheder inden for EU og vil blive yderligere skærpet efterhånden som EUs handlingsplan for finansielle tjenesteydelser og især dennes afsnit 3.2 om fremme af grænseoverskridende kredit bliver rullet ud.

Som lovforslaget foreligger nu, vil det gøre det vanskeligt eller endog umuligt at opretholde et økonomisk bæredygtigt og velreguleret dansk marked for kortsigtede forbrugslån. Disse lån vil derfor enten blive optaget uden for dansk jurisdiktion eller på et sort marked inden for Danmark.

Dansk Annoncørforening opfordrer derfor partierne bag forslaget til at undlade markedsføringsforbuddet, da det udsætter danske virksomheder for unfair konkurrence.

2.3 Markedsføringsforbuddet: Markedsføring i forbindelse med spil

Forslaget indebærer et forbud mod at markedsføre kortsigtede forbrugslån uden sikkerhed i fast ejendom eller i forbindelse med markedsføring af spil. Forbuddet gælder både markedsføring af låneproduktet og af lånevirkksomheden.

Forslaget bliver begrundet i en vurdering af, at markedsføring af kortfristede forbrugslån i forbindelse med markedsføringen af spil, *"øger risikoen for, at forbrugere fristes til at indgå kreditaftaler uden at tænke over omkostningerne og konsekvenserne herved."*

Desværre bliver den vurdering ikke fulgt op af hverken en argumentation eller en analyse. Den bygger tilsyneladende på en ministeriel fornemmelse frem for fakta. Det er Dansk Annoncørforening holdning, at et indgreb i den kommercielle ytringsfrihed som minimum bør være baseret på faktuelle hensyn.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at et forbud mod samtidig markedsføring af spil og kviklån er kommet på tale, fordi man fra politisk side har observeret, at der ofte er mange reklamer for begge typer produkter i forbindelse med sportsudsendelser på tv.

Det er ikke muligt for en virksomhed specifikt at booke reklameplads i blokke, hvor der optræder reklame for produkter, man gerne vil markedsføre sig op ad. Sådan fungerer markedet for reklame-tv ikke. I stedet køber virksomheder ind i målgrupper, som groft sagt bliver defineret af alder og køn.

Med stor sandsynlighed er unge mænd en attraktiv målgruppe for spilvirksomheder, lånevirkksomheder og eksempelvis bilfabrikanter. Unge mænd er samtidig den målgruppe, der ser allermest sport. Det er derfor, at reklameblokkene i forbindelse med sport ofte rummer uforholdsmæssigt mange reklamer for spil, lån og som

sagt også biler. Der ligger ikke dunkle hensigter eller viden om en helt særlig sårbarhed bag, sådan som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man tilsyneladende tror fra politisk side.

Dansk Annoncørforening opfordrer partierne bag forslaget til enten at undlade at forbyde markedsføring af låneaftaler i forbindelse med markedsføring af spil eller som minimum at udsætte den videre behandling af forslaget, til det har været muligt for Erhvervsministeriet at analysere, om der reelt er vægtige negative konsekvenser ved samtidig annoncering for spil og kviklån.

2.4 Markedsføringsforbuddet: Forslaget rammer unødigt bredt

Det fremgår af Erhvervsministeriets meddelelse om "Et opgør med kviklån" af 19. december 2019, at formålet med lovændringerne er at sætte en stopper for kortsigtede forbrugslån uden sikkerhed i fast ejendom; populært kaldet kviklån.

Alligevel rammer forslaget langt bredere end det. Ganske almindelige banker og sparekasser bliver således også berørt af forbuddet mod markedsføring i forbindelse med markedsføring af spil, da disse også udbyder kortsigtede forbrugslån uden sikkerhed i fast ejendom.

Her er det afgørende vigtigt, at markedsføringsforbuddet ikke blot gælder selve låneproduktet, men også virksomheden bag. I praksis betyder det, at en lokal sparekasse ikke længere må annoncere i eksempelvis lokalbladet, hvis der samtidig optræder en annonce for spil. Den lokale sparekasse må heller ikke hænge skilte i egne vinduer, hvis der uheldigvis står en gadeplakat med en spilreklame udenfor. Og den må heller ikke markedsføre et sponsorat af den lokale håndklub i klubbladet, hvis der samtidig er markedsføring for eksempelvis Danske Spil. Det kan næppe være hensigten med forslaget

Dansk Annoncørforening mener derfor, at forbuddet mod markedsføring i forbindelse med markedsføring af spil enten bør udgå helt af lovforslaget eller, at man som minimum tilføjer en undtagelse for banker og sparekasser. Det er dog vores opfattelse, at en sådan undtagelse sandsynligvis vil være diskriminerende.

2.5 Markedsføringsforbuddet: Krav om afgrænsning ift. spil kan ikke opfyldes

Forslaget om at forbyde markedsføring af låneaftaler i forbindelse med markedsføring af spil gælder også for digital markedsføring. I Danmark bliver størstedelen af den digitale annoncering indkøbt gennem såkaldt programmatisk indkøb, der kort fortalt er reeltidsauktioner over ledige digitale annonceplaceringer.

Dansk Annoncørforening har talt med flere danske medier for at få deres vurdering af, om det i praksis er muligt at forhindre samtidig annoncering af spil og låneaftaler på samme website. Det afviser de klart.

Udfordringen er, at der ikke eksisterer en klar taksonomi i protokollen for programmatisk indkøb, som klart og entydigt kan identificere en virksomhedstype og derfor adskille lånevirksomheder fra spilvirksomheder.

Det er teknisk muligt at lave en sådan form for entydig taksonomi, men det vil kræve en ændring i den globale OpenRTB-protokol, der håndteres af IAB Tech Lab. En tilføjelse til protokollen for at tage hensyn til et dansk forbud mod samtidig digital annoncering af låneaftaler og spil vil tage årevis og er stærkt urealistisk.

Dansk Annoncørforening opfordrer derfor til enten at undlade forbuddet mod markedsføring af låneaftaler i forbindelse med markedsføring af spil eller, at partierne bag forslaget som minimum laver en undtagelse for digital markedsføring.

3.1 EU og erhvervshensyn: Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Dansk Annoncørforening mener ikke, at lovforslagets vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet er retvisende. Specifikt mener vi, at vurderingerne undlader to hensyn.

For det første vil en håndhævelse af forbuddet mod markedsføring af låneaftaler i forbindelse med markedsføring af spil betyde, at danske medier skal investere betragteligt i enten automatiserede eller manuelle processer, der kan gøre det muligt for dem, at tilbyde lånevirkksomheder som eksempelvis helt almindelige banker og sparekasser annoncepladser, som det vil være lovligt for dem at benytte.

De administrative omkostninger hertil vil både årligt og i implementeringen med stor sandsynlighed overskride forslagets vurdering på 4 mio. kr. årligt. Alene af den årsag bør den videre behandling af lovforslaget afvente en yderligere analyse og kvantificering af de administrative konsekvenser i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet afsnit 2.8.6.

Det fremgår af lovforslaget, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet kun vil ramme udlånsvirkksomhederne. Dansk Annoncørforening gør opmærksom på, at forslaget ved at vanskeliggøre et rentabelt lånemarked og ved at pålægge markedsføringsbegrænsninger med stor sandsynlighed vil føre til et fald i lånevirkksomhedernes medieinvesteringer, hvilket vil påføre danske medier et økonomisk tab.

Dette tab kan estimeres, lige som det er foreningens vurdering, at der kan udarbejdes scenarier for lånevirkksomhedernes tab. Disse estimater har man undladt at lave i lovforslaget. Dansk Annoncørforening mener derfor ikke, at forslaget i sin nuværende form lever op til Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet afsnit 2.8.6. og opfordrer partierne bag lovforslaget til at udsætte behandlingen, til det har været muligt at lave et ordentligt forarbejde.

3.2 EU og erhvervshensyn: National implementering går videre end minimumskravene i EU.

Lovforslaget generelle forbud mod markedsføring af låneaftaler med en ÅOP over 25 % og det specifikke forbud mod at markedsføre låneprodukter eller lånevirkksomheder samtidig med markedsføring af spil går videre end minimumskravene i EUs direktiv om forbrugerkreditaftaler.

Lovforslaget er derfor i strid med princippet om erhvervsrettet EU-regulering, hvorefter den nationale regulering som udgangspunkt ikke må gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Endvidere er lovforslaget i strid med hensigten bag EU-direktivet om at skabe et harmoniseret indre marked for kreditaftaler. På det grundlag opfordrer Dansk Annoncørforening til at undlade begge markedsføringsforbud.

3.3 EU og erhvervshensyn: Danske virksomheder stilles ringere

Forslaget om markedsføring af låneaftaler med en ÅOP over 25 % og forslaget om at forbyde markedsføring af låneaftaler samtidig med markedsføring af spil stiller danske virksomheder dårligere i den internationale

konkurrence pga. afsenderlandsprincippet i e-handelslovens §§ 3-4 og EU-direktivet om visse retlige aspekter af informationstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked.

Derfor lever forslaget ikke op til princippet om, at implementeringen af lovforslag ikke bør være mere byrdefuld end implementeringen i sammenlignelige EU-lande. Også på det grundlag opfordrer Dansk Annoncørforening partierne bag forslaget til at undlade markedsføringsforbuddet.

3.4 EU og erhvervshensyn: EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester

Danske medier som eksempelvis TV 2 DANMARK A/S har pligt til på ethvert tidspunkt at afvise reklamer, som de finder i strid med gældende lov. Når lovforslaget i bemærkningerne lægger ansvaret for at undgå samtidig annoncering af spil og lån på lånevirksoverhedernes skuldre, er det derfor ikke i overensstemmelse med dansk lovgivning og praksis.

Med lovforslaget bliver medierne dermed også pålagt at leve op til de mere detaljerede og strengere bestemmelser for markedsføring, der følger af det. Dermed skal forslaget også leve op til EUs netop vedtagne ændring af direktivet om audiovisuelle medietjenester.

Ifølge direktivet skal sådanne yderligere krav være objektivt nødvendige, de skal anvendes på en ikkediskriminerende måde, og de må ikke gå videre end nødvendigt for at nå de mål, der forfølges. Det er Dansk Annoncørforenings opfattelse, at ingen af de tre krav er opfyldt i lovforslaget, som det foreligger.

Forslaget og bemærkningerne til forslaget mangler som tidligere nævnt enhver objektiv og evidensbaseret analyse eller argumentation. Forslaget er diskriminerende over for danske virksomheder, da det stiller dem væsentligt ringere i den internationale konkurrence, og det går videre end nødvendigt, da forbuddet mod markedsføring i forbindelse med spil også rammer helt almindelige pengeinstitutter og ikke bare de digitale udbydere af kortsigtede forbrugslån uden sikkerhed i fast ejendom, som man fra politisk side ønsker at ramme.

Det er derfor Dansk Annoncørforenings vurdering, at lovforslaget er i strid med direktivet om audiovisuelle medietjenester, der skal implementeres i dansk lovgivning ved udgangen af september 2020. På det grundlag opfordrer vi partierne bag forslaget til at undlade forslaget til ny § 11 i lov om markedsføring.

Med venlig hilsen

Holger Wilcks
Administrerende direktør

NOTAT

Dato: 18. februar 2020

Sag: 20/01995-5

Sagsbehandler: MØK/DEB

Konkurrencerådets høringssvar i forbindelse med forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomhed mv. (opgør med kviklån)

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Konkurrencerådet offentliggjorde i 2015 analysen *Markedet for kviklån*, som kortlagde det danske marked for mindre, kortfristede forbrugslån, der ofte kaldes *kviklån*. Disse lån var kendetegnet ved kort løbetid, typisk maksimalt én måned, og meget høj ÅOP, typisk omkring 700 pct.

ERHVERVS MINISTERIET

Analysen viste, at forbrugerne har det svært på kviklånsmarkedet. En betydelig del af låntagerne fortryder hurtigt, at de har taget et kviklån, og lånene kan i mange tilfælde medføre væsentlige økonomiske problemer for de pågældende. Der var derfor efter Konkurrencerådets vurdering et klart behov for regulering, der kunne afhjælpe problemerne.

På baggrund af Konkurrencerådets anbefaling blev der indført en betækningsperiode på 48 timer ved indgåelse af aftaler om kviklån, dvs. blanko-forbrugslån med løbetid på op til tre måneder. Mange udbydere ændrede imidlertid herefter deres produkt ved at forlænge løbetiden, således at lånene faldt uden for betækningsperiodens anvendelsesområde. Denne udfordring kunne potentielt være adresseret ved at lade betækningsperioden gælde for alle lån med en ÅOP over et vist niveau.

Det centrale forslag i høringsudkastet er imidlertid at indføre et ÅOP-loft på 35 pct. for alle kreditaftaler undtagen ved pant i fast ejendom.

Det foreslåede loft er forholdsvist lavt, når man ser på kreditomkostningerne på de kviklån, som oprindeligt var målet for indgrebet. Loftet kan svække den effektive konkurrence og kan ramme ret almindelige korte lån, der ikke rummer de risici, som kendetegner de nævnte kviklån. Desuden kan ÅOP-loftet potentielt virke normerende på prisdannelsen og dermed prisforøgende for lån, som i dag har lavere ÅOP.

Konkurrencerådet så derfor gerne et højere ÅOP-loft, eller dokumentation for, at et loft på 35 pct. ikke har væsentlige utilsigtede konsekvenser for konkurrencen og for almindelige forbrugere. ÅOP-loftet bør desuden være et tillæg til en relevant referencerente fastsat af Nationalbanken. Denne praksis ses også i flere af de lande, der har indført lignende lofter.

Det er vanskeligt at se en saglig begrundelse bag den del af lovforslaget, der forbyder markedsføring af alle instituttets forbrugslån, hvis et kreditinstitut udbyder bare ét finansielt produkt med ÅOP på mere end 25 pct. Det

vil reelt svække udbuddet af lån med ÅOP ned til 25 pct. og yderligere begrænse konkurrencen og forbrugernes adgang til korte lån. Markedsføringsforbuddet vil reducere forbrugernes mulighed for at få relevante oplysninger om produkterne og svække deres muligheder for at træffe fornuftige valg.

Betydningen af markedsføringsforbuddet kan illustreres med et eksempel. Antag, at et pengeinstitut giver et lån til ”Hr. Jensen” på 2.000 kr. i en måned, og at instituttet opkræver 50 kr. for lånet, fordi det koster 50 kr. at oprette låneaftalen. I dette tilfælde vil ÅOP være 34,5 pct. før rentebetalinger mv., uden at pengeinstituttet tjener penge på lånet, *jf. boks 1 nedenfor*. Lånet vil dermed ikke være forbudt. Markedsføringsforbuddet vil imidlertid i dette tænkte eksempel betyde, at det vil være forbudt for instituttet at markedsføre *alle sine* forbrugslån, også dem med ÅOP under 25 pct. Markedsføringsforslaget er dermed relativt vidtgående og komplekst, uden at det reelt har nogen berøring med de kviklån, man oprindeligt ønskede at regulere. Det anbefales på den baggrund, at markedsføringsforbuddet udgår af forslaget.

Slutteligt bemærkes, at hvis forslaget om et ÅOP-loft vedtages, så er betækningsperioden overflødig og bør fjernes.

Boks 1. Stiliseret eksempel
En forbruger ønsker at låne 2.000 kroner i én måned. Forbrugeren får tilbudt et lån med et oprettelsesgebyr på 50 kroner. Gebyret skal dække långivers faste udgifter ved at yde lånet, fx udgifter til almindelig administration og kreditvurdering af forbrugeren. Betalingen af oprettelsesgebyret alene vil efter en måned udgøre 2,5 pct. – rentebetalingerne kommer oveni. Udregningen af de årlige omkostninger i procent fremgår af bilag 4 i kreditaftaleloven, hvorefter lånet i dette eksempel har en ÅOP på 34,5 procent, hvis der alene opkræves 50 kr. som betaling. Det vil sige en noget højere årlig omkostning end de 25 procent, hvor markedsføringsindgrebet får effekt og ikke langt under det foreslåede ÅOP-loft - selv om udgiften på de 50 kr. jo ikke i sig selv udgør risiko for en egentlig gældsælde. Sættes loftet for lavt, kan långiverne - heriblandt de traditionelle udbydere af forbrugslån - ikke få dækket deres omkostninger. Dermed vil lånemuligheder forsvinde fra markedet.

Christian Schultz
Formand for Konkurrencerådet

Belal Yassin (FT)

Fra: Marie Frank-Nielsen <mfn@slks.dk>
Sendt: 25. februar 2020 11:20
Til: Høringer; Sabrina Djarling (KFST)
Cc: Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT); Belal Yassin (FT)
Emne: SV: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020 - høringsvar fra Radio- og tv-nævnet

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 756928

Tak for muligheden for at komme med bemærkninger til forslag til Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.

Vi skal beklage, at vores høringsvar først er fremsendt efter høringsfristen.

I [radio- og fjernsynslovens](#) § 76 er der henvisninger til særlove ved særforbud. Vi mener derfor, at der bør ske en tilføjelse til radio- og fjernsynslovens § 76, såfremt forslaget om Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed vedtages som fremsat. Dette skyldes, at lovforslaget også regulerer medier, som er omfattet af radio- og fjernsynsloven.

Vi står gerne til rådighed, hvis I har spørgsmål til ovenstående.

På vegne af Radio- og tv-nævnet,

Venlig hilsen

Marie Frank-Nielsen
Fuldmægtig, cand.jur.
Medier

Slots- og Kulturstyrelsen
Hammerichsgade 14
1611 København V

T +45 3395 4200
M +45 3374 5216
mfn@slks.dk | slks.dk

Slots- og Kulturstyrelsen behandler dine oplysninger efter reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. [Sådan håndterer vi dine personoplysninger.](#)

Fra: Belal Yassin (FT) <BYA@FTNET.DK> **På vegne af Høringer**
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk

cc: bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dato 26. februar 2020

Dok.nr. D-2020-006898

Vedr.: Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

Finanstilsynet har den 24. januar 2020 sendt et udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Lovudkastet har været behandlet i bestyrelsen for Danske Inkassoadvokater, der fungerer som Danske Advokaters fagudvalg for inkasso.

Udkastet giver Danske Advokater anledning til følgende bemærkninger:

Det fremgår, at lovudkastet tilsigter at implementere den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Det fremgår endvidere, at lovudkastet har til formål at styrke forbrugerbeskyttelsen yderligere gennem et forbud mod visse forbrugslån samt en begrænsning af låneudbydernes muligheder for at markedsføre deres produkter, ligesom lovudkastet har til formål at sikre beskyttelsen af forbrugerne ved indgåelse af låneaftaler mellem privatpersoner.

Indledningsvis bemærkes, at Danske Advokater har forståelse for intentionerne om at dæmme op for meget omkostningstunge kviklån, og at det i den sammenhæng kan være naturligt at sætte et loft over de samlede renter og andre omkostninger, som låntager kan forpligte sig til ved aftale med kreditgiver.

Danske Advokater savner imidlertid en nærmere begrundelse for rationalet bag at lade et sådant loft omfatte de omkostninger, der måtte løbe på i tilfælde af låntagers misligholdelse – en sådan anvendelse af loftet forekommer efter vores opfattelse uhensigtsmæssigt og unødvendigt.

Det bemærkes i den forbindelse, at renteloven og den tilhørende omkostningsbekendtgørelse regulerer og begrænser kreditgivers adgang til at forlange rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger erstattet aflåntageren i tilfælde af dennes misligholdelse. Der er således ved lov taget stilling til, i hvilket omfang en kreditgiver kan forlange misligholdelsesomkostninger af låntageren, og i den forbindelse er der taget betydelige beskyttelseshensyn til låntageren, hvilket alt andet lige selvsagt vil ske på kreditgivers bekostning.

Danske Advokaters avnener nærmere redegørelse for behovet for på dette område og i relation til bestemte kreditforhold at indføre en særregulering, der fraviger ovennævnte allerede fastsatte generelle regler. I denne forbindelse må det tillige tages i betragtning, at et kviklån, der ydes inden for de foreslåede rammer, vil være lovligt optaget og ydet, og lånet skal derfor betales tilbage. Manglende tilbagebetaling vil være udtryk for misligholdelse på lige fod med anden misligholdelse af en lovligt påtaget betalingsforpligtelse.

Kreditgivers omkostninger til bistand i anledning af låntagers misligholdelse vil i vidt omfang være betinget af låntagerens egne forhold, herunder om låntageren medvirker konstruktivt under inddrivelsesprocessen. En yderligere begrænsning af kreditgivers adgang til omkostningsdækning vil selvsagt forringe låntagers tilskyndelse til ansvarlig kredittagning og ansvarlig ageren under inddrivelsen. Når et eventuelt absolut loft måtte blive nået, vil låntager ikke længere have om omkostningsmæssig motivation til at betale sin gæld efter evne. En låntagers manglende vilje til at betale efter evne og låntagers manglende interesse i at medvirke konstruktivt i inddrivelsesprocessen forekommer ikke at være en beskyttelsesværdig interesse, som lovgivningen bør understøtte.

Det følger af § 9 i lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder, at kreditgiver er forpligtet til at foretage en ordentlig kreditværdighedsvurdering. Manglende overholdelse er potentielt forbundet med alvorlige sanktioner (lovens § 18 og kapitel 8). Dermed er der allerede ved lov fastsat et værn imod dårligt kredithåndværk, og der synes dermed ikke alene med det formål at være grundlag for en yderligere begrænsning af kreditors adgang til at opnå erstatning for rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger.

Danske Advokater skal på den baggrund opfordre til, at Finanstilsynet overvejer at ændre den foreslåede bestemmelse i § 11 b, således at omkostningsloftet alene omfatter kreditrenter og omkostninger, der vil være forbundet med den aftalte afvikling af lånet.

Den sene besvarelse af høringen beklages.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskadvokater.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Henriette Fagerberg Erichsen <hfe@advokatsamfundet.dk>
Sendt: 29. januar 2020 06:54
Til: Høringer; Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT); Belal Yassin (FT)
Emne: Sv: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020 (Sagsnr.: 2020 - 3)

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753091

Tak for henvendelsen.

Advokatrådet har besluttet ikke at afgive høringssvar.

Med venlig hilsen

ADVOKATSAMFUNDET
RETSSIKKERHED · UAFHÆNGIGHED · INTEGRITET

Henriette Fagerberg Erichsen
Sekretær

Advokatsamfundet, Kronprinsessegade 28, 1306 København K
D +45 33 96 97 28
hfe@advokatsamfundet.dk - www.advokatsamfundet.dk

Til:
Cc: ckj@kfst.dk (ckj@kfst.dk), sdj@kfst.dk (sdj@kfst.dk), hbj@ftnet.dk (hbj@ftnet.dk), Anne Aarup Fenger (FT) (AAF@ftnet.dk)
Fra: Høringer (Hoeringer@FTNET.DK)
Titel: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Sendt: 24-01-2020 15:37

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen
Belal Yassin

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Direktionsekretariatet <Dir-sek@bane.dk>
Sendt: 27. januar 2020 15:10
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: Vs: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020 (BDK ID: 1493526)
Vedhæftede filer: HØRING Kviklån Forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.pdf; Høringsbrev Kviklån.pdf; Høringsliste kviklån Finanstilsynet.pdf; HØRINGSLISTE KFST.pdf

Til Finanstilsynet

I forbindelse med Finanstilsynets høring af 24. januar om lovforslag om kviklån, skal Banedanmark oplyse, at vi ikke har bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Hevin Önder
Studentervedhjælper

Banedanmark
Direktionsekretariatet
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sendt: 27. januar 2020 09:32
Til: Høringer
Emne: SV: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753068

Kære Belal Yassin

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 24. januar 2020 vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Hjørdis de Stricker
Chefsekretær

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54

Belal Yassin (FT)

Fra: Johanne Berner Hansen <jbh@dbr.dk>
Sendt: 28. januar 2020 10:14
Til: Høringer
Emne: Høring - lovforslag om kviklån

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753087

Dansk Bilbrancheråd har modtaget ovenstående lovforslag i høring, men har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Johanne Berner Hansen
Juridisk chef, advokat
(L)

Mobil +45 8877 2264
Mail jbh@dbr.dk

Dansk Bilbrancheråd
Kirkevej 1-3

2630 Taastrup
Tel +45 4399 6633
www.dbr.dk

For vores privatlivspolitik se [her](#).

Belal Yassin (FT)

Fra: Bo Sandberg <bsa@danskbyggeri.dk>
Sendt: 30. januar 2020 16:21
Til: Høringer; Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Cc: Maria Bjørklund
Emne: SV: Høring af lovforslag om kviklån

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753112

Til Finanstilsynet

Dansk Byggeri takker for høringsmuligheden, men har ingen kommentarer til denne høring

Venlig hilsen
Bo Sandberg
Cheføkonom
Analyseafdelingen
Tlf. direkte: 72 16 01 42 · Mobil: 28 50 38 19

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen
Belal Yassin
Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Ida Holm-Pedersen <IHP@dansk-retursystem.dk>
Sendt: 27. januar 2020 11:34
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: VS: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Vedhæftede filer: HØRING Kviklån Forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.pdf; Høringsbrev Kviklån.pdf; Høringsliste kviklån Finanstilsynet.pdf; HØRINGSLISTE KFST.pdf

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753070

Hej Belal Yassin

Tak for mail med muligheden for at blive hørt.

Dansk Retursystem A/S har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ida Holm-Pedersen
Juridisk assistent

Telefon: +45 43 32 32 74

Følg os på:

danskretursystem.dk | [Facebook](#) | [Twitter](#) | [LinkedIn](#)

Denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer kan indeholde fortrolige informationer, og må kun anvendes af den af Dansk Retursystem A/S tilsigtede modtager. Hvis De ikke er den rette modtager, må De ikke videresende, kopiere eller vise indholdet af e-mailen til andre personer. Såfremt De ikke er den rette modtager, bedes De straks kontakte afsenderen via e-mail og destruere alle kopier af nærværende e-mail og de til denne vedhæftede filer. Dansk Retursystem A/S påtager sig intet ansvar for uautoriseret adgang til og ændring af indholdet af denne e-mail eller de til denne vedhæftede filer.

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen <cbn@dsk.dk>
Sendt: 30. januar 2020 11:14
Til: Høringer
Cc: Anne Aarup Fenger (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Belal Yassin (FT)
Emne: SV: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753107

Til Finanstilsynet,

DE Samvirkende Købmænd vil gerne kvittere for modtagelsen af lovforslaget.

DSK har ingen bemærkninger til forslaget, da vores medlemmer ikke anvender kviklån som del af deres forretningsmodeller.

Mange hilsener

Claus Bøgelund Nielsen

Vicedirektør

DSK

De Samvirkende Købmænd

Islands Brygge 26, 2300 København S

D + 45 23 45 30 59 | T +45 39 62 16 16

cbn@dsk.dk | www.dsk.dk, [følg os på](#)

Twitter [@ClausBoegelundN](#)

[følg os på](#)

Se vores [DSK Magasin](#) med temaet "Tæt på købmanden – passion, engagement og stolthed".

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>

Sendt: 24. januar 2020 15:37

Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>

Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Morten Jacob Leth <mojal@digst.dk>
Sendt: 29. januar 2020 13:17
Til: Høringer
Emne: Sv: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020DIGST (Id nr.: 707860)

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753103

Til rette vedkommende

Digitaliseringsstyrelsen har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten Leth

DIGITALISERINGSSTYRELSEN

Morten Jacob Leth
Fuldmægtig, jurist
T: +45 41782431
E: mojal@digst.dk

Kontor for jura og internationale forhold
Digitaliseringsstyrelsen
Landgreven 4
1017 København K

www.digst.dk – fordi hverdagen er digital

Til:
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen (CKJ@kfst.dk), Sabrina Djarling (KFST (sdj@kfst.dk), Henrik Bruun Johannessen (FT (HBJ@FTNET.DK), Anne Aarup Fenger (FT (AAF@ftnet.dk)
Fra: Høringer (Hoeringer@FTNET.DK)
Titel: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Sendt: 24-01-2020 15:37

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Christina Madsen <chma@dsb.dk>
Sendt: 27. januar 2020 13:36
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT); DSBPOST [DSB]
Emne: VS: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Vedhæftede filer: HØRING Kviklån Forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed.pdf; Høringsbrev Kviklån.pdf; Høringsliste kviklån Finanstilsynet.pdf; HØRINGSLISTE KFST.pdf
Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753075

Kære Belal

DSB har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Rigtig god dag.

Med venlig hilsen

Christina Madsen
Direktionsassistent

Koncernsekretariatet, Telegade 2 B 2, 1, 2630 Taastrup,
Tlf. 24 68 32 30, E-mail: chma@dsb.dk

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Dennis Lange <dbl@fdm.dk>
Sendt: 14. februar 2020 12:47
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: SV: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til rette vedkommende

FDM takker for det fremsendte høringsmateriale.
FDM har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Dennis Lange
Juridisk konsulent

T: +45 45 27 07 13
M: +45 51 14 69 92
dbl@fdm.dk · fdm.dk
Firskovvej 32
2800 Kgs. Lyngby

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Marianne Hansen <MGH@kl.dk>
Sendt: 3. februar 2020 15:08
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: KL's høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiell virksomhed

Kære Finanstilsynet

KL har ingen bemærkninger til den fremsendte høring.

Med venlig hilsen
Marianne Hansen

Sekretær
Jura og EU

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3281
E MGH@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Daniel Mathias Bager <damab@kefm.dk>
Sendt: 7. februar 2020 09:05
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: Høringssvar: Lovforslag om kviklån

Sag: 1911-0044
Sagsdokument: 751702

Til rette vedkommende i Finanstilsynet

Tak for det fremsendte høringsmateriale.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har ingen bemærkninger til det fremsendte.

Venlig hilsen

Daniel Mathias Bager
Studentermødjhælper
Team Jura
+ 45 2934 9008
damab@kefm.dk

Klima-, Energi- og Forsyningministeriet

Holmens Kanal 20
DK-1060 København K.
www.efkm.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Lykke Nielsen <lynie@mfvm.dk>
Sendt: 3. februar 2020 14:30
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: Sv: Finanstilsynet, Belal Yassin - HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020 (MFVM Id nr.: 4851803)

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753115

Til Finanstilsynet

Miljø, og Fødevareministeriet har ingen bemærkninger til høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.

Venlig hilsen

Lykke Nielsen

Student | Koncern Jura
+45 51 35 95 73 | lynie@mfvm.dk

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mfvm@mfvm.dk | www.mfvm.dk
[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#)

Til:
Cc: Henrik Bruun Johannessen (FT (HBJ@FTNET.DK), Anne Aarup Fenger (FT (AAF@ftnet.dk), Cecilie Højgaard Kjeldsen (CKJ@kfst.dk), Sabrina Djarling (KFST) (sdj@kfst.dk)
Fra: Høringer (Hoeringer@FTNET.DK)
Titel: Finanstilsynet, Belal Yassin - HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
E-mailtitel: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Sendt: 24-01-2020 15:37:01

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: 19kontor@rigsrevisionen.dk
Sendt: 20. februar 2020 08:46
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: SV: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Sag: 1911-0044
Sagsdokument: 751699; 753141

Finanstilsynet har den 24. januar 2020 sendt forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Ministeriernes forpligtelse til at høre Rigsrevisionen er fastlagt af rigsrevisorloven, §§ 7 og 10 (Lovbekendtgørelse nr. 101 af 19/01/2012) og angår revisions- og/eller regnskabsforhold, der kan have betydning for Rigsrevisionens opgaver.

Vi har gennemgået lovforslaget og kan konstatere, at det ikke omhandler revisions- eller regnskabsforhold i staten eller andre offentlige virksomheder, der revideres af Rigsrevisionen.

Vi har derfor ikke behandlet henvendelsen yderligere.

Med venlig hilsen

Mette E. Matthiasen
Ledelsessekretariatet

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 73
mem@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>
Sendt: 24. januar 2020 15:37
Cc: Cecilie Højgaard Kjeldsen <CKJ@kfst.dk>; Sabrina Djarling (KFST) <sdj@kfst.dk>; Henrik Bruun Johannessen (FT) <HBJ@FTNET.DK>; Anne Aarup Fenger (FT) <AAF@ftnet.dk>
Emne: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Belal Yassin (FT)

Fra: Maria Nordahl Hansen <manh@sim.dk>
Sendt: 20. februar 2020 12:39
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); Anne Aarup Fenger (FT)
Emne: Svar på høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed (SIM Id nr.: 210755)
Vedhæftede filer: Svar på høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.pdf
Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753149

Til Finanstilsynet

Se venligst vedhæftede høringssvar.

Med venlig hilsen

Maria Nordahl Hansen

Studentermødjhælper
Forvaltningsjura
Mail: manh@sim.dk
Mobil: +45 72 28 25 08

Social- og Indenrigsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon: 72 28 24 00
Mail: sim@sim.dk

[Sådan behandler vi dine personoplysninger](#)

Belal Yassin (FT)

Fra: Ida Helene Høiberg <ihh@ufm.dk>
Sendt: 29. januar 2020 10:50
Til: Høringer
Cc: Belal Yassin (FT); Henrik Bruun Johannessen (FT); aaf@ftnet
Emne: Vs: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020 (UFM Id nr.: 102267)
Vedhæftede filer: HØRING Kviklån Forslag til ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed.pdf; Høringsbrev Kviklån.pdf; Høringsliste kviklån Finanstilsynet.pdf; HØRINGSLISTE KFST.pdf

Sag: 1911-0053
Sagsdokument: 753095

Til Finanstilsynet

Uddannelses- og Forskningsministeriet har ingen bemærkninger til denne høring.
For

Thomas Voigt Lund
Jura og Internationale Forhold
Uddannelses- og Forskningsministeriet

Venlig hilsen

Ida Helene Høiberg
Student, Jura og Internationale Forhold
Uddannelses- og Forskningsministeriet

Til:
Cc: Anne Aarup Fenger (FT (AAF@ftnet.dk), Cecilie Højgaard Kjeldsen (CKJ@kfst.dk), Henrik Bruun Johannessen (FT (HBJ@FTNET.DK), Sabrina Djarling (KFST (sdj@kfst.dk)
Fra: Høringer (Hoeringer@FTNET.DK)
Titel: HØRING: Lovforslag om kviklån - FRIST 21. februar 2020
Sendt: 24-01-2020 15:37

Til høringsparterne

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 19. december 2019 om et opgør med kviklån.

Finanstilsynet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget senest **den 21. februar 2020**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail på hoeringer@ftnet.dk med kopi til bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

Med venlig hilsen

Belal Yassin

Chefkonsulent, cand.jur.
Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 41 93 35 54
<mailto:bya@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk